

CONGRES

12de Congres

van de

Socialistische Partij

24 mei 2003

De Flint, Amersfoort

Inhoud

Opening congres door dagvoorzitters	5
Toelichting voorstel van de congrescommissie voor het partijbestuur	9
Eerste termijn toelichting kandidatuur	12
Eerste termijn afgevaardigden	15
Reactie op de inbreng van afgevaardigden in eerste termijn door de congrescommissie	18
Tweede termijn afgevaardigden	19
Reactie op de inbreng van afgevaardigden in de tweede termijn door de congrescommissie	20
Stemming over de wijzigingsvoorstellen	21
Lunchpauze	
Toespraak van SP voorzitter Jan Marijnissen	22
Bespreking van het congresstuk ‘Nieuwe kansen grijpen’, inclusief de nota van wijzigingen en ingediende wijzigingsvoorstellen in eerste termijn	25
Reactie congrescommissie in eerste termijn	40
Bespreking van het congresstuk ‘Nieuwe kansen grijpen’, inclusief de nota van wijzigingen en ingediende wijzigingsvoorstellen, in tweede termijn.	49
Reactie congrescommissie in tweede termijn	52
Besluitvorming over de wijzigingsvoorstellen	54
Besluitvorming over het congresstuk ‘Nieuwe kansen grijpen’	55
Besluitvorming over de kandidaten voor het nieuwe partijbestuur	56

Verslag van het 12de congres

van de Socialistische Partij op 24 mei 2003

Voorzitters:	Riet de Wit Bob Ruers
Secretaris:	Tiny Kox
Delegatie partijbestuur:	Tiny Kox Vincent Mulder Marga van Broekhoven Meta Meijer Paulus Jansen Hans van Leeuwen Rosita van Gijlswijk.
Stembureau:	mr. Jean-Louis van Os Remine Alberts Tim van Houten

Muzikale opening

De SP staat voor menselijke waardigheid, gelijkwaardigheid en solidariteit. Mooie uitgangspunten, maar bij ons leiden ze ook nog tot actie. Actie tegen bijvoorbeeld de wachtlijsten in de zorg, tegen verslechtering in de WAO, voor een eerlijke kans voor kinderen in het beroepsonderwijs. Op al die terreinen is de SP actief en dan komt het heel goed uit dat wij niet alleen actief zijn binnen de gemeenteraad en de Tweede Kamer, maar ook daarbuiten en ook buiten verkiezingstijd. Wij timmeren aan de weg en als u vindt dat de zaken waar wij voor strijden de moeite waard zijn om te steunen, kom er dan bij, dan maken we er samen wat van.

Opening congres door dagvoorzitters

Riet de Wit, dagvoorzitter, in het dagelijks leven wethouder van Heerlen, heet de partijgenoten, de gasten en de media welkom op het 12de congres van de SP, gehouden in Amersfoort. Amersfoort is de plaats waar iedere drie maanden de partijraad van de SP vergadert. Zij doet verslag van een bijzondere ontmoeting die zij onlangs had in Schotland. Momenteel is men in Heerlen aan het onderzoeken of het mogelijk is delen van de mijnen weer tot leven te brengen. De mijnen staan deels onder water met warm mijnwater, wat men wil gebruiken om huizen en gebouwen te verwarmen. Om dit te ontwikkelen is afgelopen week een intentieovereenkomst ondertekend, in Midlotion – Schotland – een stad tot vier jaar geleden gekenmerkt door mijnindustrie. In 1984 heeft premier Thatcher aangekondigd dat alle mijnen gesloten zouden worden. De mijnwerkers zijn toen massaal in staking gegaan en hebben dit een jaar lang volgehouden. Zij kregen geen bijstand, het was zware armoede in de mijnsteden. In dat jaar heeft de SP de staking ondersteund door geld, kleding en speelgoed te verzamelen. De huidige loco-burgemeester van Midlotion kan zich deze steun van de SP nog herinneren. Zij heeft – na achttien jaar – laten weten, dat de steun en solidariteit uit Nederland in die tijd voor de stakers heel erg belangrijk was.

Spreker stelt haar mededagvoorzitter, Bob Ruers (in het dagelijks leven advocaat) voor. *Bob won afgelopen week voor het eerst een procedure van een consument die ziek is geworden als gevolg van asbestplaten.* Bob is tot begin juni voorzitter van de SP in de Eerste Kamer.

Bob Ruers (voorzitter) heet allereerst alle aanwezigen hartelijk welkom. Hij licht toe dat op 1 januari van dit jaar de SP 36.044 stemgerechtigde leden telde (dit zijn er inmiddels veel meer). Op basis hiervan zijn vertegenwoordigers naar dit congres afgevaardigd. Ieder stemgerechtigd lid vertegenwoordigt 50 andere leden. Door 79 afdelingen zijn 709 stemgerechtigde afgevaardigden aangemeld. Daarnaast zijn er 34 stemgerechtigde partijbestuurders aanwezig. Totaal zijn dit 743 stemgerechtigde afgevaardigden. Niet stemgerechtigd zijn de aanwezige SP-parlementariërs. Ook zijn de leden van de Eerste en Tweede Kamer aanwezig, van het Europees Parlement, Provinciale Staten, gemeenteraadsleden en de 13 SP wethouders. Een speciaal welkom ook aan de vertegenwoordigers uit elke plaats, waar de SP bezig is om een afdeling op te richten. Ook welkom aan de fracties van de Eerste en Tweede Kamer en de fractie van het Europees Parlement. Hij leest een brief van de heer Frans Weisglas, voorzitter Tweede Kamer, gericht aan Tiny Kox, algemeen secretaris, voor:

‘Veel dank, ook aan Jan Marijnissen, voor de uitnodiging om als gast deel te nemen aan het 12de congres van de SP op zaterdag 24 mei aanstaande. Helaas ben ik vanwege eerder gemaakte afspraken niet in de gelegenheid om het congres bij te wonen. Graag word ik voor uw volgende congres uitgenodigd. Ik wens u een goede bijeenkomst toe.’

Bob Ruers wijst op meer belangstelling uit het parlement, een niet genode gast, Tweede-Kamerlid van de PvdA, Martijn van Dam. Hij is door Wouter Bos officieel benoemd als SP-spion. Hij weet niet of Martijn van

Dam vandaag aanwezig is, maar wanneer dit zo is wordt hij verzocht zich aan het congres voor te stellen. Bob waarschuwt hem dat de SP heel goed in staat is, om van een spion een dubbelspion te maken!!! Vervolgens een speciaal welkom voor de mensen voor wie het aanstaande maandag een spannende dag wordt. Dan vinden de verkiezingen plaats van leden van de Provinciale Staten voor de Eerste Kamer. Zoals het er nu uitziet zal de SP-fractie zich hier gaan verdubbelen. Dit betekent dat vanaf 10 juni hijzelf en zijn collega Driek van Vugt in de senaat afgelost worden door de volgende vier personen:

1. Huisarts en voormalig voorzitter van de Landelijke Huisartsen Vereniging: Tineke Slagter uit Zuid-Hoorn.
2. Filosoof, Ronald van Raak uit Amsterdam, verbonden aan de Universiteit van Amsterdam en aan het wetenschappelijk bureau van de SP.
3. Activiste, feministe en schrijfster Anja Meulenbelt uit Amsterdam. (De afgelopen weken nog aanwezig in de Gazastrook om solidair te zijn met de onderdrukte Palestijnse bevolking).
4. Tiny Kox uit Tilburg, tot nu toe algemeen secretaris.

De uitslag wordt op 28 mei bekend gemaakt.

Vandaag zal Tiny Kox de functie van algemeen secretaris van de partij neerleggen.

Bob Ruers nodigt hem uit samen met Vincent Mulder – inmiddels gekozen als regiobestuurder voor Twente – in het nieuwe partijbestuur, dat vandaag verder aangevuld zal worden. Zij zullen de congrescommissie vertegenwoordigen bij het agendapunt bestuursverkiezingen. Er zal gestemd worden over de kandidaten voor het nieuwe partijbestuur voor de vijftien nog te vergeven plaatsen. In april zijn reeds twintig plaatsen opgevuld, via de verkiezingen op de zes regioconferenties: een bestuur is er al. Bob heet hen als gekozen regiobestuurders van harte welkom en feliciteert hen met hun verkiezing.

Riet de Wit (voorzitter) geeft aan hoe de dag verder zal verlopen:

- Vanmiddag zal gesproken en beslist worden over de taken voor de komende tijd;
- het congresstuk ‘Nieuwe kansen grijpen’ zal besproken worden, inclusief de nota van wijzigingen van het partijbestuur en de congrescommissie en de 147 ingediende wijzigingsvoorstellen van leden van afdelingen;
- om 13.30 uur zal Jan Marijnissen, partijvoorzitter en voorzitter van de fractie in de Tweede Kamer zijn congrestonespraak houden;
- allereerst zal begonnen worden met de verkiezingen voor het bestuur van de SP. Deze verkiezingen zijn voorbereid door het partijbestuur en de congrescommissie. De congrescommissie is ingesteld door de partijraad. De congrescommissie heeft de uiteindelijke voordracht opgesteld, die vandaag wordt voorgelegd. Tiny Kox en Vincent Mulder vertegenwoordigen de congrescommissie bij dit punt.

Tevens stelt zij de mensen van het stembureau voor.

Bob Ruers (voorzitter) wijst op de spelregels, die zijn uitgedeeld aan de aanwezigen en brengt de spelregels in stemming, waarmee het congres het eens is en die vandaag zullen gelden.

Riet de Wit (voorzitter) heet Dansman Drie, Harry Saxioni, Eric Fasel-Morel en Kees Korbijn, die voor de muzikale omlijsting zullen zorgen, van harte welkom. Tevens staan in de hal stands van ROOD, de jongerenorganisatie en van Festival Tomaat.

Zij wenst iedereen een goed congres en geeft het woord aan Marga van Broekhoven, lid van het dagelijks bestuur van de SP.

Marga van Broekhoven: U vertegenwoordigt hier vandaag 36.044 leden. Dat was het ledencijfer van 1 januari 2003. Maar daarna zijn we doorgegaan met groeien, de ledenteller staat inmiddels al op 41.355 leden. Een absoluut record! Het is goed om te weten dat we hier een kleine selectie zijn van een hele grote vereniging. Onze partij is in het afgelopen anderhalf jaar met ruim 14.000 leden gegroeid. Om te weten wie die leden zijn en hoe zij denken over de SP, over de activiteiten die we afgelopen jaren gedaan hebben, hebben we al een aantal keer een ledenonderzoek gehouden. Die onderzoeken leveren veel informatie op. In maart van dit jaar hebben we een nieuw ledenonderzoek gedaan onder 10.658 nieuwe leden, die zich hadden aangemeld na

augustus 2002. De respons op dit interne onderzoek is wederom fantastisch! De vorige onderzoeken waren geweldig, maar dit overtreft alles. 48,5 procent heeft meegedaan aan dit ledenonderzoek, dat verwerkt is door het Instituut van Toegepaste Sociologie van de Universiteit van Nijmegen. Ik mag u vandaag de meest opmerkelijke resultaten uit dit onderzoek laten zien. Wie zijn die nieuwe SP'ers, waar komen ze vandaan, wat doen ze en vooral wat denken ze en willen ze met de maatschappij en met onze partij?

- Meer dan een kwart is jonger dan dertig jaar, één op de tien is ouder dan zestig, tweederde zit daar tussenin.
- De helft van de nieuwkomers komt uit het Westen, een derde uit het Noorden en Oosten en de rest uit het Zuiden.
- Onze nieuwe leden zijn goed opgeleid, slechts een enkeling houdt het na het basisonderwijs voor gezien. Ruim een derde heeft een beroepsopleiding gevolgd en de rest is nog hoger opgeleid. Voordat ze hun opleiding voltooid hadden, waren ze scholier of student (en daar krijgen we er steeds meer van). Uit ledenonderzoeken van voor 1999 bleek nog maar 1 procent scholier of student te zijn. In 1999 was dat 3 procent, in 2000 al 6 procent, 2001 9 procent en in 2002/2003 is 12 tot 13 procent van de nieuwe leden scholier of student.
- De helft van de nieuwe leden heeft een betaalde baan en veel mensen werken vooral in de publieke sector. Op school 16 procent, in de zakelijke dienstverlening 17 procent, in de zorg een kwart en in de industrie, bouw en transport 30 procent.
- We zijn ook hofleverancier voor organisaties als Greenpeace en milieudefensie. 30 procent van de nieuwkomers is lid van Greenpeace. 30 procent is ook lid van een of andere milieu- of natuurorganisatie. En maar liefst een derde is vakbondslid.

Kortom: onze nieuwe achterban is samengevat ongekend actief, links en groen. Dat zijn onze nieuwe leden. Maar wat vinden ze van de wereld? Wat zijn volgens hen de voornaamste problemen in de samenleving op dit moment?

- 43 procent vindt de bedreiging van natuur en milieu het voornaamste probleem.
- 46 procent denkt de ongelijke verdeling van inkomen, kennis en macht.
- 56 procent vindt het grootste probleem de ongelijke verdeling van de welvaart in de wereld.

De conclusie is duidelijk: SP-ers zijn internationalisten, socialisten en milieuvrijwilligers. Iets om erg trots op te zijn. Het is ook goed om te zien, dat de voorstellen die door onze Tweede Kamer gedaan worden, aansluiten bij de opvattingen van onze leden.

- Met een gelijke score van 48 procent worden de plannen gesteund voor geen hypotheekrenteaftrek meer boven de 200.000,- euro en de inkomensafhankelijke kindersubsidie, ten behoeve van ouders met de laagste inkomens.
- 60 procent wil van de spoorwegen weer een staatsbedrijf maken.
- 64 procent vindt ons plan, om de nationale zorgverzekering op basis van solidariteit in te voeren, het allerbeste.

We hebben ook gevraagd wat de leden van ons, van jullie, van de landelijke en lokale organisatie, van de Kamer- en raadsleden vinden. En terwijl de examens overal nog bezig zijn, durf ik te zeggen dat wij al geslaagd zijn. Er worden niet veel onvoldoendes gegeven. Die zijn er wel, dus zelfgenoegzaamheid is niet aan de orde, maar onze lijst krijgt veel zevens en achten.

- Voor de tribune krijgen we een 7,5
- Voor de website 8,1
- Voor de afdelingen 6,9
- Voor het raadswerk 6,9
- Voor het Kamerwerk een 8
- Voor de landelijke activiteiten een 7,9
- Voor het algemene oordeel over onze afdelingen een 7

Onze leden zijn bij de tijd en schuwen de nieuwe technische mogelijkheden niet. 75 procent bezoekt de website van af en toe tot dagelijks.

Dan de politieke achtergrond van de leden:

- Vier van de tien leden stemden al op ons voordat ze lid werden.
- 21 procent van hen stemde van tevoren GroenLinks en 20 procent stemde voor hun lidmaatschap van de SP voor PvdA.
- Als onze leden een tweede stem zouden mogen uitbrengen, dan zou 60 procent naar GroenLinks gaan, 17 procent naar de PvdA. Wat ook opvalt is dat 9 procent het vertrouwen in de democratie verliest, als de SP niet meedoet.

- Van de PvdA kunnen we volgens onze leden bij de volgende Kamerverkiezingen verreweg het meeste winnen, 75 procent en van GroenLinks 7,5 procent. Bijna 4 procent denkt dat we bij het CDA kiezers kunnen weghalen, die vinden dat de C van CDA minder voor centen en meer voor Christelijk en compassie moet staan.
- Bij verkiezingen heb je ook concurrenten. Dat zijn er volgens onze achterban drie: 50 procent denkt aan de PvdA en 33 procent denkt aan GroenLinks, 4 procent denkt hierbij aan het CDA.
- Onze leden kijken ook naar de toekomst, want in 2004 hebben we alweer verkiezingen voor het Europees Parlement. 60 procent van hen denkt dat we gaan winnen. 28 procent denkt dat we gelijk blijven. Slechts een enkeling denkt dat die verkiezingen voor ons in de soep lopen.
- Dat we een actieve partij zijn en moeten blijven vinden de nieuwe leden ook. 60 procent van hen vindt het een goed idee dat we contact opnemen over hoe zij een bijdrage aan onze activiteiten kunnen leveren. Dat past natuurlijk prima bij dit congres. Hier kijken we vandaag hoe we de basis van onze partij met dat enthousiasme kunnen versterken en daarmee ons activisme verder kunnen bevorderen.

Dames en heren, beste partijgenoten, we hebben de mensen, meer dan 41.000 leden. We hebben de middelen, volgende maand presenteren we de jaarrekening over 2002 aan de partijraad met een stevig overschot. We hebben de plannen, dertig stuks alleen al in het congresstuk dat we straks bespreken. En we hebben de kansen, laten we ze met beide handen grijpen.

Riet de Wit (voorzitter) geeft het woord aan Harry van Bommel voor een kort intermezzo.

Intermezzo

Harry van Bommel: Marga heeft zojuist aangegeven hoe belangrijk het is om nieuwe leden te krijgen. Ook om jonge leden erbij te krijgen, want die hebben toch de toekomst van onze partij in handen. Ik wil uw aandacht vragen voor een zeer gewaardeerd lid van onze vereniging, van onze partij in Amsterdam. Wat maar eens aantoonst dat het ook heel erg belangrijk is om de leden die je hebt te koesteren, vast te houden en ze als voorbeeld te nemen voor de nieuwe leden. Omdat die oude leden weten hoe het ging, vaak ook nog weten hoe het gaat en als we ze dat zouden vragen ze ook zouden weten hoe het zou moeten gaan in de toekomst. Ik wil uw aandacht vragen voor een lid uit de afdeling waar ik zelf lang actief geweest ben, Amsterdam-Oost. Een lid die aan de wieg van die afdeling gestaan heeft, die meegedaan heeft aan de ontwikkeling van die afdeling. Zo'n typisch lid van het eerste uur, die zich kenmerkt door niet op de voorgrond te willen staan, keihard werkt en weet wat er onder de mensen leeft, niet het oudste lid in Amsterdam, maar wel een lid van het eerste uur, die zo'n beetje alle taken heeft uitgevoerd: het colporteren van Tribune, het afnemen van enquêtes, het bezoeken van leden.

Bijzonder in onze afdeling Amsterdam-Oost, is dat we heel klein begonnen zijn. Toen we daar in 1990 mee gingen doen aan de deelraadsverkiezingen, ben ik al die leden afgegaan, we hadden er maar twaalf, waarvan er vijf op de lijst staan. Zij was er één van. Zij heeft heel bijzondere dingen gedaan zoals in de verkiezingscampagne in de deelraadsverkiezing in 1990 in Amsterdam-Oost, waar zij heeft meegedaan aan een zwemwedstrijd en dankzij haar inzet won de SP. Voor de verkiezingen hadden we een hertelling van de stemmen nodig, maar deze wedstrijd wonnen we voorafgaand aan die verkiezingen dankzij de moeder van de afdeling Amsterdam-Oost, die het niet zonder haar echtgenoot had kunnen doen, Cor Braaksma! Cor, wil jij naar voren komen? Bijzonder is dat Cor vorig jaar van de afdeling al de zilveren tomaat kreeg, maar wij vonden dat niet genoeg en hebben daarom besloten haar ook nog verder te huldigen.

Cor Braaksma: Alles wat er gedaan is, gaat nu ook weer gebeuren met alle mensen die in deze zaal zitten. Alleen hebben we nu een grotere achterban!

Harry van Bommel speldt Cor de gouden tomaat op en feliciteert haar.

Riet de Wit (voorzitter) geeft het woord aan Tiny Kox, algemeen secretaris, om namens de congrescommissie het voorstel van de commissie over de kandidaten voor het nieuwe partijbestuur toe te lichten. Aansluitend krijgen andere kandidaten de gelegenheid zichzelf voor te stellen. Verder deelt zij mee dat Hulya Sahin, kandidaat voor de functie van scholingssecretaris, laat weten haar kandidatuur in te trekken wegens het aanvaarden van de baan van haar leven bij het Max Planck Instituut. Riet feliciteert haar.

Toelichting voorstel van de congrescommissie voor het partijbestuur

Tiny Kox licht toe dat de verkiezing van een nieuw partijbestuur eerst was gepland op 25 januari van dit jaar. Andere verkiezingen van de Tweede Kamer kwamen daar onverwachts tussen en vier maanden later dan gepland, vinden vandaag die bestuursverkiezingen alsnog plaats. Door het uitstel was er voor de kandidaten ook meer tijd om zich aan te melden. Alle leden van de partij zijn ervan op de hoogte gesteld dat zij zich tot uiterlijk 15 maart konden kandideren voor een plaats in het bestuur in de beste partij van Nederland. Dank aan degenen die dit gedaan hebben. Er waren meer mensen die geschikt zouden zijn geweest, naar het oordeel van de congrescommissie. Desgevraagd hebben zij echter reden om zich niet te kandideren, ook dat verdient respect. Niemand hoeft tegen zijn/haar wil in het partijbestuur van de SP. In april zijn al twintig regiobestuurders gekozen door de afgevaardigden van de SP-leden in de 21 partijregio's. Of we de nu gevolgde procedure in de toekomst moeten handhaven, zal nader door ons en onze partijraad bekeken moeten worden. Vandaag kiezen we tien algemene bestuursleden en vijf specifieke functies, te weten: de partijvoorzitter, de algemeen secretaris, de penningmeester, de afdelingssecretaris en de scholingssecretaris. We vinden het fijn dat er meer kandidaten dan plaatsen zijn, dat betekent dat er iets te kiezen valt. Dat hebben we als congrescommissie dan ook moeten doen, bij het vaststellen van onze voordracht aan dit congres. Als het gaat om de tien posten als algemeen bestuurslid hebben we, op zoek naar de meest geschikte kandidaten, in de eerste plaats gekozen voor vernieuwing. Onze partij gaat zoveel nieuwe uitdagingen tegemoet in de komende tijd, dat ze veel nieuw bloed kan gebruiken op alle niveaus en zeker in het landelijke partijbestuur. Negen van de tien kandidaten zullen, als ze gekozen worden als algemeen bestuurslid, dan ook in ons voorstel nieuwkomers in het partijbestuur zijn. Van de tien algemene bestuursleden willen wij, als congrescommissie dat ze generalist zijn en een grote belangstelling aan de dag leggen voor politieke en sociale ontwikkelingen in Nederland, in het buitenland en de plaats van de SP daarin. Daar hebben we de kandidaten dan ook op geselecteerd. We hebben ook bekeken wat mogelijke kandidaten specifiek kunnen toevoegen aan het nieuwe partijbestuur. We denken altijd in teams in onze partij. Maar we hebben niet alleen naar kennis en ervaring gekeken, opgedaan binnen de SP, maar ook zeker naar ervaring en kennis opgedaan elders. Dat past in de verbreding die we als partij nastreven. Bij het vergelijken van kandidaten hebben we ook gekeken naar de bereidheid en de kwaliteit om mogelijk een extra bijdrage te leveren aan de begeleiding van bepaalde nieuwe partijactiviteiten. We hebben gekeken naar het instandhouden en het verder bevorderen van een hechte verbinding tussen ons politiek team in Den Haag en ons partijbestuur. We vinden het belangrijk dat het parlementaire werk in onze partij goed ingebed blijft in de hele partij. Naast deze criteria waarlangs we de kandidaten hebben gelegd, zijn er nog enkele wegingsfactoren die we geprobeerd hebben te laten meespelen. Niet altijd is dat gelukt, beken ik eerlijk. Zo betreurt de commissie het dat we geen evenwichtige verdeling tussen mannen en vrouwen aan het congres kunnen voorleggen als het gaat om de algemene bestuursleden. Negen van de tien kandidaten zijn dit keer man, terwijl 38 procent van onze leden vrouw is. Dat moet volgende keer dus echt beter, zeg ik tegen degenen die na mij komen. Wel zijn we blij dat we veel jonge mensen als kandidaat kunnen voordragen. Zeven van de tien kandidaten die we voordragen als algemeen bestuurslid, zijn jonger dan 35 jaar. Alles afwegende stellen we aan het congres voor om de volgende partijenoten te kiezen als algemeen bestuurslid:

- 1 Willem Bouman, geboren in 1960, woonachtig te Doesburg. Hij was jarenlang docent en is sinds 2002 wethouder voor de SP in Doesburg. Hij is politiek gepokt en gemazzeld, onder andere als afdelings- en fractievoorzitter in de gemeenteraad. Dat levert hem specifieke kennis over het runnen van een partijafdeling in een kleine plaats. Daarnaast toont Willem een brede politieke belangstelling en derhalve een geschikte kandidaat is voor het nieuwe bestuur.
- 2 Tuur Elzinga, geboren in 1969, woonachtig te Haarlem. Hij was een aantal jaren beleidsmedewerker sociale zaken in ons politieke team in Den Haag op het Binnenhof en organiseerde onder andere acties tegen de bedreigingen van de WAO. Nu werkt hij inmiddels als beleidsmedewerker van de grootste vakbond van de Nederland, de FNV. Wij vinden hem mede daarom en gezien zijn ervaring in het verleden een waardevolle kandidaat voor het nieuwe partijbestuur.
- 3 Yorick Haan, geboren in 1974, woonachtig in Schiedam, waar hij de fractie in de gemeenteraad leidt. Eerder deed hij ervaring op als medewerker op het partijsecretariaat en op de afdeling media op het partijbureau. Nu zit hij bij het politieke team op het Binnenhof, waar hij belast is met het verbeteren van de communicatie tussen afdelingen en Kamerleden. We vinden hem een erg geschikte kandidaat voor het partijbestuur.

- 4 Wim Herstel, geboren 1959, woonachtig in Rotterdam. Wim geeft sinds vorig jaar leiding aan het media-team van de partij, dat verantwoordelijk is voor onder andere de Tribune, het nieuws op www.sp.nl en onze internetnieuwsbrief Poster. Via die media lopen veel van onze contacten met de achterban en met de wereld buiten de SP. Eerdere kennis en ervaring deed Wim op als journalist bij verschillende bladen. We denken dat hij een belangrijke toevoeging zal zijn in het bestuur.
- 5 Hans van Heijningen, geboren in 1953, woont in Amsterdam, is kort lid van de SP, maar al erg lang actief in de sociale en internationale strijd. Tot voor kort was hij coördinator van het solidariteitsfonds X-Y en betrokken bij veel acties rondom globalisering en oorlog. Hij werkte een aantal jaren in Nicaragua. Sinds dit jaar is hij medewerker van het politieke team in Den Haag, met Internationale Zaken als specialisme. Ruim voldoende om hem als kandidaat voor te dragen.
- 6 Ewout Irrgang, 1976, woonachtig in Amsterdam, is als econoom en politicoloog verbonden aan ons politieke team aan het Binnenhof. Hij was de opsteller van de financiële onderbouwing van de laatste verkiezingsprogramma's, die, zoals u weet, als haalbaar en betaalbaar aangemerkt werden door het CPB. Voorts was hij oprichter van het Nieuw Republikeins Genootschap en actief in veel acties rondom globalisering. We stellen hem graag herkiesbaar.
- 7 Meta Meijer, 1969, woonachtig in Amsterdam en voorzitter van de grootste afdeling van de SP. Sinds 2002 is ze lid van de gemeenteraad. Daarvoor zat ze vier jaar in de deelraad van Zeeburg. Ze weet veel van het runnen van een partijafdeling in een hele grote stad. Sinds 2001 is ze lid van het partijbestuur voor de regio Noord-Holland/Utrecht en Flevoland. Wij stellen haar vandaag graag kandidaat als algemeen bestuurslid.
- 8 Ronald van Raak, 1969, woonachtig te Amsterdam, als historicus en filosoof verbonden aan de Universiteit van Amsterdam. Hij werkt ook voor het wetenschappelijk bureau van de SP en wordt binnenkort ook lid van de Eerste Kamer. In de afgelopen tijd was hij al waarnemer bij het partijbestuur, nu willen we hem graag als algemeen bestuurslid aanbevelen.
- 9 Hubert Vankan, 1968, woonachtig te Kerkrade en van oorsprong verpleegkundige. Helpt in zijn woonplaats mee aan het opzetten van een van de vele partijafdelingen. Zijn landelijke bekendheid verkreeg hij als strijdbare voorman van de verplegers- en verzorgersvakbond NU'91 en eerder van de even zo strijdbare vakbond van machinisten en conducteurs WWMC. We zijn erg blij dat hij zijn kennis van de vakbeweging, van de werknemersstrijd en van de zorg beschikbaar wil stellen voor het nieuwe partijbestuur. Samen met zijn grote gedrevenheid zal dat volgens ons een belangrijke aanvulling vormen.
- 10 Driek van Vugt, 1980, woonachtig te Leiden, heeft beloofd binnenkort af te studeren als politicoloog. Voor dat hij het jongste Kamerlid ooit werd in de Eerste Kamer in de afgelopen vier jaar, was hij korte tijd gemeenteraadslid. Gelukkig verleerde hij in de tussentijd het actievoeren niet. Afgelopen zondag is hij met grote meerderheid gekozen tot voorzitter van 'ROOD, jongeren in de SP' en willen hem graag in het partijbestuur hebben.

Vervolgens de voordracht voor de posten voor partijvoorzitter, algemeen secretaris, penningmeester, afdelingssecretaris en scholingssecretaris. Functies, die een zware verantwoordelijkheid en een groot tijdsbeslag leggen op degenen die hiervoor door het congres gekozen worden. Daarom is er naast de hiervoor genoemde criteria ook nadrukkelijk gekeken, naar de volgens ons vereiste en beschikbare specifieke kwaliteiten en ervaring. Ondanks de zware eisen heeft de commissie geprobeerd de vernieuwing door te zetten. Twee van de vijf kandidaten zullen dan ook nieuwkomers in het bestuur zijn. Een kandidaat verandert van functie binnen het partijbestuur en twee kandidaten worden herkiesbaar gesteld. Het aanbod bestaat uittwee vrouwen en drie mannen, hier zit die verhouding wel goed. Vier van de vijf zijn uit de periode 1952-1954 en gelden nog steeds als jong, één geldt er als nog veel jonger, die is onder de dertig.

- De scholingssecretaris is de eerst verantwoordelijke voor de ontwikkeling en het aanbod van scholing en begeleiding van leden en afdelingen, waaronder de politieke basisvorming in alle afdelingen. Het wegwijs maken van nieuwe afdelingen in onze ideologische uitgangspunten en werkmethoden. Het opleiden en bijscholen van volksvertegenwoordigers. Het aanbieden van inwerkingcursussen, het organiseren van evenementen zoals de jaarlijkse zomerschool en de oktoberscholingen. Wij stellen het congres voor om als scholingssecretaris te kiezen: Rosita van Gijlswijk, 1974, woonachtig te Groningen, waar ze sinds 2002 voorzitter is van de SP-fractie in de gemeenteraad. Eerder werkte ze bij de AbvaKabo, voordat ze landelijk scholingscoördinator van de SP werd. In die hoedanigheid was ze betrokken bij het ontwikkelen van het cursusaanbod voor de groeiende vraag naar scholing, opleiding en begeleiding. De opgebouwde ervaring en

kennis in de afgelopen jaren maken haar volgens de congrescommissie tot de meeste geschikte kandidaat voor deze functie. Daarbij is ze razend enthousiast, hartstikke spontaan en beslist niet op haar mondje gevallen, zodat ze iedereen in deze partij op niveau tegenwicht kan bieden.

- De afdelingssecretaris is de eerst verantwoordelijke voor de begeleiding van partijafdelingen en partijleden. Het opsporen en het ontwikkelen van de beste werkmethodes. Het uitbreiden van het lokale activisme, het begeleiden van de oprichting van nieuwe afdelingen en het zoeken van manieren waarop leden zich actief voor onze partij kunnen inzetten. Wij stellen het congres voor om als afdelingssecretaris te kiezen: Hans van Leeuwen, geboren in 1952, woonachtig te Leidschendam/Voorburg, waar hij sinds 2001 voorzitter is van de fractie in de gemeenteraad. Daarvoor was hij al vele jaren gewoon raadslid. Sinds 2000 werkt hij vanuit het landelijke partijbureau als afdelingsondersteuner en heeft daardoor veel afdelingen leren kennen en een uitgebreide kennis opgebouwd van de hele partij. Hij laat zich niet snel gek maken, is altijd uit op het vinden van een oplossing voor problemen en gaat daarbij – als een gewezen beeldend kunstenaar – creatief te werk. Hij pakt de kleine dingen aan en gaat de grote niet uit de weg, zoals het opzetten van nieuwe initiatieven als Festival Tomaat. We vinden hem om al die redenen een buitengewoon geschikte kandidaat voor de post van afdelingssecretaris.
- De penningmeester is de eerst verantwoordelijke voor het landelijke financiële beheer van de partij. De penningmeester zorgt voor een optimale verwerving van partij-inkomsten uit contributies, donaties van leden, opdrachten van volksvertegenwoordigers en subsidie van de overheid. Om zodoende de bekostiging van de steeds omvangrijkere activiteiten van de partij mogelijk te maken, op landelijk en lokaal niveau. Daarvoor wordt jaarlijks een begroting en een jaarrekening opgesteld, met daarin onder andere de bijdrage-regeling van de landelijke partij aan de partijafdelingen. Wij stellen voor in deze functie te herkiezen: Marga van Broekhoven, geboren 1953, woonachtig in Dongen. Zij stond voor de klas, voor ze in 1989 overstapte naar het landelijke partijbureau om mee te helpen bij de partijadministratie. Sinds 1996 is ze landelijk penningmeester. Onder haar verantwoordelijkheid is de leden- en financiële administratie danig geprofessionaliseerd. Ze beheert onze middelen naar grote tevredenheid van de partij en weet inkomsten en uitgaven goed in balans te houden. Zodat we weliswaar rood zijn, maar zelden rood staan. Als voormalig afdelingsvoorzitter en raadslid, kent ze ook de problemen van de partijafdelingen, die ze maatgericht aanpakt. Dat maakt haar extra geschikt als penningmeester voor de hele partij.
- De algemeen secretaris zorgt voor de algemene dagelijkse leiding van de partij. Daartoe behoort een uitgebreid scala van werkzaamheden en verantwoordelijkheden. Waaronder het zorgen voor goede relaties tussen alle leden en alle geledingen, het begeleiden van landelijke buitenparlementaire acties. Alsmede het zorgen voor een adequate organisatie van partijbestuur, partijraad, congressen en conferenties en alle andere bijeenkomsten. De partijsecretaris geeft leiding aan het landelijk partijbureau. Wij stellen voor om als algemeen secretaris te kiezen Paulus Jansen, geboren in 1954, woonachtig in Utrecht, waar hij sinds 2001 onze fractie in de gemeenteraad voorziet. Tot dit jaar was hij fractievoorzitter in de Provinciale Staten van Utrecht. Hij heeft in de vele jaren dat hij in de SP actief is, kennis en ervaring opgedaan in vrijwel alle functies binnen de partij. Momenteel is hij verbonden aan het politieke team op het Binnenhof, waar hij veel verschillende werkterreinen onder zijn hoede heeft gehad. Hij staat erom bekend, dat hij met iedereen kan accorderen, maar zich door niemand laat ringeloren. Hij bouwt graag goede relaties op, waar het feit dat hij van oorsprong bouwkundig ingenieur is, misschien aan bijdraagt. Hij deed niet alleen binnen, maar vooral ook buiten de partij, ruimschoot de nodige werkervaring op. Dat alles maakt hem, volgens ons, de beste kandidaat voor de functie van algemeen secretaris.
- De partijvoorzitter is de eerst verantwoordelijke voor de politieke leiding van de SP en hoort voorop te lopen bij vragen als: hoe houden we de partij op koers, welke standpunten moeten we innemen in en buiten het parlement en hoe anticiperen we op nieuwe ontwikkelingen? De partijvoorzitter is de eerst aangewezen om de partij te vertegenwoordigen in het politieke debat. Wij stellen het congres voor om als partijvoorzitter te herkiezen: Jan Marijnissen, geboren in 1952. Hij woont in Oss. Hij was daar jarenlang raadslid, daarna ons eerste Statenlid en is sinds 1994 lid van de Tweede Kamer. Hij combineert het voorzitterschap van de SP met het fractievoorzitterschap in de Tweede Kamer. Dat is een hele klus, maar het bewezen voordeel is, naar de mening van de commissie, dat het een personele unie is tussen partijbestuur en Kamerfractie, waardoor eenheid van optreden bevorderd wordt en een combinatie van politiek werk in Den Haag en werk daarbuiten. Ervaring leert dat de combinatie van beide functies te doen is, mits er gezorgd wordt voor een goede werkverdeling binnen het dagelijks bestuur en de fractie in de Tweede Kamer. Met onze voordracht denken

we daarin te voorzien. Afgelopen week bewees hij wederom momenteel de beste kandidaat voor de politieke leiderschap voor onze partij te zijn, volgens sommigen zelfs de beste leider voor de hele oppositie in dit land. Een mooi compliment voor de man die wij van harte aanbevelen voor herverkiezing op de post van partijvoorzitter.

Dat waren de vijf kandidaten voor de specifieke functies en daarmee ben ik aan het einde gekomen van onze voordracht. Ik hoop dat het congres de vijftien kandidaten die wij als congrescommissie voorstellen wil steunen. Onverlet het recht van andere kandidaten om zo meteen om jullie steun te vragen en onverlet jullie plicht om hoe dan ook een zelfstandige keuze te maken. Vragen over onze voordracht zal ik straks nog graag beantwoorden.

Bob Ruers dankt Tiny Kox voor zijn voordracht en geeft het woord aan de kandidaten die niet door de commissie zijn gekozen, maar wel hun kandidatuur handhaven. (Iedereen krijgt twee minuten om zichzelf voor te stellen). Alvorens te beginnen heeft hij nog twee wijzigingen: één van de kandidaten Jorge Meza uit Middelburg is ziek en kan vandaag niet aanwezig zijn. Hij handhaaft echter zijn kandidatuur. Verder komt er nog een spreker bij, te weten Toine Dumoulin.

Eerste termijn toelichting kandidatuur

Ries Baeten: iedere socialistische partij is een internationale partij. Net als Marga ga ik ook met cijfers gooien. De ene Europarlementariër maakt deel uit van een partijbestuur (38 mensen), daarmee is de factor Brussel nog minder dan 3 procent. Terwijl de Europese wetten 60 tot 80 procent van de Nederlandse wetten uitmaken. De eerst volgende verkiezingen zijn de Europese verkiezingen. Na die verkiezingen komen we met drie Europarlementariërs terug en dan is ons team vijftien mensen groot. Om dan nog steeds maar 3 procent van het partijbestuur uit te maken, lijkt mij iets te weinig. Na de eerste ronde heeft de congrescommissie Brussel gelukkig betrokken bij het internationale secretariaat. Nu kunnen jullie de tien kandidaten ook een beetje recht zetten, door mij te kiezen. Helaas ten koste van iemand anders, ik had zelf liever gezien dat we van tien naar elf zouden gaan, als algemeen bestuursleden zoals de regiobestuursleden van twintig naar 21 zijn gegaan. Als jullie het internationale aspect belangrijk vinden, kiest u die jongen met de mooie trui, u kiest Ries, dat is logisch!

Herman Beekers: De voordracht van de tien partijbestuursleden staat voor verjonging en vernieuwing. Ik ben voor beide. Maar deze voordracht leidt tot verlies in het bestuur van broodnodige kennis, inzicht en ervaring, op het gebied van publiciteit en campagnevoeren in de breedste zin van het woord. Ja, ik ben oud in de partij, dat krijg je als je op je 21ste tot de oprichters behoorde. Hier zal waarschijnlijk niemand mij meer kennen als voorzitter van de afdeling Nijmegen, als SP drukker, boekbinder en fotograaf en als bedenker van het plaatselijk Tribune inlegvel. Vele jaren was ik verantwoordelijk voor alle SP drukwerk en de voortdurende vernieuwing daarvan, zowel in uitstraling als in technische realisatie. Als hoofdredacteur van Tribune veranderde ik het blad in een prettig leesbaar fullcolour magazine met een doordachte formule. In 1996 begon ik met de bouw van onze website en introduceerde het gebruik van e-mail in de partij. In 1999 startte ik Poster, onze digitale nieuwsbrief. Weer een jaar later zette ik Tootatnet op, waarvan inmiddels zeventienduizend leden gebruik maken. Ik hielp en help honderd afdelingen bij de bouw en uitbouw van hun eigen website. Nu werk ik aan internetvoorzieningen voor onze komende themagroepen. Ik ben zeer nauw betrokken geweest bij alle verkiezingscampagnes sinds 1974. Het succes van deze activiteiten ligt niet in technische kunstjes. Als dat zo was zou iedereen het na doen. Het gaat om de juiste inzet van de juiste middelen, om goed en effectief te communiceren binnen de partij en met de bevolking. Ik ben altijd vernieuwend bezig geweest en dat ben ik nog. Dankzij de verantwoordelijkheden die de SP mij gaf, heb ik een schat aan ervaring mogen opdoen. De partij doet zichzelf tekort door zich niet te verzekeren dat deze expertise en visie blijft doorklinken in het partijbestuur, met een mandaat van het congres.

Hans de Boer: Ik heb mij kandidaat gesteld voor het voorzitterschap van onze partij. Het politiek leiderschap staat, wat mij betreft, niet ter discussie, dat is de afgelopen jaren in volstrekt vertrouwde handen geweest van

Jan Marijnissen. We hebben als partij echter qua ledenaantal een gigantische doorstoot gemaakt, een doorstoot die vertaald zal moeten worden in het werk in de afdelingen. Daar is een voorzitter voor nodig, die beschikbaar is voor de afdelingen en die betrokken is bij de afdelingen. Mijn inschatting is, dat het politieke werk de komende jaren om je plaats in de linkse oppositie te zoeken bij dit rechtse Kabinet, zoveel energie kost, dat dit wat mij betreft niet te combineren is met het partijvoorzitterschap. Ik verzoek u daarom met klem, vandaag de historische beslissing te nemen, het partijvoorzitterschap en het politiek leiderschap van onze partij los te koppelen.

Jan Voogdt leest een brief voor namens Jola Brocaar: Op het moment dat ik een korte vakantie boekte stond de datum van dit congres nog niet gepland in november 2002. Dit is de reden dat ik niet aanwezig ben. Eén ding is zeker, mochten jullie mij kiezen dan ben ik in ieder geval door mijn vakantie goed uitgerust. Mijn naam is Jola Brocard, ik ben sinds vijf jaar actief lid van de SP. Tot februari 2003 was ik voorzitter van de afdeling Zeist en omgeving. Op dit moment ben ik bestuurslid met de volgende speerpunten: leden motiveren en opzetten politiek café en ouderenzorg. Door vele contacten te hebben met vooral nieuwe leden is het voor mij van belang dat goede scholing nodig is. Ik ben ervan overtuigd dat al onze leden keihard willen knokken voor een sociale maatschappij. Maar vaak is men onzeker en heeft men niet voldoende kennis in huis om daadwerkelijk de SP idealen te verdedigen of je nu raadslid bent, voorzitter van een afdeling, of actief lid wilt worden. Leden die straks misschien de fractie in kunnen, of goede bestuurders kunnen zijn, gaan verloren omdat hen kennis ontbreekt. Daarom vind ik opleiding binnen de SP erg belangrijk. De reden dat ik denk een goede opleidingsfunctionaris te zijn is, dat ik de benodigde ervaring als opleidingscoördinator, opleidingsinitiator en trainer heb. Ik heb zowel binnen de zakelijke dienstverlening en binnen non-profit organisaties gewerkt. Ik heb veel ervaring met het opzetten van afdelingen, speciaal gericht op opleidingen. Ik ben een zeer goede organisator en beschik over een goede balans tussen empathie en analytisch inzicht. Daardoor ben ik zeer goed in staat gebleken opleidingen binnen organisaties te initiëren. Ik heb mijn antennes te luisteren gelegd en heb geïnventariseerd, met mijn gedegen kennis heb ik al deze gegevens kunnen vertalen naar inhoudelijke cursussen en opleidingen.

Kees Douw is sinds 1989 actief als partijlid en bestuurslid. Eerst in Tilburg, maar sinds twee jaar woonachtig in Haarlem. Hij houdt zich vooral bezig met activiteiten ten behoeve van integratie van mensen en kinderen met een handicap, binnen en buiten de SP. Daar mijn SP hart op de goede plaats zit en ik een goede algemene visie bezit over de ideale samenleving, weet ik zeker dat deze partij de nieuwe kans moet grijpen. Ik heb goede contactuele vaardigheden, actie ervaring en ambitie (soms iets te radicaal) en zou hiermee een waardevolle rol in het partijbestuur kunnen spelen. Ik zal altijd de drie basisbegrippen als gelijkwaardigheid, menswaardigheid en solidariteit als meetlat gebruiken en trachten deze inhoud te geven. Ook wil ik mij richten als verlengstuk van de Kamerleden, zodat het buitenparlementaire werk ook meer nieuwe kansen krijgt. Mijn actie-ervaring bestaat uit het bezetten van banken, gemeentehuizen, enzovoort. Ook vraag ik steeds aandacht voor de toegankelijkheid van openbare gebouwen en voorzieningen. Er zullen mensen zijn die zeggen: ‘Daar is hij weer.’ Zolang er mensen en kinderen uitgesloten worden en zijn, zal dit mijn belangrijkste hoofdthema zijn. Daarom, beste partijgenoten, zolang deze samenleving niet een ideale samenleving voor iedereen is vraag ik u: steun en stem voor, stem Kees Dauw.

Henk van Gerven: Charlie Chaplin heeft ooit eens de volgende definitie gegeven van geluk: het dienstbaar zijn aan de samenleving. Dat is het eenvoudige credo wat al sinds 1977 mijn drijfveer is om lid te zijn van de beste partij van Nederland. Ook tijdens de twintig jaar die ik heb gewerkt als huisarts in Ons Medisch Centrum in Oss. De medische centra die een voorbeeld zijn, hoe medische zorg nog steeds betrokken, persoonlijk en op maat kan zijn. In de jaren '80 ben ik vooral lokaal actief geweest in de afdeling Oss en in het medisch centrum, op het terrein van volksgezondheid en milieu. Met als bekende hoogtepunten: de beteugeling van Diosynt als grootste vervuiler in de jaren '80 in Brabant en ook het verdwijnen van de slibverbrander in het mooie dorpje Oyen. Later ben ik meer landelijk actief geworden. Op het terrein van de gezondheidszorg heb ik vele rapporten en artikelen geschreven. Met name op het gebied van geneesmiddelen, tegen de commercie, tegen de introductie van de stopwatch zorg in de thuiszorg, etc. we hebben ook allerlei acties gevoerd, met name op het terrein van de ouderen en meegewerkt aan de ouderenopstand midden jaren '90. In 1996 was ik samen met Jules Iding de eerste SP- wethouders van Nederland, en met succes, als we afgaan op de verkiezingsuitslagen, die een groei lieten zien van negen zetels in 1996 tot vijftien zetels eind november 2002. U zult zeggen: dat is

mooi. Maar het gaat bij de SP niet om het verleden, maar vooral om de toekomst. Ik denk dat ik me ook in de toekomst als partijbestuurder nog zeer nuttig kan maken. We zien landelijk een enorme groei van de SP, maar deze is onevenwichtig. Lokaal enigszins stagnaties, landelijk een enorme groei. Ik denk dat het heel goed is, dat er dan ook nog leden zijn die hun ankers hebben in het verleden, waarop de partij in de toekomst ook nog haar koers kan varen en behouden. De partij kan op mij rekenen de komende jaren, ik reken zodadelijk op u.

Nico Heijmans: Ik ga mezelf niet persoonlijk voorstellen, dat kost te veel van mijn tijd. Maar als jullie mij kiezen als algemeen secretaris, kiezen jullie iemand die zich vooral in wil zetten en dienstbaar wil maken voor de afdelingen. Want volgens mij zijn de afdelingen de partij. Natuurlijk betekent het zijn van partijbestuurder, dat het risico bestaat dat je vanuit je bestuursfunctie wat los komt te staan van die afdelingen. Daarom vind ik het ontzettend belangrijk, dat leden van het partijbestuur actief blijven bij en binnen hun eigen afdeling. Als algemeen secretaris vind ik dat een absolute voorwaarde en moet wel mogelijk zijn. We kunnen van iemand die fractievoorzitter is in de Tweede Kamer en tegelijkertijd partijvoorzitter, niet fysiek het onmogelijke verwachten. Als partij mogen en moeten we ontzettend trots zijn op al die mensen die zich in onze afdelingen vrijwillig inzetten voor onze idealen. Sommige mensen noemen deze vrijwilligers wel het goud van onze partij. Ik zou ze liever het water van onze partij willen noemen, want zonder goud kan ik best leven. Een partijapparaat moet in eerste instantie ten dienste staan van al die vrijwilligers. Onder de enorme aanwinst aan leden en vrijwilligers, die we de laatste tijd hebben doorgemaakt, zitten ongetwijfeld heel wat mensen met capaciteiten, talenten en ook met ambities. En met dat laatste is ook helemaal niets mis. Die mensen naar boven halen is een enorme uitdaging voor onze partij. We moeten daar vooral meer aandacht aan gaan schenken en we zouden dat bijvoorbeeld al kunnen doen, door betere en meer open procedures. De verkiezing van partijvoorzitter algemeen secretaris is van enorm grote betekenis voor onze partij. Op dit congres lijkt het er veel op dat voor de functie van partijvoorzitter en algemeen secretaris het congres moet kiezen tussen Jantje, die ze amper kennen en Pietje, die ze ook niet zo goed kennen. Vier weken voor de termijn van sluiting van de kandidaatstelling draagt het partijbestuur iemand voor, terwijl het partijbestuur geen gesprekken heeft gevoerd met andere kandidaten en de voorgedragen kandidaat al is ingewerkt als secretaris. Dat lijkt een gelopen race. Een uitgebreide, open procedure met goede en uitdagende informatie over de functies en een aantal debatten, verspreid door het land tussen de kandidaten, zorgt er niet alleen voor dat het congres echt kan kiezen, maar dat een dergelijke discussie onze partij een stuk vooruit kan brengen. Want naast onze vrijwilligers is discussie ook van levensbelang voor de partij.

John Kuipers: Alhoewel ik er alle vertrouwen in heb, dat de belangen en wensen van de oudere leden in onze partij ook in het nieuwe bestuur de nodige aandacht zullen krijgen, moet ik de laatste tijd toch steeds vaker denken aan de woorden van Jan Marijnissen, gesproken op een bijeenkomst van oudere SP-leden in Utrecht. Die waren: wie de ouderen heeft, heeft de toekomst. Ik ben het daarmee volkomen eens. En ook jullie zouden het daar mee eens moeten zijn, want 30 procent van onze leden bestaat uit ouderen. En dat zal in 2010 al 40 procent zijn, waaronder Jan en Tiny, om maar even twee kopstukken te noemen. Als de jeugd in het partijbestuur is vertegenwoordigd – en met recht en reden – als elke regio in het partijbestuur is vertegenwoordigd, als alle Kamerfracties – inclusief de Europese – in het partijbestuur zijn vertegenwoordigd, wat let ons dan om mij de vinger aan de pols van dit partijbestuur te laten houden, door mij te kiezen als vertegenwoordiger van een groep leden in onze partij, waar heel politiek Den Haag van wakker ligt. Namelijk: die grote grijze golf, die onafwendbaar op ons afstormt. Ons motto voor de ouderendag op 7 juni aanstaande is ‘Laat je er niet onder schoffelen’. Helpen jullie mij, om dit in ieder geval in onze partij, te voorkomen.

Peter van Ovost: Ik stel mij kandidaat voor zowel de functie van algemeen secretaris, als algemeen lid. Ik ben 48 jaar, gescheiden, geen kinderen en sinds 1996 lid van de SP. Ik ben sinds vorig jaar maart voorzitter van de afdeling Emmen. Om te vertellen waarom ik mij kandidaat stel, moeten we eerst eens kijken waarover we het hebben. Wat houdt de functie van algemeen secretaris in? Zorgdragen voor de dagelijkse leiding van een partij en partijbureau. Leiding geven aan een aantal mensen, vrijwilligers en mensen in loondienst. Sturen, motiveren, corrigeren en belonen. Maar ook direct en indirect leiding geven aan alle SP-ers, die in binnen- en buitenland actief zijn. Eigenlijk wil ik de partij vergelijken met een franchise organisatie. Een met een hoofdkantoor, dat streeft naar ongeveer 150 vestigingen door heel Nederland. Met per afdeling ongeveer twintig actieve leden. Dus laten we zeggen drieduizend vertegenwoordigers. Met een miljoenenomzet, dat is nogal wat. Wat moet je allemaal in huis hebben, om hier goed leiding aan te kunnen geven? Om te beginnen leidinggevende

kwaliteiten, managementervaring en kennis. Verstand van kwaliteit, maar ook moet hij in de organisatie kunnen staan en niet er boven. Daarom is het belangrijk dat de SP een sterke organisatie is, niet alleen aan de top maar ook aan de basis. De basis waar onze ideeën worden omgezet in resultaten. Daar zitten de leden, daar zitten de kiezers, daar halen we onze invloed. Maar daar zit ook de zwakte van de SP. Er wordt grote winst geboekt, maar deze wordt weer teniet gedaan door grote verliezen. Als we waar willen maken wat we roepen, zullen we eerst moeten zorgen dat we in de afdelingen een constante kwaliteit kunnen leveren. We zullen er als landelijke organisatie voor moeten zorgen, dat er niet telkens gaten in ons fundament vallen. Wilt u dat alles bij het oude blijft en de afdelingen verder sukkelen, stem dan vooral niet op mij. Wilt u verbetering door verandering, wilt u kwaliteit, wilt u vernieuwing aan de top en aan de basis? Stem dan op mij, stem op Peter van Ovost.

Johan Wester: vandaag ga ik u voor een moeilijke keuze stellen: af te wijken van het gewoonlijke stemgedrag. Ik heb hier een reden voor. Wat ik van u vraag is om niet klakkeloos op de tien voorgedragen algemeen bestuursleden te stemmen, maar ook eens te kijken naar de overige kandidaten. Waarom, zult u zeggen. Ik pleit hiervoor omdat we bij de tien voorgedragen kandidaten een 55-plusser missen. Hetgeen betekent dat circa 30 procent, oftewel dertienduizend leden, geen vertegenwoordiger binnen het bestuur hebben. De keuze daartoe, beste partijgenoten, ligt geheel bij u, om dit te gaan veranderen door op mij of John Kuipers te stemmen. Bij de overige kandidaten staan wel twee 55-plussers, die dertienduizend leden uitstekend kunnen vertegenwoordigen en aan de profielschets voldoen. Gevormd door de praktische universiteit, ontstaan uit de volksjongensgaard. Verder zijn de kabinetsvoornemens ronduit onverantwoord, desocialiserend en schandig als je zo een tekort wilt terugdringen, zonder daarvoor nieuwe banen te scheppen. De aanstormende vergrijzing zal ook voor veel problemen zorgen. Wij socialisten zullen niet wijken, de strijd is gisteren begonnen, jong en oud op naar de overwinning. En fractie, ga tot het uiterste!

Toine Dumoulin, secretaris afdeling Zutphen: ik heb, voordat ik secretaris werd, in verschillende branches gewerkt; in de textiel en de fotografie. Sinds 1992 ben ik door bedrijfssluiting in de WW/ID-regelingen terechtgekomen. Je weet wat dat betekent: als je er eenmaal in zit, kom je er nooit meer uit. Vooral als je wat ouder bent. Ik heb dus wel die tijd nuttig besteed, door te gaan studeren. Ik heb informatica gestudeerd en ondanks de toezeggingen van subsidies, heb ik daar geen cent voor gekregen. Ik heb alles zelf betaald. Nu zult u vragen: waarom stel je je dan beschikbaar als algemeen secretaris van de Partij? Om twee redenen, dames en heren, ik erger me elke dag groen en geel aan de ongelijkheid, niet alleen in Nederland. Ik ben ook in ontwikkelingslanden geweest en als je daar ziet dat kinderen in portieken slapen, dan schreeuwt dit om aandacht. Dat kun je beter doen als bestuurslid van een SP, waarin je je actief in kunt zetten om daar een einde aan te maken. Dan zult u zich ook afvragen: heb je wel ervaring als secretaris? Ik ben secretaris van Zutphen en heb tot nu toe geen klachten gehad. En als begeleider van verstandelijk gehandicapten moet je elke dag organiseren en innoveren. Verder ben ik nog in 1989 medeoprichter geweest van de landelijke vereniging voor natuurgenezers en ik ben daar vijf jaar penningmeester van geweest. Wat betreft de SP: ik vind dat we er nog meer de nadruk op moeten gaan leggen, dat we een partij zijn waar mensen in zitten die zich belangeloos inzetten voor verbetering van de maatschappij. En daarvoor moet gecoördineerd, georganiseerd en gecommuniceerd worden. En ik wil daar graag mijn steentje aan bijdragen.

Bob Ruers (voorzitter) geeft het woord aan de afgevaardigden.

Eerste termijn afgevaardigden

Hans Boerwinkel (Doesburg): De congrescommissie heeft een voorstel neergelegd, waarin zij tien mensen voordraagt als algemeen bestuurslid. Deze voordracht is onder andere gebaseerd op het feit dat een algemeen bestuurslid vooral een generalist moet zijn. De werkgroep Doetinchem vindt het erg belangrijk dat de nieuwe ploeg de besluiten van dit congres, met name versterking op lokaal niveau, goed gaat uitvoeren. Daar hebben we gedreven mensen voor nodig, die zich goed kunnen inleven in wat er in de afdelingen speelt en een stabiele vooruitgang met een stevige basis centraal willen stellen. De verdere uitbouw van de SP op lokaal niveau vereist een goede begeleiding van sterk betrokken bestuursleden. In de korte omschrijving van de voorgestelde kandidaten is vaak een specialisme, of specifieke belangstelling te vinden van de kandidaat. Ik vind het jammer dat ICT of internet als specialisme ontbreekt bij de voorgestelde kandidaten. Het gebruik van internet neemt

steeds meer toe en er dreigt een tweedeling te ontstaan in de maatschappij, voor zover deze er al niet is. Het is van belang om optimaal gebruik te maken van internet en ICT. Maar het is zeker zo belangrijk dat elke Nederlander toegang krijgt tot het internet. Deze problematiek dient ook binnen het bestuur bijzondere aandacht te krijgen. Deze aandacht kan natuurlijk door ieder weldenkend mens gegeven worden. Maar een goede afweging vergt toch vaak ook specifieke kennis, technische kennis met name van infrastructuur en apparatuur, in relatie tot de daarmee gepaard gaande kosten. Herman Beekers is lid van het huidige partijbestuur en lid geweest van het dagelijks bestuur. Hij is gespecialiseerd in ICT en internet en op internet is, met name onder de webmasters van de SP, een discussie gaande waarom Herman niet is voorgedragen door de congrescommissie. Graag zou ik van Herman willen horen, waarom hij vindt dat hij weer in het partijbestuur zou moeten zitten en op welke wijze hij invulling heeft gegeven en weer zou gaan geven aan zijn bestuurderschap.

Paul Huijgen (Tilburg): Het valt hem op dat veel mensen in het partijbestuur benoemd worden uit het rijtje van tien, die ook werkzaam zijn bij de partij. Hij vindt dat hier geen traditie van gemaakt moet worden. Ook de gewone mensen, die het werk in de partij doen, moeten veel vertegenwoordigd zijn en te vertellen hebben over de gang van zaken in de partij. Hij vindt dat Herman Beekers altijd heel vernieuwend is geweest en dat hij daarom een overtuigende kandidaat is. Voor Paulus Jansen geldt hetzelfde. Wat vooral in hem gewaardeerd en van hem verwacht wordt, is zijn bedrijfsmatige aanpak. Hij heeft ook veel in het bedrijfsleven gewerkt en daartegen strijdgevoerd. Dit is een behoorlijk pluspunt.

Paul Peters (Oss) merkt op dat de afdeling Oss voor het overgrote deel kan instemmen met het voorstel voor het nieuwe partijbestuur. Het is een goede zaak geweest om reeds twintig mensen in het land te kiezen op de regioconferenties. Er viel deze keer ook echt iets te kiezen. Zij kunnen instemmen met de voorgestelde kandidaten voor de specifieke functies. Over de combinatie van partijvoorzitter en fractievoorzitter is ook in de afdeling gesproken. Het is een goede zaak dat het geen dogma is om het altijd zo te doen. Maar in dit geval, met de huidige kandidaat, denkt de afdeling dat het de partij alleen ten goede komt en het een extra garantie is dat de partij en fractie een geheel blijven. Voor wat betreft de tien kandidaten voor het algemeen bestuur, een tip voor het nieuwe bestuur. In de afdeling was behoefte aan een nadere kennismaking, los van de paar regels tekst op een A4tje. Misschien kan internet hier de volgende keer uitkomst bieden. De tien mensen zijn over het algemeen kwalitatief zeer goede mensen. Het feit dat er veel nieuwe mensen bij zitten spreekt de afdeling aan. Toch wil hij de aandacht vestigen op Henk van Gerven, wethouder en huisarts in Oss. Hij staat in Oss bekend als een bevlogen actievoerder, iemand die zijn tanden ergens inzet en dan niet meer loslaat voor hij zijn doel heeft bereikt. De afdeling denkt dat hij een prima aanvulling zal zijn in het partijbestuur. De keuze is aan het congres, maar er moeten er in een zaal met achthonderd mensen toch wel 401 zijn die Henk willen steunen.

Laurens Ivens (Amsterdam): het grootste deel van het partijbestuur is al gekozen. De mensen die gekozen zijn hebben de kennis van de afdeling en het vertrouwen van de regio gekregen. Vandaag moet het bestuur nog compleet gemaakt worden, gelukkig hebben zich hier heel veel goede kandidaten voor aangemeld. De Amsterdamse kandidaten kunnen binnen de afdeling op brede steun rekenen en hij hoopt dat dit ook voor het congres geldt. Afdeling Amsterdam is erg enthousiast over de kandidatuur van Paulus Jansen, die de loodzware functie van partijsecretaris van Tiny Kox over wil nemen. Gelukkig zal Tiny actief blijven binnen de SP en hij kan er gerust op zijn dat de dagelijkse gang van zaken binnen de SP goed komt. Tenminste als het congres op Paulus stemt. In grote lijnen kan de afdeling zich vinden in de voorgedragen kandidaten. Veel ervan zijn al elke dag bezig met de SP, waardoor ze goed weten wat er zowel binnen als buiten de partij speelt. Zij zijn bereid een tandje extra bij te zetten voor de SP, door van het partijbestuur deel uit te maken. Ook bij de kandidaten die niet voorgedragen zijn, zitten enkele zeer geschikte personen. Zij leveren er een belangrijke bijdrage aan, dat er vandaag echt iets te kiezen valt en er waarschijnlijk ook een heel goed partijbestuur zal komen. Voor een ieder die niet gekozen zal worden is er natuurlijk nog genoeg te doen bij de SP. Het enthousiasme van deze mensen is in ieder geval fantastisch om te zien. Zelfs voor een functie als partijbestuurder is veel animo, dat aangeeft dat er heel veel nieuwe kansen zijn, die met steun van het nieuwe partijbestuur benut zullen worden.

Miriam Lie (Amsterdam) vindt het vreemd dat eerst de kandidaten worden gekozen en daarna pas over het congresstuk wordt gediscussieerd. Hierdoor krijgen mensen weinig tijd te bepalen waar de kandidaten inhoudelijk voor staan. Het korte praatje en de beperkte schriftelijke toelichting vindt zij lang niet voldoende. Het

zou om de inhoud van het congresstuk moeten gaan en niet om de poppetjes. Het lijkt haar logisch dat er eerst over de stukken wordt gediscussieerd en daarna pas over de kandidaten.

Rikus Marring (Amersfoort) pleit ervoor dat er binnen de partij een splitsing wordt doorgevoerd tussen het uitvoeren van het fractievoorzitterschap en het vervullen van het partijvoorzitterschap. De afdeling is van mening dat dit niet door één persoon uitgevoerd moet worden. Zeker gezien de beschikbare tijd die één mens kan hebben in de maatschappij die steeds sneller gaat, steeds meer ontwikkelingen in zich heeft en steeds snellere beslissingen nodig heeft. Zeker gecombineerd met de groei van de SP en ook de grote veranderingen en ontwikkelingen waar de SP voor staat. De menselijke maat is en blijft het uitgangspunt. Daarnaast is er het principiële punt van het leggen van te veel verantwoordelijkheid bij één persoon. Of je leidt de fractie, of je bent voorzitter van de vereniging. Anders wordt het wel heel erg moeilijk om als politiek leider helder je verantwoording af te leggen aan het partijbestuur en aan de leden.

Jan de Nooijer (Middelburg): als je als SP Middelburg 180 kilometer onderweg bent om op dit congres aanwezig te zijn, ben je eigenlijk toe aan een rustpauze. Echter socialisten kennen geen rustpauzes, ze dienen alert te zijn en te blijven. Zeker in een neoliberale samenleving, waar ‘grijpen wat je grijpen kunt’ de boventoon voert. En waar tevens dat grijpen het zeer besmettelijke individualismevirus is. Naar de visie van de SP afdeling Middelburg is het meer dan onsocialistisch om de term van grijpen te gebruiken voor een toekomstgerichte beleidsnotitie van een socialistische partij. Ware socialisten gaan nieuwe kansen aan en benutten die. Ook de bizarre gedachte dat de rijken de sterkste schouders van de samenleving zijn, dienen wij socialisten uit ons woordenboek te schrappen. Het is wat al te veel erkenning voor het kapitalisme. De sterkste schouders van de samenleving zijn de schouders van de gewone mens, de mens aan de basis, de arbeiders. Daar dienen we ons op te richten, daar liggen onze prioriteiten. Zeker voor de komende regeerperiode van het rechtse kabinet ‘Boel ellende II’! Was het niet het CDA dat in zijn verkiezingsprogramma de slogan ‘betrouwbaar en betrokken’ gebruikte? Wij zien er echter in het regeerakkoord niets van terug. Niets betrouwbaar en betrokken, het is veel meer bedreigend en bedriegend. De SP zal er in de komende jaren meer dan de handen vol aan hebben, zeker als het gaat om de Kamerfractie. Mede vanuit die gedachten wil de SP Middelburg ook alert zijn in eigen kring. Om maar eens een bekende SP-er te citeren: de SP dient de komende tijd te doen aan zelfreflectie en zelfkritiek. Ook de afdeling Middelburg is van mening dat de SP op een scharnierpunt staat in haar bestaan. Het is inderdaad tijd voor een nieuwe aanpak: nog socialer, zowel gericht naar de samenleving als binnen de partij zelf. Solidariteit, gelijkwaardigheid en menselijke waardigheid moeten weer werkwoorden worden. Loskoppelen van politiek leiderschap en dagelijkse leiding van de SP is niet alleen nodig, maar ook noodzakelijk.

Peter Verschuren (Groningen) wil het advies van de commissie voor de specifieke functies van harte bij het congres aanbevelen. Hij is blij dat Jan en Marga nog een periode bij willen tekenen. Het verhaal van het scheiden van de functies omdat het de komende tijd druk wordt, klopt volgens hem niet. Jan heeft het ook in de periode dat de SP met twee man in de Kamer zat, uitstekend gecombineerd. Dit zal hij de komende jaren ook zo blijven doen. Rosita van Gijlswijk en Hans van Leeuwen hebben nu al de functie waarvoor ze de verantwoordelijkheid krijgen in het partijbestuur. Ze vervullen deze functie erg goed en zijn het waard die verantwoordelijkheid ook te dragen. Voor de functie van algemeen secretaris zijn twee geschikte kandidaten, Paulus Jansen en Nico Heijmans. Waar het gaat om die belangrijke functie van dagelijks leiding geven aan de partij waar altijd honderd dingen tegelijk moeten gebeuren en alles altijd gisteren af moet zijn, denkt hij dat Paulus Jansen meer de kwaliteit heeft van een duizendenéénpoot, die de partij daar nodig heeft. Stem op Paulus Jansen voor die functie en ga akkoord met het voorstel van de commissie.

Jenny Voogt (Heerlen): op dit twaalde partijcongres kiezen we een nieuw bestuur. In deze tijd geen misselijke taak, bestuurslid van de SP. En met deze tijd bedoel ik de tijd waarin de top van het bedrijfsleven zich schaamteloos verrijkt. Onze toppers, voorzover we daarvan kunnen spreken – iedereen bij de SP is een topper op zijn eigen terrein – doen het voor de kans hun idealen te kunnen verwezenlijken. We kiezen vandaag bestuurders met een speciale functie en algemeen bestuurders. De 21 regiobestuurders zijn op de conferenties al gekozen. Als oud districtvoorzitter voel ik me het meest verwant met de regiobestuurders. Vaak doordat ze een schakel zijn tussen bestuur en afdeling voelen ze zich als de kop van Jut. Volgens mij fungeren ze niet als de kop van Jut, maar als de scharnieren in een goed geoliede machine. Ik hoop dat jullie een weloverwogen stem uitbren-

gen en de bestuurders in spé wens ik voor de toekomst veel wijsheid en sterkte toe in het bestuur van de beste partij van Nederland.

Geert-Jan Waasdorp (Rotterdam): als ik u in 1998 had verteld dat bij de verkiezingen in 2003 3 miljoen mensen zich zouden oriënteren via internet, had u me waarschijnlijk op dat moment voor gek verklaard en gedacht: dat is er weer een uit de nieuwe economie. De afgelopen verkiezingen hebben 3 miljoen mensen zich georiënteerd via internet en de verwachting is dat dit bij de volgende verkiezingen in 2006 misschien wel 7 tot 9 miljoen mensen zullen zijn. Ook door de nieuwe leden is vandaag aangetoond hoe belangrijk internet voor hen is. Het hoogste rapportcijfer 8,1 en 75 procent die regelmatig gebruikmaakt van de site. Waar wij voor pleiten is dat in het bestuur iemand continue *committed* is aan het internetvraagstuk en de SP op dezelfde koers houdt met internet als we nu staan. Vandaar dat ons advies is: Herman Beekers.

Johan Wester: Enkele kanttekeningen bij de algemene voorgedragen bestuursleden. De politiek mag, zeker binnen de SP, niet enkel gebaseerd zijn op hoog opgeleiden. Maar moet in zeer gemêleerd gezelschap zijn, wij hebben al een wetenschappelijk bureau. Ook is het bestuur gebaat bij de kwaliteit als mens zonder eerst naar opleiding te kijken. Je zou thans de indruk krijgen, dat er een hoog opgeleide jonge elite ontstaat, dat in de volkse beweging niet zo goed overkomt. Socialisme betekent nu eenmaal: volk. Massa's activeren tegen onrecht, tegen onmenselijkheid en gepakt worden door onder andere dit kabinet. Met andere woorden: kennis hoeft geen inhoud te geven aan politieke vorming als zodanig. Het is slechts een hulpmiddel. Politiek dat ben je wel of niet, zonder aanzien des persoon. Het socialisme is in de geschiedenis ontstaan, het proletariaat, de sociale revolutie, met de democratische ommekeer in de jaren '60 op wat minder niveau, maar ongeveer in die termijn vergelijkbaar. "Socialisten aller landen verenig u", die slogan zal altijd blijven gelden, opgeleid of niet.

Patrick Zoomermeijer (Amsterdam): wat ik tot nu toe een beetje heb gemist is de politieke inhoud van het verhaal. Een partijbestuur is volgens mij een politiek orgaan, dat de wensen van de leden respecteert, maar tussen de congressen door de leiding over de partij heeft. Ik ben dan ook niet alleen geïnteresseerd in wat de kandidaten hebben gedaan en hoe lang ze lid zijn, maar vooral in hun visie. Wat willen ze met de partij, wat voor ideeën hebben zij over concrete onderdelen van het partijwerk? Wat dat betreft waren de praatjes van Kees Dauw en Nico Heijmans degenen die het meest beantwoordden aan hetgeen ik als een goede inleiding zie tot een kandidaatstelling. Daar zat wel visie in. Er werd gesproken over de ideale maatschappij waarnaar we streven, over nieuwe procedures in de partij, over de volgorde van te behandelen onderwerpen. Discussie tussen verschillende kandidaten voor deze functies. Er is nu te weinig wisselwerking: er is nu alleen een lijst met kandidaten, die je op zijn best kent van je eigen afdeling of regio. En dat vind ik te weinig. Als ik dan bovendien kijk naar een aantal concrete kandidaten, die ik niet met name zal noemen, valt het op dat een aantal kandidaten erg veel functies stapelen. Afdelingsvoorzitter, raadslid en nu partijbestuurslid. Ook onze geachte voorzitter Jan, ik vind ook niet dat een fractievoorzitter en een partijvoorzitter een en dezelfde persoon hoeven te zijn. Het kan op een andere manier geregeld worden. Als ik ook nog eens zie dat veel kandidaten überhaupt fractie-ervaring zeggen te hebben of in fracties zitten, ligt er teveel nadruk op het parlementaire werk en te weinig op de actie, bouwen aan de basis. Daarom vind ik dat kandidaten zoals Nico Heijmans en Kees Dauw veel meer een indruk geven wat het zou moeten zijn, in plaats van op lijsten met CV's te stemmen. Verder vind ik het – inzake de spreektijd – niet juist dat de afdeling Amsterdam is gevraagd zich te beperken tot twee van de zeven sprekers, die zich hadden aangemeld. Dit is te kort voor een grote afdeling als Amsterdam, omdat er te weinig tijd is voor dat soort discussies.

Bob Ruers (voorzitter) dankt de sprekers voor hun inbreng en geeft het woord aan Tiny Kox, namens de congrescommissie.

Reactie op de inbreng van afgevaardigden in eerste termijn door de congrescommissie

Tiny Kox zal niet reageren op de inbreng van de overige kandidaten. Hun woorden moeten door het congres zelf gewaardeerd worden. De congrescommissie heeft veel bewondering voor hun lef en inbreng vandaag. Dit

geldt in het bijzonder voor de inbreng en bijzondere ervaring van sommige kandidaten. Zoals dit congres moet kiezen, heeft echter de congrescommissie ook moeten kiezen uit de beschikbare kandidaten. De commissie kent de kwaliteiten van alle kandidaten en alles afwegende beveelt zij zeer doordacht deze vijftien mensen aan. Zij vormen op dit moment, naar de mening van de congrescommissie, het beste, het sterkste, het breedste en het meest vernieuwende team, dat leiding kan geven aan onze partij in de komende periode. Het is nu eenmaal zo dat, als je wilt vernieuwen, sommige mensen moeten terugtreden. Hij heeft geprobeerd zelf het voorbeeld te geven. Overigens, als men niet in een partijbestuur gekozen wordt, kan nog veel gedaan worden! Alle kennis, kunde, enthousiasme en gedrevenheid die in de partij beschikbaar is kan op heel veel plaatsen ingezet worden. Niemand gaat met pensioen als hij niet in het partijbestuur gekozen wordt. Als je wilt verbreden, verjongen en vernieuwen, moet je durven kiezen voor iets dat breder, jonger en nieuwer is. Er zijn een paar opmerkingen gemaakt over de procedure. Kritiek is welkom, verbeteringsvoorstellen om de procedure beter te doen zijn van harte welkom bij het nieuwe partijbestuur en bij de partijraad. Maar deze procedure is wel afgesproken in het hoogste democratische orgaan, de partijraad. Hierover zijn verder ook geen wijzigingsvoorstellen binnengekomen, om van deze procedure af te wijken. Er is, dankzij de tussentijdse verkiezingen, ruimschoots de tijd geweest om je te presenteren, te oriënteren en te kandideren. Sommigen hebben daarvan gebruik gemaakt, anderen niet. Dat is de beslissing van kandidaten. Ik denk dat het niet gelegen heeft in de tijd die je had om jezelf kandidaat te stellen en bekend te maken. Sommigen hebben folders bij de ingang uitgedeeld en internet had gebruikt mogen worden. De angst dat het partijbestuur zal gaan bestaan uit mensen die in loondienst van de SP zijn, lijkt mij onterecht. De overgrote meerderheid van het partijbestuur zal bestaan uit regiobestuurders, die gekozen zijn op onze regioconferentie. Dat zijn mensen die hard werken, doorgaans bij een andere baas en niet bij de SP in dienst zijn. Een minderheid zal ook loongebonden aan de SP zijn. Die keuze dat de basis van de partij de meerderheid heeft in het partijbestuur, hebben we ook heel nadrukkelijk gemaakt. In die zin denk ik dat er ook een hele goede mix is. Ook hier moeten we geen dogma's toepassen. We moeten de beste kandidaten kiezen, die we voor handen hebben. Er zijn een aantal opmerkingen gemaakt over de koppeling van partijvoorzitter en fractievoorzitter. Je kunt daar alle mogelijke theorieën op los laten, maar ik heb toch in de afgelopen jaren geleerd, dat je de praktische toets erop los moet laten. Hoe werkt het, hoe gaat het, gaan we hiermee de goede kant op, of kunnen we een betere kans kiezen? De congrescommissie heeft geoordeeld dat, met de beschikbaarheid van Jan Marijnissen als kandidaat partijvoorzitter, het op dit moment de beste keuze voor het congres zou zijn. We moeten daar dus geen dogma van maken. We moeten er ook echt voor zorgen, dat het parlementaire werk ingebed blijft in onze partij. Ik zeg dat de SP de partij is, waar het parlementaire werk en de parlementaire vertegenwoordigers de meeste verantwoording moeten afleggen binnen de partij. En dat moeten we vooral zo houden. We zijn geen kiesvereniging, we zijn geen parlementaire organisatie, we zijn de SP. En in die zin is het juist erg goed, dat de fractievoorzitter ook deel uitmaakt van het partijbestuur. We hebben in het verleden, toen die structuur zich ging voordoen, gekozen voor een praktische oplossing: het instellen van een algemeen secretaris, die een groot aantal van de taken die bij andere partijen door partijvoorzitters worden vervuld, voor zijn rekening nam. Volgens mij is dat een werkbare situatie gebleken. Ik wijs er verder nog op dat we ook lokaal vaak voor deze structuur kiezen en zeggen dat de fractievoorzitter in de gemeenteraad ook afdelingsvoorzitter is. Dat staat natuurlijk steeds pragmatisch ter beoordeling aan onze afdelingen, zoals het vandaag ter beoordeling staat aan het congres. De opmerking 'te weinig activisme in het aanbod dat de SP - congrescommissie doet', zoals de laatste spreker zegt, werp ik verre van me. Ik denk dat hij en meerderen hier aanwezig daar nog een voorbeeld aan kunnen nemen. Ik heb het bij alle kandidaten aangegeven, dat ze juist te roemen en te prijzen zijn en een plaats in het partijbestuur verdienen, omdat ze zo actief zijn binnen en buiten de partij.

Bob Ruers (voorzitter) geeft het woord aan de afgevaardigden in de tweede termijn.

Tweede termijn afgevaardigden

Valentijn Nilsson (Amsterdam): Ik heb hier een stembiljet waarop staat: maximaal één kandidaat invullen. Dat is heel makkelijk, er staat er ook maar één op. Ik vind dat onjuist, want ik wil ook kunnen kiezen voor een kandidaat die geen dubbele functie heeft in de partij. De macht binnen de partij moet zo goed mogelijk

verspreid worden over de leden. Als je die functies en taken spreidt, zul je de betrokkenheid van de leden vergroten. En de keuze uit één kandidaat, is geen keuze. Ik kan nergens voor kiezen.

Paul Freriks (Zevenaar) geeft namens de afdeling Zevenaar aan dat zij met grote verbazing hebben bemerkt dat het partijbestuur Herman Beekers niet voorgedragen heeft bij de eerste tien. Zij vinden dat dit absoluut moet gebeuren. Niet zozeer omdat hij zoveel verstand heeft van ITC, etc., maar hij is goed bereikbaar. Dezelfde dag krijg je een mailtje terug, en dat is heel wat voor een politieke partij en daar ben ik heel dankbaar voor. Daarnaast heeft hij in een weekend een discussieprogramma voor mij opgezet. Wij kiezen allemaal Herman. Ten aanzien van Nico Heijmans heeft de afdeling gezegd: dat is een fijne vent en hij is niet alleen voor de basis, hij is de basis. Als anderen dan met hem zouden samenwerken, kan dit prima.

Cecile Visscher (Den Bosch) wil het congres, namens de afdeling, oproepen te stemmen op Herman Beekers. De internetsite is belangrijk en Herman weet er echt alles van. Het zou een groot verlies zijn voor de partij en het partijbestuur als Herman niet in het bestuur zou zitten.

Jan de Nooijer (Middelburg) zegt dat het loskoppelen van het politiek leiderschap en de dagelijkse leiding niet betekent dat Jan Marijnissen een schop krijgt. Het gaat om een evenwichtige taak- en functieverdeling. Een snel groeiende partij als de SP moet alert blijven op het gebied van zelfoverschatting en zelfgenoegzaamheid. Anders groei je jezelf dood. Wij kunnen nooit op onze groeilauwen rusten. De eerste weg links mag wat de SP Middelburg betreft vervolgd worden met: tweede weg nog linkser. Meer solidariteit, meer menselijke waardigheid en minder ongelijkwaardigheid. Een SP variant op de hoofdthema's van het nieuwe kabinet. Niet zoeken naar nieuwe kretologie, maar oude waarden nieuw leven in blazen. Dank je wel en lang leve het socialisme.

Kees Douw vindt de voorgedragen algemene kandidatenlijst niet goed. Hier zitten te veel mensen in met drie tot vier functies, waardoor problemen kunnen ontstaan. Daarom vindt hij, gezien de vele problemen met integratie, speciaal voor mensen met een handicap, hij gekozen moet worden.

Hans de Boer wil ingaan op de opmerking ten aanzien van de wenselijkheid dat de politiek leider deel uitmaakt van het dagelijks bestuur van de partij. Hij vindt ook dat de dwarsverbinding tussen vereniging en politieke fractie ten alle tijden gemaakt moet worden. Dat hoeft niet te betekenen dat dit in de functie van voorzitter hoeft. Dat kan ook in de functie van lid van het dagelijks bestuur. Het heeft hem daarom verbaasd dat Jan Marijnissen zich ook niet anderszins kandidaat heeft gesteld voor het partijbestuur. Maar hij is er bij voorbaat vanuit gegaan dat hij deze stemming zou winnen. Politiek leider in het dagelijks bestuur van onze vereniging is onontbeerlijk en je hebt de kans gehad Jan.

Reactie op de inbreng van afgevaardigden in de tweede termijn door de congrescommissie

Tiny Kox: Mensen die vinden dat er meer kandidaten hadden moeten zijn, hadden gebruik moeten maken van het democratische recht dat ze krijgen, ieder lid kan zich kandideren. Het aanbod is groter dan de vraag, het is duidelijk dat het congres meer kandidaten geschikt vindt voor het bestuur dan we plaats hebben. Daarom is er ook echt iets te kiezen. Inderdaad Jan Marijnissen is kandidaat-voorzitter. Ik mag het congres erop wijzen dat Hans de Boer ook kandidaat-voorzitter is. Hij heeft zich ook maar voor één functie gekandideerd en daar is niets mis mee. Waarom is de procedure dat we eerst het bestuur kiezen en dan de taken vaststellen voor het bestuur? Je kunt erover discussiëren hoe je dat moet doen. Ik denk dat we een bestuur kiezen bij onze partij, dat vervolgens doet wat het congres besluit. Het is niet zo dat wij zeggen: laat het congres wat besluiten en vervolgens kunnen bestuursleden zeggen: dat wil ik wel of niet uitvoeren. Ik heb geen enkele aanwijzing om dat te veronderstellen. Ik hoop dat we een bestuur krijgen dat energiek, zelfbewust en met veel eigen individualiteit aan de slag gaat. Maar dat er één regel geldt: je doet wat deze partij voorstelt, want anders gaan we de verkeerde kant op.

Kort muzikaal intermezzo (Imagine van the Beatles)

Jan Marijnissen: ik besef dat we Tiny Kox veel dank verschuldigd zijn. Vanaf begin jaren '70 (dus bijna dertig jaar) heeft hij met tomeloze inzet het beste wat in hem was aan deze partij gegeven. En ik kan u verzekeren: daar zal hij mee doorgaan. Dat heeft hij mij althans beloofd. Tiny maakte naam in de partij met de door hem geleide huuracties in Tilburg. En ook een actie tegen stankoverlast van de satéfabriek. Hij was voorzitter van de afdeling Tilburg en later ook het eerste raadslid in de vijfde stad van het land. Zijn talent bleef niet onopgemerkt in de partij. Daan Monjé, toenmalig landelijk organisatiesecretaris van de SP, rekende hem in voor de buurtkrant. De krant van de Bond voor Huurders en Woningzoekenden, één van de toenmalige mantelorganisaties van de SP. Want Tiny kan niet alleen actievoeren en agiteren in de gemeenteraad, hij kon veel meer. Hij kon namelijk ook goed schrijven. En daarna ging het snel, hij werd hoofdredacteur van Tribune en lid van het dagelijks bestuur van onze partij. In Tilburg, waar hij nog steeds in de gemeenteraad zat, ontwikkelde hij zich tot veruit de beste. Hij was de nachtmerrie van Broks en van het hele college. En vele in de bevolking van Tilburg stelden vertrouwen in Tiny als hun vertegenwoordiger. De rest werd er gek van. Dan weer zeuren over een te duur bankstel voor Broks – die man had hernia – en Kox maar zeuren dat die man een te duur bankstel aanschafte. Altijd weer dat zeuren over die reisjes en altijd dat zeuren over auto met chauffeur voor Broks. Maar realiseert u zich wel, ik heb het over de tijd waarin SP'ers in de gemeenteraden regelmatig voor een rel zorgden en wij vonden het prachtig. Dames en heren, de rol van Tiny in de partij werd belangrijker en belangrijker. Hij werd algemeen secretaris, verantwoordelijk voor de partijorganisatie. En hij werd campagneleider, verantwoordelijk voor de tientallen succesvolle campagnes, die we vanaf 1994 gevoerd hebben. Partijgenoten, in al die jaren heb ik met Tiny ten nauwste mogen samenwerken. Vanaf de jaren '70, toen we beiden districtsbestuurder in Brabant waren. Vanaf de jaren '80 samen in het dagelijks bestuur. Vanaf 1988 samen verantwoordelijk voor de landelijke partij. Altijd een tandem, altijd samenwerkend, altijd elkaar consulterend, altijd op elkaar vertrouwend. Tiny, het was een geweldige tijd waarin onze samenwerking een speciale chemie opleverde, met een prima uitkomst. Maximaal heeft de partij gebruik gemaakt van je creativiteit en je vermogen de eenheid in de partij te bewaren. Tiny, je hebt besloten plaats te maken voor anderen. Niet omdat je opgebrand zou zijn of geen inspiratie meer zou hebben, maar omdat je met dit besluit laat zien dat je begrijpt dat dit soort mutaties bij voorkeur moeten plaatsvinden als het goed gaat en niet als het slecht gaat. En het gaat nu goed! Je laat de partij achter in een perfecte staat en met een groeiende aanhang. Je gaat je nu wijden aan scholing en begeleiding binnen de partij en natuurlijk je fractievoorzitterschap van de Eerste Kamer (al vind ik je daar echt te jong voor). Beste Tiny, het is mij een grote eer je te mogen meedelen dat het de Koningin, oh nee... de commissie heeft behaagd jou te mogen benoemen tot de orde van de gouden tomaat. Ik weet, je hebt hem bij gelegenheid al eens eerder gekregen van de afdeling Tilburg, maar dat was illegaal en bovendien betrof het slechts een vergulde tomaat. En dat is toch echt iets anders, dan een officiële echte gouden tomaat. (Er volgt luid applaus).

De tomaat wordt hem overhandigd en tevens twee cadeautjes, een wandeltocht in Reinsteinck en een optreden van Harry Saxioni. (U weet dat Tiny vroeger ook een droom had: hij dacht ooit gitarist te kunnen worden. Omdat jij ons zo veel hebt geleerd, zijn wij bereid leermeesters voor jou hier op het podium te brengen.)

Er volgt een optreden van Harry Saxioni en Eric Fasel Morel

Stemming over de wijzigingsvoorstellen

Riet de Wit (voorzitter) geeft voor de stemming, over ingediende wijzigingsvoorstellen die betrekking hebben op de samenstelling van het partijbestuur, het woord aan Jean-Louis van Os. Aansluitend worden de kandidaten voor het nieuwe bestuur in stemming gebracht.

Jean-Louis van Os (stembureau) geeft aan dat het gaat om de voorstellen 100 t/m 105. Inmiddels is voorstel 104 ingetrokken, dit vervalt bij de stemming.

Achtereenvolgens wordt bij handopsteken:

- Voorstel nummer 100, van de afdeling Amsterdam, afgewezen,
- Voorstel nummer 101, van de afdeling Den Haag, afgewezen,
- Voorstel nummer 102, van de afdeling Haarlem, afgewezen,
- Voorstel nummer 103, van de afdeling Zeist, afgewezen,
- Voorstel nummer 105, van de afdeling Leiden, afgewezen.

Stemming over de kandidaten voor het partijbestuur

Vervolgens worden de kandidaten – middels de stemkaarten – in stemming gebracht. Later op de dag zal de uitslag bekend worden gemaakt.

Lunchpauze

Toespraak van SP voorzitter Jan Marijnissen

Beste partijgenoten, ik spreek altijd de voorzitter tegen. Ik sta hier niet als voorzitter, maar slechts als politiek leider, respectievelijk fractievoorzitter van de Tweede Kamer. Wie de voorzitter is van deze club zal dadelijk blijken. Beste partijgenoten, laat ik beginnen te zeggen dat ik het fijn vind dat u er bent. Ik vind het ook fijn dat deze partij er is. Daarmee, proficiat! Als we niet bestonden, moesten we vandaag nog uitgevonden worden. Want er gaat heel wat gebeuren in dit land, dat tegenspraak en tegenwicht eist. Waarvoor een partij nodig is, die voorop kan en durft te lopen bij het mobiliseren van het maatschappelijke verzet tegen het nieuwe kabinet. De SP is die partij. CDA en VVD zijn de coalitie, wij zijn de oppositie. Geen oppositie met de handrem erop, geen oppositie vanuit een soort Calimero-gevoel, geen oppositie met fluwelen handschoentjes, geen oppositie in de traditie van het redelijk alternatief. Nee, wij zijn de oppositie, wij zijn de keiharde oppositie. Want deze coalitie vraagt daarom. En wat ze vragen kunnen ze krijgen. Omdat het om mensen gaat, omdat we geen sociale ramp willen in dit land en omdat ons land beter verdient. Nog een paar nachtjes slapen en dan is het zover, dan staan onze nieuwe ministers op het bordes bij de koningin. Ik steek de vlag niet uit. Ik wed, u ook niet. In plaats van de vlag uitsteken zou ik liever de stekker eruit trekken. Want ik zeg u, als dit kabinet echt onder stoom komt: pas dan maar op. Niemand zal veilig blijken te zijn voor de bende van Balkenende, tenzij je heel rijk bent. Alle miljonairs in de zaal kunnen dus opgelucht ademhalen. De rest kan beter zijn adem inhouden, zij krijgen het heel hard te verduren de komende jaren. Ik heb de afgelopen week, toen Balkenende en Zalm bekend maakten zwanger te zijn van een nieuw kabinet (wat alleen kon doordat Boris Dietrich vreemdging), al een aantal pechvogels genoemd die we binnenkort rijk zullen zijn in ons land. Een greep uit het rijke aanbod:

- U dacht uw behoefte aan zorg degelijk verzekerd te hebben? U heeft pech. Vanaf nu mag u de eerste 400 euro zorg zelf betalen.
- U wilde gebruik maken van de tandarts en de fysiotherapeut. En u wilde de geneesmiddelen nemen die u nodig heeft. Pech, dat vergoeden we niet meer.
- Ben je ziek en heb je vervoer nodig? Pech, pech, zelf betalen.
- Ben je ambtenaar? Pech gehad. Je koopkracht gaat per jaar met 1 procent achteruit.
- Werk je in de zorg of in het onderwijs? Ben je politieagent? Ook pech gehad, van hetzelfde laken een pak.
- Heeft u een uitkering? Pech gehad. Ook u gaat erop achteruit.
- U wordt gedeeltelijk arbeidsongeschikt. O jee, ook pech. Voor u is er geen WAO meer.
- U zit in de WAO, maar bent jonger dan 45. U raadt het: eveneens pech gehad.
- U wordt herkeurd en de kans is groot dat u als arbeidsongeschikte toch uit de WAO en in de bijstand gaat.
- Je hebt een Melkertbaan? Pech gehad. Dikke kans dat je je baan verliest en ook naar de bijstand kunt vertrekken.
- Je verdient het minimumloon. Jammer, maar helaas. Je loon is niet meer gekoppeld aan de gemiddelde stijging van de lonen.
- Je zoekt een woning en je hebt weinig geld? Ook pech, je hoeft niet op steun van de overheid te rekenen.
- Je hebt huursubsidie? Pech gehad, je hebt kans dat je bijna 20 procent moet inleveren.
- U wordt werkeloos? Niet ondenkbeeldig in deze tijd, het zal je maar gebeuren. Pech gehad. Het is de vraag

of u nog in aanmerking komt voor de WW. En als u ervoor in aanmerking komt, in plaats van vijf jaar krijg je maar twee jaar WW. En na die twee jaar gewoon de bijstand in.

- Ben je ouder dan 57,5 jaar, vanaf nu gewoon solliciteren tot je 65ste.
- Je zit in de bijstand? Pech gehad, die wordt ook verslechterd. Anders wil straks iedereen in de bijstand.
- Ben je aangewezen op het openbaar vervoer? Pech, trek je portemonnaie maar vast, want de trein wordt weer duurder zonder dat de kwaliteit verbetert.
- Sta je er alleen voor in het leven en heb je de zorg over een aantal kleine kinderen? Pech gehad. Onder het motto: het gezin is de hoeksteen van de samenleving wordt u door dit kabinet aan het werk gejaagd.
- Wilt u in aanmerking komen voor de VUT of het prépensioen? Pech gehad. De overheid werkt je tegen. Het idee dat de overheid er is om je een handje te helpen is allang verleden tijd.

Hier wordt een gewoon, normaal mens niet vrolijk van. Zij wel, de ministers van het CDA, VVD en D’66. Zij zullen volop lachen, straks op het bordes met de majesteit. Balkenende zal stralen omdat hij zijn tweede kabinet krijgt. En Dietrich zal stralen omdat D’66 Paars III heeft mogelijk gemaakt. En Zalm, die lacht altijd! En hij zal nu helemaal zelfverzekerd rondkijken. Je zal hem zien denken aan Frits Bolkenstein, die bij het aantreden van paars over de PvdA zei: zij leveren de premier, maar wij leveren het beleid. De PvdA is vervangen door het CDA, maar de liberale hoofdlijn blijft gelijk. Het is al gezegd: Balkenende en Zalm vormen de tandem van het nieuwe kabinet. Maar wie goed kijkt, ziet dat Zalm stuurt en Balkenende trapt. En drie keer raden welke kant ze opgaan. En D’66 die mag in het kinderzitje. Maar wel met een eigen stuurtje, hoor je Boris zeggen. Voor mij is het helder: Zalm heeft in dit kabinet de sleutels in handen, van het beleid en van de schatkist. Hij zal bepalen wie gaat betalen en wie zal beuren. En dan weet u het wel. Thom de Graaff wordt minister van deregulering, Gerrit Zalm die van denivellering. De eerste schaft de regels af, de tweede het idee dat de zwaarste lasten de sterkste schouders zouden behoren te dragen. En Zalm ontlast de rijken en belast de armen. Zijn lijflied is al jaren geleden geschreven – de ouderen onder u kennen het wel – ‘Ik ben Gerrit en ik steel als de raven’. Natuurlijk J.P. Balkenende zette afgelopen dinsdag zijn vroomste gezicht op, toen hij me in de Kamer voorhield dat ook de rijken aangepakt zullen worden. Niet door hem, zei hij, maar door de aandeelhouders. (Ik vond het ook een stomme opmerking van hem, maar hij zelf vond het heel serieus). Dus zeg ik dan maar: Jan Peter, je weet beter. Dat is toch net zoiets als vragen aan de pyroomaan om op de lucifers te letten. Juist de voortdurende overheveling van economische macht van de samenleving naar de aandeelhouders heeft ertoe geleid dat de graai- en grijpmentaliteit vrij baan heeft gekregen in ons bedrijfsleven. En er nu gelegenheid is voor bazen en bobo’s om schaamteloos hun zakken te vullen. Ongetwijfeld zitten hier mensen die de Volkskrant lezen, u heeft de opening van vandaag gezien: 20 procent rukken ze er per jaar weer even bij. Maar de verantwoordelijkheid nemen, wat het kabinet zou moeten doen, dat doet zij niet. Zoals zij zoveel niet doet. Hoe zijn we eigenlijk aan dit kabinet gekomen, vraag ik u? Is er iemand te vinden die dit kabinet echt wilde, ten tijde van de verkiezingen. Die met deze coalitie in het achterhoofd op CDA, VVD of D’66 heeft gestemd. Om dit kabinet te krijgen zijn stapels verkiezingsbeloften geschonden, de kiezers zijn belazerd en bedonderd. En daarom hadden er ook nieuwe verkiezingen moeten komen. Ik heb dat voorgesteld. Omdat er geen geloofwaardig alternatief was voor CDA en PvdA. ‘Onzin,’ zeiden de andere partijen, maar nu zitten we met de brokken. Nu ziet iedereen wat wij al langer zeiden, dat het CDA gewoon een rechtse partij is, die snoeihard asociaal beleid wil voeren. Het sociale dat deze partij voor de verkiezingen zei te hebben, is na de verkiezingen weggesmolten. Het CDA doorzagen wij, van D’66 had ik beter verwacht. (En ik ben 50, maar nooit te oud om te leren blijkt maar weer.) D’66, de partij die drie verkiezingen op een rij verloren heeft en daarom nog slechts een kwart van de 24 zetels die ze in 1994 hadden, over heeft. Hoort u ze nog zeggen voor de verkiezingen: als we gelijk blijven of teruggaan, zullen we onder geen voorwaarde gaan meeregeren. En hoort u ze nu zeggen: we doen het, omdat we erger willen voorkomen. Boris Dietrich als burgemeester in oorlogstijd. Dames en heren, dat is net zoiets als zeggen tegen iemand in de regen: bent u toch vooral blij dat het niet hagelt. Denk aan dat stuurtje!! Wat ook erg is, is het verhaal dat dit drie-over-rechtskabinet ophangt om haar rechts-liberale beleid recht te praten. De economische recessie wordt door rechts misbruikt, om het asociale wensenlijstje van de VVD te kunnen realiseren, wat er al was toen de economie nog goed liep. Het nieuwe kabinet doet alsof we financieel economisch aan de grond zitten, onzin. Twee kwartalen met een krimp van een paar tienden van procenten vlakken niet uit dat we in de afgelopen twintig jaar bijna 100 procent rijker zijn geworden. Nederland is geen derde-wereldland, we zitten niet aan de grond. En dus is er ook geen reden om zoveel mensen zo hard aan te pakken. Allemaal mensen die niet verantwoordelijk zijn voor het financiële wanbeheer van afgelopen kabinetten, die de miljarden overschotten sneller uitdeelden dan ze binnenkwamen. En ze weggaven aan mensen die het niet nodig hadden. In het

afgelopen jaar is er vooral door het CDA veel gesproken over het belang van normen en waarden. ‘Tegeltjeswijsheden,’ noemde Gerrit Zalm ze smalend. Ze zijn nu van de muur gehaald. Dit kabinet is er een van kale muren en kille ruimten, van rekenmeesters en boekhouders, dat slechts uit is op verdere versnelling van de uitverkoop van de beschaving. Het CDA verpakt haar keuze voor deze uitverkoop in de stelling dat de overheid moet leren ‘los te laten’. Maar wat moet de overheid dan loslaten? Wie naar de regeringsplannen kijkt, ziet dat het gaat om de georganiseerde solidariteit die losgelaten moet worden. Solidariteit tussen de gezonde en de zieke mensen, tussen valide en invalide mensen, tussen mensen met werk en zonder werk, tussen jong en oud, man en vrouw, tussen ons hier en hen daar in de rest van de wereld. Die solidariteit heeft het CDA eraan gegeven. Het is een kortzichtige misvatting, een gevaarlijke misvatting te denken, dat als de overheid de georganiseerde solidariteit niet meer voor haar rekening neemt, de samenleving de ontstane gaten wel op zal vullen. Het tegendeel is het geval: als de overheid suggereert dat solidariteit ouderwets is, dan propageert zij eigenlijk het ieder voor zich denken in plaats van het gemeenschapsdenken en solidariteit. De overheid is niet een sluitsteen, zoals J.P. Balkenende ons wil doen geloven. De overheid is, of beter hoort te zijn, het fundament van onze samenleving en onze beschaving. Zij is door middel van verkiezingen onze overheid en die hoort het voortouw te nemen, omdat zij als eerste verantwoordelijk is voor bijvoorbeeld de publieke sector, de zorg, het onderwijs, de veiligheid en de openbare ruimte. Wordt die verantwoordelijkheid niet genomen, moet men niet raar opkijken als de mensen hun vertrouwen in de overheid en de politiek verliezen en nog slechts wensen op te komen voor hun eigen belang. Terwijl het land behoefte heeft aan een politiek, die de mensen zicht geeft op een toekomst, die de moeite waard is om je voor in te zetten. Terwijl de mensen hoop hadden dat het morgen beter zou worden, terwijl de mensen erop vertrouwden dat de politiek samen met hen daarvoor zou zorgen, stel ik vast dat het met dit kabinet armoe troef is, als het gaat om visie op een sociaal, veilig en schoon Nederland. Niet alleen in sociaal opzicht faalt dit kabinet, meer geld voor asfalt, geen maatregelen in verband met de bio-industrie, hoeveel dieren er ook in de afgelopen jaren zinloos over de kling zijn gejaagd. Geen heffing voor bouwen in openbare ruimte, Borsele blijft open, omdat we volgens D’66 geen geld hebben om de centrale te sluiten. Dus produceren we nog meer kernafval voor de generaties die na ons komen. Bezuinigingen op ontwikkelingssamenwerking, maar wel geld voor straaljagers waarvoor geen vijand te vinden is en meer geld naar Defensie. Verder gaan met de Europese integratie, terwijl de bevolking in meerderheid geen enkel vertrouwen heeft in de Europese instituties. Met de mond belijden dat vrede en veiligheid gediend zijn met de versterking van de VN en ondertussen botweg de VN passeren en blind achter de VS aanlopen, inzake bijvoorbeeld Irak. (luid applaus).

Balkenende II wordt een sociale en culturele ramp, waarbij de gebruikelijke waarschuwing: sluit ramen en deuren en zet de radio aan, niet zal helpen. Mijn advies aan iedereen die ‘nee’ tegen Balkenende wil zeggen is: zet de ramen en deuren juist open en roep tegen ieder die het horen wil ‘Dit kabinet deugt niet en kom in verzet. Blijf niet mokkend aan de kant staan, stel een daad en toon je moed. Laat je woede hand in hand gaan, met het goede dat je doet. Doe mee met de SP!’ Als ik die laatste woorden uitspreek, realiseer ik met dat dat een heel grote pretentie is, die we wel waar zullen moeten maken om te voorkomen dat nog meer mensen de politiek teleurgesteld de rug zullen toekeren. In de afgelopen jaren zijn we voor steeds meer mensen, honderdduizenden inmiddels, de partij van de hoop geworden. Een partij met een visie, een ideologie en een geweldige achterban, die bereid is de daad bij het woord te voegen. Ik vind het hartverwarmend te horen dat duizenden nieuwe leden die zich aanmelden op zo grote schaal laten weten, dat ze popelen om iets te mogen doen en een bijdrage leveren in onze strijd. We zijn hard op weg de derde partij van het land te worden, in ledental. Als we erin slagen om al die mensen – en buiten hen ook al die andere sympathisanten – op de goede plaatsen aan de slag te krijgen, kunnen we onze ambitie van dé oppositie tegen dit rechtse kabinet waarmaken. Dan kunnen we voorop lopen bij het opbouwen van het verzet tegen het nieuwe kabinet. Dan kunnen we de voortrekker zijn van een politiek die niet cynisch is, maar die gekenmerkt wordt door nieuw optimisme. Nieuw optimisme betekent geloven dat politiek meer is dan passen op de winkel. Dat het de moeite waard is ervoor te vechten dat het morgen beter is dan vandaag. Dat een sociale samenleving ver te verkiezen is boven nog liberalere, egoïstische trekken in de maatschappij, waarin het recht van de sterkste zegeviert. Ik heb het beloofd in de Tweede Kamer afgelopen dinsdag en ik zeg het ook hier: wij zullen binnen en buiten het parlement alles in het werk stellen om mensen ervan te doordringen dat dit kabinet hun belangen verkwanselt en dat er een alternatief is om voor te strijden: investeren in plaats van kaalslag, solidair in plaats van asociaal, zorg om de natuur in plaats van alles volbouwen en nog meer asfalt. En geen

nationaal navelstaren meer, maar altijd met een blik naar de wereld. Er is nog een wereld aan menselijkheid en medemenselijkheid te winnen. Waar en met wie we maar kunnen zullen we het verzet organiseren. Want de mensen in dit land verdienen beter. Vandaag praten we met elkaar over de maatregelen die we moeten treffen om onze partij zo te vernieuwen, zodat we de nieuwe strijd optimaal aan kunnen. Die strijd zal in de komende tijd vooral ook lokaal, dichtbij de mensen, gestreden moeten worden. Het is jullie misschien niet opgevallen, maar de gemeenten zullen een cruciale rol spelen in het massieve bezuinigingspakket van 15 miljard euro, dat Balkenende van plan is door te voeren. Om een voorbeeld te geven, de nieuwe bijstandswet wordt fundamenteel gedelegeerd aan de gemeente, met minder geld en op het bordje van de gemeenteraad wordt gelegd hoe de armoede vervolgens onder de bijstandstrekkers moet worden verdeeld. Houd daar rekening mee. Wij zullen ons met name op lokaal terrein moeten organiseren en onze strijd voeren. Daarvoor is het absoluut noodzakelijk dat we op meer plaatsen in het land afdelingen krijgen, waar we dan mensen kunnen organiseren. Natuurlijk is dat niet eenvoudig en kost dat moeite. Natuurlijk is dat makkelijker gezegd dan gedaan, maar het moet. We moeten overal in het land aanwezig zijn, want de gevolgen van Balkenende II zullen overal zichtbaar worden. Natuurlijk we hebben allemaal bij de verkiezingen in januari kunnen zien dat de bedding van onze partij niet meer is: de Maas aan de ene kant en de Belgische grens aan de andere kant. De bedding van de SP is inmiddels de Noordzee, Duitsland en België. Met andere woorden: in het hele land zijn we vertegenwoordigd, alleen in sommige gebieden zouden we graag wat meer afdelingen hebben. Maar we moeten niet alleen overal aanwezig zijn. We moeten ook voorbereid zijn, heel veel aandacht zullen we daarom moeten geven aan het scholen en opleiden van onze mensen. Daarom ben ik zo blij dat Tiny Kox gezegd heeft, zich daar in de komende tijd met name voor te willen inzetten. Sociale strijd voeren vereist, naast durf en doorzettingsvermogen, vooral ook inzicht. Want zonder inzicht geen uitzicht. Maar inzicht komt meestal niet aanwaaien, daar moet je wat voor doen. En ik ben ervan overtuigd, dat wie die moeite neemt ook zal zien dat het resultaat oplevert. Overal waar ik rondkijk in de SP zie ik mensen die willen wat ik wil. Oprecht aanpakken, solidariteit organiseren, gelijkwaardigheid eisen en menselijke waardigheid centraal stellen. We hebben de mensen, we hebben de middelen, we hebben de visie. Laten we vandaag zorgen voor de best mogelijke mix van deze bestanddelen. Dan kunnen we de strijd met dit drie over rechts kabinet aan. Dan kunnen we ervoor zorgen dat dit Hemelvaartskabinet zijn naam eerder waarmaakt dan menig een nu nog denkt. Dus komaan, er tegenaan, dit land verdient echt beter!!

Bespreking van het congresstuk ‘Nieuwe kansen grijpen’, inclusief de nota van wijzigingen en ingediende wijzigingsvoorstellen in eerste termijn

(Op het podium zal plaatsnemen de delegatie van de congrescommissie: Tiny Kox, Vincent Mulder, Marga van Broekhoven, Meta Meijer, Paulus Jansen, Hans van Leeuwen en Rosita van Gijlswijk.)

Bernard Gerard (Eindhoven) vindt de gewijzigde editie van ‘Nieuwe kansen grijpen’ beter dan de eerste. Wijzigingsvoorstellen waar de programmacommissie mee komt verbeteren de algemene tekst verder. De afdeling stemt hiermee in. De programmacommissie neemt een aantal voorstellen uit de afdeling over, een aantal wijzigingsvoorstellen hebben volgens de afdeling ook te weinig meerwaarde om over te nemen. Waar deze niet genoemd wordt, volgt de afdeling de programmacommissie. Het eerste punt van meningsverschil betreft de professionalisering binnen de partij. De partij loopt tegen de grenzen van het vrijwilligerswerk aan. De meerderheid van de afdeling is voor een beperkte verdere professionalisering, een versterkt centraal apparaat en een begin van professionalisering op districtsniveau. Daarmee is de afdeling voor de voorstellen 66, 67, 68 en 70, waar eventueel nog enige aanpassing en samenvoeging zou kunnen plaatsvinden. De afdeling vindt voorstel 85, homoseksualiteit als themagroep, een uitstekend voorstel. Welke argumenten zijn er eigenlijk om daar tegen te zijn? Het punt van de afdracht en de onkostenvergoeding: een deel van de afdeling vindt, dat het systeem van afdracht overeind moet blijven. Onkostenvergoedingen rechtstreeks van gemeente of provincie aan de vertegenwoordiger doorsluizen, legt de bijl aan de wortel van het systeem van lokale vrijwilligers waar de partij trots op kan zijn. Anderen vinden dat de spanningen tussen wat eigenlijk nodig is en wat binnen de huidige gegevens kan, zo groot is dat zij hier anders over denken. Allen vinden de voorstellen bespreekbaar, die

het declaratiesysteem vereenvoudigen. Hiermee zijn zij voor voorstel 140 en 43. Verder zijn zij ook nog voor voorstel 49.

Jeanny Berg-Lamers (Landgraaf) wil een toelichting geven op het financiële onderdeel. Maandelijks dragen de raadsleden de raadswedde af aan de partij, dat moet ook zo blijven. Maar het onderdeel onkostenvergoeding zal geheel of gedeeltelijk moeten terugvloeien, naar de vertegenwoordigers binnen de raad van State, Tweede Kamer en Eerste Kamer. Want door de terugval van de economische ontwikkelingen en de voorstellen die het nieuwe kabinet ons oplegt, is het niet meer haalbaar eigen middelen van uitkeringen in te zetten voor onze partij. Iedere vrijwilliger binnen onze maatschappij krijgt een vergoeding voor zijn daden. Willen wij onze partij versterken, dan zullen er andere afspraken moeten komen. De middelen die wij van onze partij krijgen om deze eerste kosten op te vangen, zijn onvoldoende. Zeker niet als afdelingen een SP kantoor hebben waar we onze burgers willen bijstaan en waar ze zeker in de toekomst meer gebruik van gaan maken. Daarom is het zeker in het belang van de partij, dat er voor onze vertegenwoordigers een onkostenvergoeding indirect aan hen wordt toegekend. Wij stellen voor 100 euro per maand toe te kennen. Als er straks gestemd gaat worden hopen wij op uw steun. Want alle ingediende voorstellen over de financiële toekenningen, zijn door ons partijbestuur afgewezen. En dat terwijl we een speciale partij zijn, die zegt: er hoeft niemand in financiële middelen voor- of achteruit te gaan.

Ron Blom (Utrecht) wil ingaan op voorstellen 2.1 en 2.2, respectievelijk politieke ontwikkelingen en ‘We zijn nooit opgericht om klein te blijven’. In essentie gaat zijn bijdrage over de kwestie van de verhouding van de SP tot sociale democratie, de PvdA, tot GroenLinks en de vakbeweging. Ten aanzien van de PvdA is de tekst gelukkig wat gewijzigd: de ridicule opmerking over geleende stemmen en opgenomen zinsneden over het wethouderssocialisme zijn er gelukkig uitgehaald. Toch blijft er een probleem in de benadering tot de sociale democratie: zien we de PvdA als een bondgenoot of als een bedreiging? De PvdA is volgens mij geen bondgenoot, maar een bedreiging. En wel om de volgende redenen:

- In eerste instantie wat betreft het politieke doel: de PvdA streeft het socialisme niet meer na, zelfs niet meer op zon- en feestdagen van de arbeidersbeweging, zoals op 1 mei.
- Ook wat betreft het politieke programma is de PvdA een bedreiging. Ze was bereid het bezuinigingspakket van 20 miljard te accepteren en ondersteunt in de praktijk de pro-oorloghouding van het kabinet in de laatste oorlog tegen Irak.
- De PvdA staat ook voor een mogelijke toekomstscenario voor de SP. Daarom zal de partij ervoor moeten waken hetzelfde ontwikkelingstraject te doorlopen als de PvdA. Het is ook daarom dat we ons hier vandaag buigen over de voorstellen om onze partij daartegen te behoeden.

Toch blijven in de nieuwe voorliggende tekst voorbeelden staan die getuigen van – eerder door mij genoemde – problematische verhoudingen tussen de SP en de PvdA. Ik noem een voorbeeld daarvan: zonder de SP zou er tijdens de verkiezingscampagne voor de PvdA weinig reden zijn geweest haar standpunten bij te stellen over de paarse politiek 1994 en 2002, inzake liberalisering en privatisering. Maar het was verkiezingstijd, alle partijen maakte mooie praatjes en deden beloften. Het probleem was vooral, dat we in de verkiezingstijd te weinig afstand genomen hebben van de PvdA. Al het gepraat over een linkse meerderheidsregering van de PvdA, D’66, GroenLinks en de SP – waar we op een gegeven moment ook aan meededen – was nonsens omdat die eerste twee partijen sowieso niet links zijn en de PvdA ook helemaal niet geïnteresseerd is in een linkse regering.

Rikus Brader (Doesburg): De afdeling Doesburg grijpt al volop een jaar de kansen die er liggen, acht werkgroepen zijn opgestart. We merken dat juist nieuwe leden willen aanpakken, zij verdienen dan ook alle steun en begeleiding. Daarom zijn we erg te spreken over het voorstel veel te investeren in het scholings- en begeleidingscentrum. De nieuwe groepen leggen echter een zware verantwoordelijkheid bij de moederafdelingen. Reeds ingevoerde kleine regio’s met een regiobestuurder, die als kerntaak het ondersteunen van nieuwe werkgroepen en afdelingen heeft, lijkt ons dan ook een goede zaak. Als bij de regiobestuurders en de moederafdelingen de SP manier van denken en doen naar de mensen toe, op orde is moet dat met name worden overgedragen aan de nieuwe groepen. Dat is de basis van verantwoordelijkheid en kwalitatief hoogstaand en duurzaam activisme en verandering. Niet het aantal leden per afdeling. In ons wijzigingsvoorstel 39 pleiten we ervoor dat

werkgroepen in kleine gemeenten van circa vijfduizend inwoners toch een zekere zelfstandigheid kunnen krijgen. De voorwaarden van vijftig leden, is voor hen moeilijk haalbaar. Landelijk is één op de vierhonderd mensen SP-lid. Bij vijfduizend inwoners zijn dat er twaalf. Een grote mate van zelfstandigheid vergroot de slagkracht van zo’n werkgroep, voorkomt dat binnen één afdeling mogelijke belangen van twee gemeentelijke werkgroepen of fracties ontstaan, stimuleert het nemen van onafhankelijke beslissingen puur op basis van lokale omstandigheden.

Het partijbestuur kan voorstellen formuleren waarin kwaliteitseisen voor deze kleinere werkgroepen zijn vastgelegd. De SP manier van denken en doen, zit ook in ons wijzigingsvoorstel 61, waarin we stellen dat het bestuur van de afdeling per definitie ook een deel is van de kerngroep van actieve leden. Dit om een aparte status van die bestuurs- of fractieleden binnen een afdeling te voorkomen. Graag een reactie van de commissie.

Thijs Coppus (Horst aan de Maas) wil ingaan op wijzigingsvoorstel 113, inzake congresvoorstel 24, de jongeren. Afgelopen zondag 18 mei, tijdens de algemene ledenvergadering van ROOD, is er een nieuw bestuur gekozen. Het is aan dit bestuur ROOD een nieuwe impuls te geven. De afgelopen jaren hebben we een aantal maal gezien, hoe het mis is gegaan met ROOD. Zijns inziens kwam dit mede doordat er onvoldoende geïnvesteerd is in de basis, de lokale initiatieven en de afdelingen van ROOD. Om het groeiend aantal leden en lokale initiatieven in goede banen te leiden, is het van belang dat ROOD zich landelijk in primaire zin zal gaan richten op de verdere uitbouw van lokale initiatieven. Dit is niet zozeer een keuzemogelijkheid, maar een voorwaarde voor de verdere kwalitatieve uitbouw van ROOD als jongerenorganisatie van de SP. Zijns inziens dient het nieuwe bestuur van ROOD hiervoor een aantal concrete voorwaarden te scheppen, in de zin van het aanwijzen van een aantal bestuursleden, die zich gaan richten op de verdere uitbouw en ondersteuning van lokale initiatieven. Van belang is dat het congres hierin een kaderstellende rol vervult.

Hiek van Driel (Den Haag) wijst op voorstel 132. Zoals de rapportcijfers uitwezen die we vanmorgen hoorden, scoorden de gemeenteraadsleden lager dan de kamerleden. En dat zouden we als socialistische partij die vanuit de basis werkt niet moeten willen. We moeten voorkomen in dezelfde valkuil te vervallen als de PvdA. Zeker wanneer we doorgaan groeien. Daarom vraag ik u voorstel 132 aan te nemen. Eerst de analyse maken, oorzaken opsporen en dan met oplossingen komen. Hopelijk is dan volgende keer het rapportcijfer voor de raadsleden hoger dan die van de Kamerleden. Een ding wordt alvast duidelijk, gezien de vele voorstellen op het gebied van en met betrekking tot onkosten en verletregelingen, hier zal iets aan moeten veranderen. Wat betreft de evaluatie van dit congres: gezien de vele sprekers is een motivatie bij de afwijzingen belangrijk. Misschien worden dan een aantal voorstellen ingetrokken, omdat dan duidelijk is waarom het afgewezen wordt.

Hilde van de Molen (Haarlem): Haarlem is erg verwonderd, waar het gaat om de openbaarheid van de ledenvergaderingen. Tevens is de afdeling erg verwonderd dat het voorstel, om de afdelingsvergadering in de regel in de openbaarheid te doen, wordt afgewezen. En eigenlijk zonder verdere argumentatie. Waarom die verwondering? Je verwacht het niet met zo’n vernieuwend congresstuk ‘Nieuwe kansen grijpen’. Het congresstuk gaat over de noodzaak om ons als afdelingen naar buiten, naar de samenleving, te bewegen. Contacten aan te gaan en vooral bondgenootschappen aan te gaan. Wat is er dan tegen de openbaarheid van de ledenvergadering? Op de eerste plaats is een openbare ledenvergadering een prachtige gelegenheid voor mensen die dichtbij ons staan. Zodat ze zelf kunnen zien hoe we over maatschappelijke en politieke vraagstukken praten als SP, ons verantwoorden, onze actiebereidheid tonen. Het feit dat er actieve mensen bij kunnen zijn van actiescomités en mensen die nog geen lid zijn, sympathisanten, is juist een stimulans voor beiden. Een uitstekende politieke inleiding van een boeiende landelijke spreker op een interessante vergadering, heeft dan nog een verder bereik dan de leden van de SP alleen. Bovendien levert deze openbare vergadering direct of indirect leden op en contacten. De pers is erbij, dat is juist goed, want initiatieven en onze analyses en mogelijke oplossingen voor concrete oplossingen komen dan in de samenleving terecht. En dat is toch de bedoeling. Op de tweede plaats zijn we ervoor, dat wij als SP juist zeggen dat we de publieke verantwoording bevorderen in maatschappelijke organisaties. We streven dan ook naar publieke controle. Waarom zouden we dan zelf geen voorbeeld geven? Dus partijgenoten, het ligt voor de hand: openbare ledenvergaderingen, tenzij er naar het oordeel van het bestuur van de vergadering doorslaggevende redenen zijn om dat geheel of gedeeltelijk niet te doen. Dus wat zijn de nadelen? Die kan ik niet vinden. Partijgenoten stem dus voor amendement 54, pagina 16.

Ingrid Gyömörei: (Den Haag): Over het algemeen is het congresstuk zeer positief ontvangen. Het is uitgebreid in de afdeling besproken door een perfecte mix van de leden: jong en oud, man en vrouw, migranten, relatief nieuwe leden en oudgedienden. Het aantal wijzigingsvoorstellen, ingediend door Den Haag moeten niet worden gezien als kritiek, maar eerder om het nog beter te maken. Het hele stuk is doordrenkt van kwantiteit, nieuwer, beter, meer. Wij vragen om bij al deze positieve ambities vooral in te zetten op kwaliteitsbewaking en verbetering. Vernieuwing en nieuwe kansen grijpen is goed. Ikzelf heb de mij geboden kansen destijds met beide handen aangegrepen. Toch wil ik mijn verontrusting uitspreken: drie op de vier leden zijn bij ons sinds 1994, 40 procent van onze leden heeft zich aangemeld na 1 januari 2001. Meer dan een kwart van alle afdelingsvoorzitters is lid geworden na januari 2001. juist in de komende, naar alle verwachting politiek roerige tijden, moeten we doordacht te werk gaan. Tijden waarin juist de SP haar kansen moet grijpen. Dan juist is het belangrijk dat op afdelingsniveau de politieke en onze socialistische lijn duidelijk naar voor wordt gebracht. Geachte aanwezigen, het land heeft juist nu meer dan ooit de SP nodig. Graag wil ik extra aandacht vragen voor wijzigingsvoorstel 138, ingediend op voorstel 30, verlet en onkostenregeling. Ik heb door de jaren heen vanuit heel Nederland maar al te vaak gehoord, dat met name bij armlastige afdelingen, zittende raadsleden niet of nauwelijks durven te declareren bij hun afdelingen. Dit zou onnodig kunnen afleiden bij de uitvoering van hun werkzaamheden. Door ten minste de helft van de door de VNG eerder vastgestelde onkostenvergoeding over te maken aan de penningmeesters van de afdelingen wordt hierin tenminste wat ruimte geboden.

Marius van Herpen (Den Haag) geeft toelichting op 2 wijzigingsvoorstellen. Nummer 8, publicatie van vacatures in de partijmedia. Het gaat er niet om dat hij een baantjesjager is, die graag bij de SP wil werken. Maar er zijn een aantal functies, waarin hij ervaring heeft en waarvan nooit bekend gemaakt is dat deze functies er überhaupt waren. Het lijkt hem dat er waarschijnlijk ook nog andere geschikte kandidaten zouden zijn geweest voor deze functies binnen de SP, dan de mensen die er nu zitten. Het was eerlijker tegenover de rest geweest, als die er ook van hadden geweten. Toelichting op wijzigingnummer 97, kandidatenlijsten. Het gaat erom dat het een beetje dubbel is, dat personen op twee verschillende lijsten kunnen staan voor ongeveer gelijklopende verkiezingen. Je kan moeilijk voor het ene en voor het andere staan. Je word op één plek verkozen, die functie kun je vervullen. Je kunt niet voor alle twee gaan.

Désirée Hodes (Den Haag) noemt wijzigingsvoorstel 41, naar aanleiding van voorstel 6, versterking van de afdelingsleiding. Gezien de groei van de partij is het meer dan ooit belangrijk om de continuïteit binnen de afdelingen te bevorderen. Ook op afdelingsniveau kan dan dezelfde kwaliteit van besturen gehaald worden, als in de partijtop. Mijn verzoek aan jullie is, het voorstel nog eens rustig na te lezen en je af te vragen: hoe en waarom iemand daar nou tegen kan zijn?

Inzake wijzigingsvoorstel 134, naar aanleiding van voorstel 29, de afdrachtregeling, vindt zij het jammer dat bij alle voorstellen die hierop betrekking hebben het advies 'afwijzen' wordt gegeven. De gedachte achter de afdrachtregeling is gebaseerd op compensatie van lagere salarissen en daar is helemaal niets mis mee. Het moet toch mogelijk zijn voor het congres om bij deze te bepalen dat een modaal salaris het maximum is wat iemand bij onze partij kan verdienen. Ook dat is in de gedachte van de afdrachtregeling en ook daar is helemaal niets mis mee. Gewoon voor stemmen dus.

Jan-Willem Hoftijzer (Enschede) gaat namens de afdeling Enschede in op voorstel 18, themawerkgroepen en op amendementen 76 en 81. Het oordeel van de SP over al dan niet actuele onderwerpen kan met behulp van landelijke themagroepen nog beter worden onderbouwd. Het lijkt ons goed op deze manier ter zake doende kennis en ervaring te bundelen en in te zetten naast de reeds aanwezige kennis en ervaring en natuurlijk de beginselen uit 'Heel de mens'. Onze voorsprong groeit en groeit ten opzichte van andere partijen. Ideologie en kennis zijn nou juist de zaken waaraan het bij de recente regeringspartijen ontbreekt. Te denken valt aan het ongefundeerde onderscheid wat in regeringskringen wordt gemaakt tussen verschillende bevolkingsgroepen. De blinde steun wordt gegeven aan verstrekkende agressieve transatlantische voorstellen. Laten we in het kader van de themawerkgroepen wel bedenken dat voor lokale afdelingen, de basis van onze partij, het lokale activisme van levensbelang is en dat themawerkgroepen de aandacht bij leden niet zouden mogen afleiden van het activisme, maar dat ze als ondersteuning dienen. Themawerkgroepen worden juist in het leven geroepen als aanvulling en om gebruik te maken van wat aan kennis binnen de partij aanwezig is. Bovendien is het goed dat de partijraad vaststelt over welke thema's landelijke werkgroepen zich zullen buigen, om zo gestructureerd te

kunnen werken aan een grote bron van relevante informatie. De afdeling Enschede vraagt daarom om wijzigingsvoorstellen 76 en 81 te steunen en is blij met het positieve stemadvies, dat door de congrescommissie is afgegeven. De afdeling was erg te spreken over het stuk ‘Nieuwe kansen grijpen’, met name over de herziene versie, en complementeert de commissie –maar ook de afgevaardigden – met de amendementen.

Paul Huijgen (Tilburg): Dit congres zal eerder een begin zijn, dan een afronding van allerlei nieuwe ontwikkelingen in de partij. Het is een beetje raar omdat we vandaag over veel zaken beslissen, maar tal van voorstellen in het stuk (scholing en begeleiding, afdrachtregeling) moeten nog helemaal uitgewerkt worden. Het zal dus een hele klus worden voor de hele partij, voor het partijbestuur en het dagelijks bestuur, om de komende jaren de nieuwe koers gestalte te geven. Maar wij vinden het goed dat er meer aandacht komt voor de afdelingen en het afdelingswerk. Het is nodig, want dat is de kurk waar de partij op drijft en waar we nieuwe talenten en ideeën tegenkomen. Echte verbeteringen in de maatschappij, zoals we die bij de SP willen, kunnen we alleen bereiken door de bevolking te organiseren en dat moeten we goed doen. Dat kan niet in de Tweede Kamer, maar wel in de afdelingen. Tilburg heeft meer punten dan alleen het concrete wijzigingsvoorstel dat ik nu behandel, ingediend bij de congrescommissie. In de organisatie is al op veel manieren nagedacht over de districten, op tal van manieren zijn die de afgelopen jaren georganiseerd geweest en het denken daarover is nog lang niet klaar. Dat blijkt ook wel, omdat de tweede versie van dit congresstuk een andere richting geeft aan het regiobestuur dan de vorige. Wij geven vanuit Tilburg een variant daarop, het verhaal staat duidelijk in de bundel en het komt in het kort hierop neer. Breng een nieuw afdelingenteam onder in het centrum voor scholing en begeleiding. Stationeer deze mensen niet in Rotterdam, maar in de regio’s waar ze nu al direct contact kunnen opnemen met de regiocoördinatoren. Formuleer een strikte taakomschrijving, zoals wij in voorstel 68 gedaan hebben. Wij denken nu – met honderd afdelingen – aan ongeveer vier functionarissen, mogelijk moeten daar een paar bijkomen wanneer we doorgroeien naar 150. Dit is geen professionalisering op afdelingsniveau, waarvoor de partij terecht huiverig is, maar er moeten echt mensen bijkomen om aan de regiobestuurders, de afdeling en alle vrijwilligers en de raadsleden, heel concrete adviezen te geven op continue basis.

Henk van Gerven (Oss): De afdeling Oss is zeer ingenomen met het congresstuk ‘Nieuwe kansen grijpen’. Nieuwe kansen grijpen is vooral een opdracht aan onszelf, om de draad van het lokale activisme meer op te pakken en te zorgen voor verdere groei van de afdelingen. Als de SP niet meer wortels krijgt en de stam niet dikker wordt, heb je kans dat hij omvalt doordat het hoofd dat steeds groter wordt, het contact met de basis verliest. Dat mogen we niet laten gebeuren en onderschrijven daarom het ambitieuze doel om te komen tot 150 actieve partijafdelingen. Sommigen vinden dit te veel, maar je moet de lat hoog leggen om hoog te kunnen springen. We onderschrijven ook het nut van scholing en de toenemende noodzaak tot variatie van scholingen. De gestaalde kaders van weleer zijn er nog, maar er zijn steeds meer nieuwe leden die ook de handen uit de mouwen willen steken, maar nog niet die ervaring hebben. Het aanbieden van scholing en scholingsmateriaal op verschillende niveau’s en ook naar gelang de interesses en behoeftes van leden, is een hele goede zaak. Het vormen van landelijke themagroepen past hier uitstekend bij. Periodiek scholen op hoog niveau is ook heel wezenlijk voor het bevorderen van de eenheid en saamhorigheid binnen de partij. Wat bindt ons en waarom? Hoe beter we dat weten, des te groter de kans op succes. En succes is weer de basis voor verdere groei. Wat we ook heel goed vinden, is dat de SP de partij blijft van vrijwilligers waarbij het aantal betaalde krachten beperkt blijft tot het noodzakelijke. Daardoor kunnen wij onze middelen zo goed mogelijk inzetten en blijft de kans op bureaucratie zo klein mogelijk. Tot slot over de afdrachtregeling: Mammon is het slijk der aarde en het gouden kalf werd niet voor niets al verafgood in het oude testament. Financiële motieven mogen absoluut geen rol spelen bij de keuze om voor de SP een politieke rol te vervullen. En het is goed dat deze onbaatzuchtigheid bij onze politieke vertegenwoordigers verankerd is in de afdrachtregeling. Zou deze worden afgeschaft, legt dit de bijl aan de wortels van de basis van de SP en kan dit de weg vrijmaken voor financiële avonturiers. Wij wijzen de wijzigingen van deze regeling die zijn gedaan met kracht af.

Laurens Ivens (Amsterdam): Na alle aanvankelijke kritiek op ‘Nieuwe kansen grijpen’, ligt er op dit moment een heel goed stuk voor. De afdeling is na de bespreking hiervan tot zeventien wijzigingsvoorstellen gekomen, die het stuk alleen maar verbeteren. Alleen voorstel 36 hiervan wil hij toelichten. Vorig jaar is Amsterdam de grootste SP afdeling geworden, dit zorgt ervoor dat er soms andere problemen leven dan in de kleinere afdelingen. Terwijl er afdelingen zijn die nog niet eens één kerngroep hebben, heeft Amsterdam er al twintig. Dat is

erg mooi, omdat dit ook tot erg veel activiteit leidt. De meeste Amsterdamse kerngroepen beslaan een deelraad-gebied. Versplintering in aparte afdelingen is daardoor best mogelijk. Een overduidelijke meerderheid van de Amsterdamse afgevaardigden ziet dit als een bedreiging, omdat zodoende de stadsbrede problematiek niet meer voldoende aan bod zal komen en de gemeenteraad zich op drijfzand zal bevinden. De SP is nu op twee niveau's georganiseerd: landelijk en plaatselijk. Andere niveau's, zoals per provincie, komen niet goed van de grond. Een stem voor voorstel 36 is een stem voor behoud van eenheid binnen de verschillende gemeenten en een stem tegen ongewenste decentralisatie en versplintering. Deze mening van de meerderheid van de Amsterdamse afgevaardigden kan op steun van het partijbestuur rekenen en hopelijk vandaag ook op jullie steun. Laten we de bedreiging van versplintering voorkomen en de kansen van een grote en sterke SP grijpen. Durf groot te worden!

Henk Klaster (Steenwijkerland in oprichting) wil het hebben over wijzigingsvoorstel 146. Een deel van het amendement wordt ook verwoord in andere wijzigingsvoorstellen, nl. 74 en 97. Hij vraagt niet alleen steun voor hun eigen amendement, maar ook voor deze twee. De essentie is dat één persoon niet twee of meer posities kan bezetten, die met elkaar in een hiërarchische lijn lopen. Dit om de objectiviteit rond verantwoording en transparantie binnen de partij te waarborgen. Het kan toch niet zo zijn dat je verantwoording aan jezelf moet afleggen en dat het voor de mensen niet duidelijk is, uit hoofde van welke functie je spreekt of handelt. Daarnaast kan zo'n situatie ertoe leiden dat iemand een dubbele positie binnen het partijbestuur gaat innemen. Wat naar onze mening ten koste gaat van het democratische gehalte van de partij en dit leidt tot ongewenste concentratie van macht en inspraak. Het is jammer dat we voor de pauze al de eerste amendementen hebben gedaan. Anders hadden we ook nog gepleit voor de scheiding van de functie van fractie- en partijvoorzitter in voorstellen 101 en 103, omdat die in hetzelfde licht staan. We willen als afdeling onze steun uitspreken voor wijzigingsvoorstellen 105, 120, 121, 122 en 125. Deze pleiten allen voor een invoering van een internationaal secretaris/secretariaat met een prominente plaats binnen de partij. Als laatste een overweging voor wijzigingsvoorstel 38 van Smallerland, voor het verlagen van de criterium voor het toelaten van een afdeling, eventueel door het verhogen van een ander criterium.

Edwin Koster (Zwolle) vraagt aandacht voor wijzigingsvoorstel 128, extra bijdrage afdeling in oprichting. Helaas heeft het congrescomité besloten dit voorstel een negatief advies te geven. Hij hoopt het congres van het tegendeel te kunnen overtuigen. Het draagt bij aan de doelstelling te komen tot 150 afdelingen, zoals de partij dat zich ten doel heeft gesteld. Een 'ja' op dit voorstel draagt bij aan deze doelstelling. In de praktijk is gemerkt dat het oprichten van afdelingen, in een tijd waarin steeds meer mensen actief willen worden en georganiseerd willen zijn, geld kost. Het kost veel geld en veel geld in één keer. Zaalhuur, uitnodigingen, reiskosten, scholingsbijeenkomsten, promotiemateriaal, bekostiging van acties, dat zijn allemaal uitgaven in een vrij korte tijd. Al die kosten komen ten laste van de moederafdeling, die een gedeelte daarvan in Rotterdam mag declareren. Maar het beperkt vervolgens direct de financiële armslag van de moederafdeling. Agendapunt 1 op de vergadering bij ons is: is er nog wel geld in kas? Hebben we nog wel geld voor eigen acties? Onze afdelingen zijn erg actief met ledenwervingen en acties en dat maakt dat we bijna niet in staat zijn eigen acties te voeren. Een praktijkvoorbeeld: in de afgelopen periode (drie jaar) hebben we in drie plaatsen meegeholpen met het opbouwen van afdelingen. Dat trekt een behoorlijke wissel op ons budget, steeds moeten wij vragen om een extra bijdrage. Wij pleiten er dan ook voor om afdelingen die een afdeling of kerngroep gaan oprichten hiervoor een budget toe te kennen. Het mag niet zo zijn dat armlastige afdelingen niet in staat zijn afdelingen of kerngroepen op te richten. Zeker niet in een tijd waarin steeds nieuwe leden actief worden en zich willen organiseren. Ik hoop op 'ja' voor dit voorstel, het helpt onze partij bij het behalen van die 150 afdelingen. Spreek ook uw steun uit voor voorstel 141.

Johan Kwisthout (Breda) vestigt de aandacht op de amendementen die betrekking hebben op de ledenvergadering als hoogste orgaan in de afdeling en op amendementen die ingaan op de afdelingsleiding. Iedereen is het erover eens dat in een vereniging de leden de baas zijn en de kaders moeten stellen, waarbinnen de fractie en het bestuur moet opereren. De ledenvergadering hoort het politieke middelpunt van een afdeling te zijn, waar na afdoende discussie besluiten worden genomen die de politieke lijn van de afdeling bepalen. Dit kan alleen als een ledenvergadering met voldoende frequentie bijeenkomt. Een minimum van één keer per jaar – zoals nu statutair geregeld is – doet geen recht aan de rol van de afdeling, die de vergadering volgens het

congresstuk moet hebben. Breda, en een aantal andere afdelingen met ons, is van mening dat vier keer per jaar een minimum is om te kunnen functioneren. We vinden dat dit democratisch recht ook statutair vastgelegd moet worden. Breda is geen voorstander van het optuigen van twee topfuncties binnen de afdeling. Taken zouden juist veel meer gespreid moeten worden over de kaderleden. Dit waarborgt de continuïteit, zorgt ervoor dat zoveel mogelijk kaders zich kunnen scholen in de praktijk en is een garantie tegen te grote macht en invloed van enkele personen binnen een afdeling. Immers voor zover een kameraad gezag heeft binnen de partij, hoort dit te zijn op basis van argumenten en analyses. Daarom baart ook de stapeling van functies en verantwoordelijkheden binnen de partij ons enigszins zorgen. Leden van de partij in vertegenwoordigende lichamen vertegenwoordigen geen bijzondere positie. Net als kamerleden die actief zijn op andere manieren, vallen zij onder de verantwoordelijkheid van de afdeling. Het idee dat fracties onafhankelijk zouden moeten zijn van het afdelingsbestuur of de ledenvergadering is in strijd met dit basis idee, wat een belangrijke kern van ons gedachtegoed vormt. Net als het idee dat voor gemeenteraadsleden andere financiële wetten zouden moeten gelden dan voor actievoerders of organisatoren. Ik hecht dan ook zeer aan instandhouding van de afdrachtregeling, zoals deze al sinds de oprichting van onze partij geldt.

Jean Rouwet (Hengelo) is buitengewoon blij met de strijdbare toespraak van Jan Marijnissen. Het bracht uitstekend tot uitdrukking hoe hij de afgelopen jaren het vertrouwen van de partij kon hebben en kan hebben voor het voortzetten van de koppeling van het politieke leiderschap en het voorzitterschap van de fractie. Het gaat erom dat de partij versterkt wordt om de taak die we hebben te doen, parlementair en buitenparlementair in handen van de belangen van de gewone mensen. De afdeling Hengelo heeft het congresstuk besproken, de discussies die naar aanleiding daarvan zijn gevoerd hebben niet geleid tot wijzigingsvoorstellen voor dit congres. De opmerkingen en discussies zijn verwerkt in het gewijzigde congresstuk en in de nota van wijzigingen van de congrescommissie. Daar kan de afdeling zich goed in vinden en stemt hier van harte mee in. Toch wil hij nog een aantal opmerkingen maken, met betrekking tot de groei van de partij en de vernieuwing van de besturen. Ook in Twente heeft de SP de afgelopen jaren een enorme groei doorgemaakt. Dat heeft er onder andere toe geleid dat in Almelo een grote groep nieuwe leden – waaronder opmerkelijk veel vrouwen – de afdeling nieuw leven heeft ingeblazen. Deze groep is met veel enthousiasme bezig de afdeling verder uit te bouwen. Ook in Oldenzaal is een groep nieuwe leden met groot enthousiasme aan de slag gegaan, met als perspectief de oprichting van een nieuwe afdeling op afzienbare termijn. Tot slot merkt hij op dat de afdeling tegen alle voorstellen is die betrekking hebben op de betaalde functies. De afdeling is voor het handhaven van de volledige afdracht van de vergoeding voor parlementair werk.

Wim Lentink (Enschede) wil de voorstellen inzake de themagroepen en de afdrachtregeling onder de aandacht brengen. Als we tegen superhoge salarissen zijn, moeten we ze zelf niet in stand willen houden. Anderzijds als we geloofwaardig willen zijn en vinden dat het minimumloon met 10 procent omhoog moet, moeten we dat ook aan onze eigen volksvertegenwoordigers gunnen als die nu met de huidige afdrachtregeling door ons toedoen minder dan 110 procent van het minimumloon zouden krijgen. Wees geloofwaardig, steun amendement 133.

Inzake amendement 81, themagroepen, vindt hij het voordeel dat de partijraad mogelijk maakt in zaken van themagroepen te beslissen en dat de raad de prioriteiten op de juiste plaats kan leggen. Bijvoorbeeld bij een thema als het functioneren van de rechterlijke macht. Dit functioneren laat te wensen over, veel parttime rechters zijn ook advocaat in hetzelfde arrondissement waarin ze rechter zijn. Dat leidt tot belangenverstrengeling (zie het boek van Paul Ruis, we zien u wel bij de rechtbank). Een ander voorbeeld: een rechter die succesvol gewraakt wordt, nadat hij eerder een lokale overheid in het gelijk heeft gesteld, maakt promotie en wordt later nog eens succesvol gewraakt door diezelfde partij. Eerder had diezelfde rechter slachtoffers van de vuurwerkramp inzage geweigerd in de dossiers van de commissie Oosting, omdat het niet in het landsbelang zou zijn. Als men geloofwaardig iets aan de bestrijding van klassenjustitie wil doen, is een themagroep rechterlijke macht een eerste aanzet om dat probleem grondig aan te pakken. Dus steun amendement 81.

Miriam Lie (Amsterdam) vraagt aandacht voor de amendementen inzake ledenvergaderingen. Het is voor de communicatie binnen de afdeling van groot belang dat alle leden van een afdeling weten wat er in een afdeling speelt. Daarvoor zijn ledenvergaderingen bij uitstek geschikt. Daarnaast zijn deze ook geschikt om het contact tussen de leden binnen de afdeling te versterken. Alleen daarom zouden ledenvergaderingen veel vaker dan nu

het geval is – en dan tenminste vier keer per jaar – moeten plaatsvinden. Dit is ook van belang om de democratie binnen de partijafdelingen te versterken. Om sterke en strijdlustige afdelingen, die een serieuze oppositie willen en kunnen voeren te realiseren en op straat goed zichtbaar te zijn.

Betty van Lieshout (Nijmegen) spreekt inzake wijzigingsvoorstel 50. Waarom zou het partijbestuur ook een jaarplan moeten maken? Dan kunnen we het partijbestuur eindelijk eens beter controleren en wat ook heel belangrijk is: dan wordt het ook veel duidelijker wat het partijbestuur echt doet. Want zeg nu zelf: weten jullie wat ze werkelijk doen? Met alle respect, het lijkt nu meer op een soort geheim genootschap. Zo'n jaarplan moeten jullie overigens zien als een soort werkplan, waarover het partijbestuur één keer per jaar verantwoording aflegt aan de partijraad. Niets mis mee. Inzake wijzigingsvoorstel 143 merkt zij op dat er al veel voorstellen zijn ingediend omtrent de verlet- en onkostenregeling. Dit is een teken aan de wand. Zij durft te voorspellen dat er in de toekomst alleen nog maar meer weerstand tegen de huidige verlet- en onkostenregeling zal komen. Tenzij we hier als partij nu een goede afspraak over durven maken. Wijzigingsvoorstel 143 zou zo'n goede afspraak kunnen zijn. Anderhalf jaar geleden deed het partijbestuur aan de partijraad een soortgelijk voorstel. De partijraad ketste dit toen af. Waarom? Onder andere omdat het geld – een vast bedrag per maand – direct naar het raadslid zou gaan. Terecht vind ik dat dit voorstel toen werd afgewezen, want je creëert zo een soort tweedeling: waarom een raadslid wel en een even hard werkend bestuurslid niet? Daarom zeg ik: doe het anders, vandaar onze variant. Geef in plaats van een toelage voor raadsleden aan de afdeling in de huidige vorm voortaan een maandelijks toelage van bijvoorbeeld 50 euro per maand, per raadslid en 50 euro per bestuurslid, voor maximaal drie bestuursleden aan de afdelingen. Maak dat geld dus niet individueel over.

Rikus Marring (Amersfoort) is trots lid te zijn van de SP, de beste partij van Nederland met de beste visie en de beste mening. Momenteel vindt hij de SP, gezien de hopeloze plannen van het nieuwe kabinet, meer dan ooit nodig. Desastreus voor degenen die het in deze maatschappij vaak toch al moeilijk hebben. Rampzalig voor de mensen die het allemaal net kunnen rooien, maar na verloop van tijd ook in de verdrukking komen. En heerlijk voor de zeer kleine minderheid in onze maatschappij, die toch al niets te vrezen heeft en heel goed voor zichzelf kan zorgen. Met betrekking tot het congresstuk wil hij als uitgangspunt nog een keer herhalen: de kwaliteit is heel belangrijk. Dit mag niet het kind van de rekening worden van de kwantiteit. Zoek balans tussen het verbeteren van kwaliteit van de organisatie en de kwantiteit. De menselijke maat is daarbij het uitgangspunt, zoals het verwoord wordt in het concept 'Heel de mens'. De afdeling Amersfoort is heel tevreden met het congresstuk 'Nieuwe kansen grijpen', het is een goede zaak je eigen basis te versterken. Zeker na zo'n bijzonder sterke groei die de SP heeft doorgemaakt. Het is belangrijk extra energie te steken in scholing en ondersteuning van lokale activiteiten, waar het fundament van de partij ligt. Tenslotte vraagt hij aandacht voor wijzigingsvoorstel 18 en 34.

Klaas Meelker (Haarlem): In wijzigingsvoorstel 23 van de congrescommissie, migranten, wordt terecht gesugereerd het woord migranten te vervangen. Maar er wordt ook gerefereerd aan het Deltaplan, voor een geïntegreerde samenleving. Nu is het thema integratie één van de belangrijkste thema's van de Nederlandse politiek van vandaag. Het Deltaplan is geschreven door een gedeelte van het partijbestuur en moet eerst door afdelingen besproken worden en een congres moet zich hierover kunnen uitspreken, voordat het in 'Nieuwe kansen grijpen' genoemd kan worden. We moeten het partijbestuur niet in de verleiding brengen om een acceptatie van hun tekst voor nummer 23 te interpreteren als acceptatie van 'Nieuwe kansen grijpen'. Stem dus tegen voorstel 23 van de commissie, het Deltaplan moet eerst door een congres geijkt worden op de grondbeginselen: menselijke waardigheid, gelijkwaardigheid en solidariteit. Er staan best een aantal zaken in het plan die niet in verhouding staat met de grondbeginselen. Als alternatief: stem voor voorstel 111, dit behandelt hetzelfde thema, maar zeer zeker wel gebaseerd op de grondbeginselen van de SP. De correctie van het woord 'migrant' wordt dan geregeld in voorstel 107.

Wenneke Meerstadt (Nijmegen) vraagt aandacht voor voorstel 20, pagina 10. Hierin wordt voorgesteld de titel te wijzigen. Het gaat hier niet om het getal 48.000, maar om het feit dat de SP zich vergelijkt met een andere partij of afhankelijk wordt van andere partijen en ledenaantallen van anderen. Wat de afdeling Nijmegen betreft komt het krachtiger over je niet te meten aan anderen, maar te wensen dat je een gestage kwalitatieve groei hebt. Het is niet belangrijk wat andere partijen doen, als andere partijen leden verliezen kun je wel de derde

partij zijn, maar dan stelt het nog niet zoveel voor. Daarmee vestigt zij ook de aandacht op voorstel 26, hier heeft de congrescommissie het advies gegeven dit over te nemen. Wat de afdeling betreft is dit in dezelfde lijn en vragen zij zich af waarom voor voorstel 20 niet positief wordt geadviseerd.

Valentijn Nilsson (Amsterdam) wil voorstel 74, pagina 20, onder de aandacht brengen. Dit voorstel wordt afgewezen door een bestuur, waarvan een aantal leden op dit moment een dubbele functie heeft. De argumenten hiervoor zijn principieel onjuist. Nu de partijorganisatie groter is geworden, is het van strategisch belang dat de huidige vanzelfsprekendheid van dubbele functies wordt gewijzigd in uitzonderingsgevallen. Niet alleen vanwege de democratische structuur, maar ook vanwege spreiding van werkdruk en verantwoordelijkheden is dit belangrijk. Bovendien zal spreiding van functies betrokkenheid van leden aan de basis vergroten, omdat hierdoor het gevoel dat een ieder invloed kan uitoefenen op de besluitvorming sterker wordt. Aangezien leden en niet bestuur de politieke inhoud horen te bepalen, dienen organisatorisch bestuurlijke taken los te staan van inhoudelijke en ook los van uitvoerende, zoals parlementaire vertegenwoordigingen en actie. Leden bepalen de inhoud en het bestuur is verantwoordelijk voor organisatie en uitvoering. Om verdere groei en versterking van de partij mogelijk te maken, is het dus wenselijk en van strategisch belang dat er in de toekomst meer bestuursleden komen, zonder dubbele taken of functies. Voorstel 74 legt dit niet bindend op, maar het pleit voor een principiële voorkeur bij keuzes in de toekomst. Vervolgens bepalen de leden hoe daar in de praktijk uitvoering aan gegeven wordt. Democratie van leden aan de basis is precies onze kracht, dat zijn onze belangrijkste kansen voor de toekomst.

Wim Steketee (Middelburg) wil naar aanleiding van de afdrachtregeling het volgende opmerken. Op pagina 9 van het actieprogramma ‘Eerste weg links’ staat vermeld dat we mensen die onbetaalde en onbetaalbare arbeid verrichten niet mogen overvragen of misbruiken en niet op de kast jagen met beperkende of dwingende regels, die mensen alleen maar minder motiveren. Dat betekent in de praktijk dat we als SP deze mensen moeten koesteren, als zijnde een onmisbare schakel binnen onze partij. Het betekent voor ons dat onze vrijwilligers die in het hele land in gemeenteraden zitten en die hun functie naar eer en geweten uitoefenen niet al te veel lastig moeten worden gevallen met allerlei betuttelende of dwingende regels, die deze mensen alleen maar minder motiveren. We moeten ons er als partij terdege van bewust zijn dat de uitslagen van de gemeenteraadsverkiezingen van vorig jaar, een zeer wisselend beeld gaven. Dit moet ons tot nadenken stemmen. Voor de afdeling Middelburg is dit een teken aan de wand. Juist onze volksvertegenwoordigers hebben een dermate zware taak, zij moeten ons niet alleen op parlementair niveau vertegenwoordigen, maar hebben volgens het nieuwe duale stelsel ook de taak om de contacten met de bevolking te onderhouden. Ze zullen hiervoor de wijken in moeten gaan, ook het bezoeken van alle wijktafels in de stad is hierbij een must. Dit wil dus zeggen dat alleen op het pluche zitten er niet meer bij is. Ook de burgers zijn zich hiervan steeds meer bewust en zoeken dan ook, veel meer dan vroeger, contact met hun volksvertegenwoordigers. De werkdruk voor een ieder geval onze mensen van de SP zal in de toekomst steeds groter worden als je je functie tenminste goed wil blijven uitoefenen. Het kan en mag dan ook niet zo zijn dat de volksvertegenwoordigers voor de SP ook nog eens functies gaan bekleden op het gebied van lid van het partijbestuur, regiobestuur, enzovoort. Als je het werk dat de gemeenteraad met zich meebrengt serieus doet, zou de werkdruk wel eens buiten alle proporties kunnen komen. Ook moet het niet nodig zijn dat onze raadsleden steeds moeten kissebissen over onkostenvergoedingen, die allang zijn vastgesteld in artikel 2 van het rechtspositiebesluit. Het is immers een vergoeding die is vastgesteld om te voorkomen dat ieder telefoontje, ieder parkeerkaartje en iedere kilometer opgeschreven moet worden. Dit is veel te veel werk en kost veel te veel tijd. Wijzigingsvoorstel 136 zullen we van harte steunen.

Rob Nijkamp (Amsterdam) vraagt zijn voorstel, met betrekking tot het internationale secretariaat, over te nemen. Uit de eerste nota werd duidelijk dat het internationale secretariaat opgehangen zou worden aan het partijbestuur en de Tweede-Kamerfractie. Inmiddels is dit bijgesteld, omdat uit diverse congressen is gebleken dat ook de Eerste Kamer en het Europees Parlement daarmee te maken hebben. Tevens zijn er nog meer instanties die hiermee te maken kunnen hebben. Het wijzigingsvoorstel heeft tot doel het internationale secretariaat een hele duidelijke positie te geven in de SP organisatie. Het doel van het voorstel is: onderkennen van het belang en het zorgen voor het beoogde doel van een internationaal secretariaat partijbreed, zodat deze daar ook kan functioneren. Ook gemeenteraden en provincies hebben hiermee te maken. (Bij binnenkomst vanmorgen werd hij blij verrast door de ondersteuning van de dagvoorzitter voor het voorstel. Riet de Wit is in Schotland

geweest, waar de SP na zestien jaar nog de dankbare toezegging kreeg voor de ondersteuning daar. Met een goed internationaal secretariaat hadden we dit op een veel eerdere en duidelijkere manier gehad en hadden we daar ook veel beter mee kunnen corresponderen.) Op het moment dat je op de website gaat roepen om een goede webmaster in de organisatie, omdat internet zo belangrijk is, moet er ook gekeken worden wat je internationaal allemaal wilt gaan betekenen. Daar heb je dus een internationaal secretariaat voor nodig. Dat moet je dus dereguleren in de partijorganisatie en het niet van toevalligheden aan elkaar laten hangen.

Peter van Ovost (Emmen) vraagt aandacht voor wijzigingsvoorstel 135. De afdrachtregeling ligt danig onder vuur, acht wijzigingsvoorstellen over de onkostenvergoeding. En dan de vele positieve reacties via het internet. Begin vorig jaar was er al sprake van dat er wijzigingen zou worden doorgevoerd. Schijnbaar wordt dit door de besturen niet zo hoog opgenomen als door de afdelingen. Let wel, we hebben het over de onkosten en niet over de inkomsten. Veel van onze raadsleden hebben er een probleem mee, ze hebben niet zo'n geweldig inkomen, vaak maar een uitkering. En als je dan je onkosten voor moet schieten, gaat dat al gauw ten koste van je huishouden. Dit kan en mag niet gebeuren. Kom nou niet met het verhaal dat het niet zo hoeft en dat het slechts hoogst zelden voorkomt, het gebeurt echt. Het komt voor en het mag niet voorkomen. Zorg goed voor je mensen, dat is niet alleen een gebod voor werknemers, maar dit geldt ook voor vrijwilligersorganisaties, dus ook voor de SP. Het ontkennen van dit probleem is in strijd met de eigen beginselen.

Ineke Palm (Rotterdam): In Rotterdam is met grote instemming op het congresstuk gereageerd. Enkele reacties nog:

- De lokale en thema-afdelingen dienen elkaar te versterken. De praktijk zal moeten uitwijzen hoe dit het beste kan gebeuren. De wijzigingsvoorstellen hierover zijn dan ook wat voorbarig.
- Over een voorstel voor een roze thema-afdeling zal iemand anders van de afdeling straks het woord voeren.
- Wat betreft wijzigingsvoorstel 95: wat is er mis met het verplicht bijscholen van nieuwe bestuursleden?
- Het wijzigingsvoorstel over een jaarplan van de afdeling is aangenomen, waarom wijst de commissie een jaarplan van het landelijke bestuur af, wijzigingsvoorstel 50?
- Veel begrip heb ik voor voorstel 128 uit Zwolle, aangaande financiering van regionale werkgroepen. We hebben in Rotterdam zes werkgroepen in de regio, waarvan binnenkort twee afdelingen in oprichting en voor het jaar om is vier belooft ik u.
- Geldgebrek uit de moederafdeling geeft spanning. Met de landelijke penningmeester is altijd te praten, maar het zou goed zijn als hier toch een goede regeling voor kwam.
- Graag ontvangt zij van de commissie en reactie op wijzigingsvoorstel 39 over het aantal leden bij kleine gemeenten.
- Over voorstel 30 zijn de meeste wijzigingsvoorstellen en even zoveel verschillende meningen, ook in onze afdeling. Quintin Rijsdijk zal dadelijk de mening van een aantal uitspreken.
- Wij zijn zeker niet voor een declaratiecultuur, maar het moet ook niet omslaan in declaratieangst en onnodige irritaties. Het lijkt mij niet om een deel van de onkostenvergoedingen naar de afdeling te doen. Voorstel 141 van Zwolle en 143 van Nijmegen zeggen hier hele slimme zaken over. Kan hier toch een voorstel uitgewerkt worden, vraag ik de commissie.
- We hebben de afgelopen week een afdelingsoprichtingsvergadering gehad in de Alblasserwaard. Hier was een hoge opkomst, alhoewel de strijd met de kerk nog niet gewonnen is. Ik denk dat het te maken heeft met het tij, het begint te broeien en de eerste vonk van breed verzet is voelbaar. We moeten hier voorop lopen. Vandaag slijpen we de messen, laten we ze morgen ook gebruiken.

Quintijn Rijsdijk (Rotterdam) wil namens zijn deelraadsfractie amendementen 135 t/m 140 ondersteunen. Hij woont in Vreewijk, hartje *Pimtown*, en doet zijn werk in de enige gekozen raad waar extreem rechts in 2002 een poot aan de grond heeft gekregen. De nieuwe nationale partij heeft daar twee zetels in de raad, wel grappig: de één noemt de ander 'nazi' en de ander de één een racist. Prachtige deelgemeente, prachtige raad om als SP'er in te werken. Noodzakelijk werk en hard tegen hard. Deelgemeente Feijenoord is met 72.000 inwoners een stadsgebied waar de woorden 'grote-stadsproblematiek' voor zijn uitgevonden. Hoge werkeloosheid, laag opleidingsniveau, honderdzestig nationaliteiten en volop segregatie (niet alleen tussen mensen, maar ook in woonomgeving). De rijke wijk Kop van Zuid is een eerste wereldse hemel in vergelijking met het aanpalende Hilleluis, een klassieke achterstandswijk. Waar de vervallen dopepanden afgewisseld worden met slooppanden en

waar de voertaal alles is, behalve Nederlands. In de eerste wijk klagen ze over het niet kunnen parkeren voor de deur van hun tweede auto. In de tweede over het straatvuil en de derde schietpartij in de straat in een maand. Daar doen mijn fractiegenoten en ik ons werk, gratis en voor niets. Zonder geldelijke beloning, niet voor de portemonnaie, maar uit het hart. Het credo van de SP is dat je er rijker van wordt door de strijd zelf en dat je als raadslid er niet financieel op vooruit gaat, maar ook niet op achteruit. En dat laatste is onzin: sinds ik volksvertegenwoordiger ben voor de SP, is er geen maand voorbij gegaan dat het me geen geld heeft gekost. Gemiddeld genomen over 2002: 100 euro per maand en dat zal nu niet minder zijn. Om mijn fractie te laten draaien, om naar vergaderingen te gaan etc., kosten die volgens de richtlijnen van de landelijke partij gedeclareerd moeten worden bij de afdeling. Maar in met name de afdeling Rotterdam is dat een probleem. Dat ik mijn vergoeding als raadslid afsta aan de partij is niet meer dan terecht, maar dat ik mijn onkostenvergoeding ook af moet staan, om vervolgens bij de penningmeester te moeten bedelen om een paar centen, dat vind ik onterecht.

Jan van Schaik (Alkmaar): Een socialistische partij is het gereedschap in de handen van de mensen om het doel te bereiken dat we ons gesteld hebben. Een betere wereld, een socialistische wereld dus, te beginnen in Nederland. Gereedschap moet je goed onderhouden. Als je een spijker in een plank wilt slaan met een hamer met een rotte steel, is het beste wat je kunt bereiken dat de eerste slagen nog lukken, maar dat daarna de steel breekt met alle nare gevolgen van dien. En de spijker zit nog niet in de plank! De SP heeft de eerste slagen van federatie van plaatselijke afdeling naar landelijke partij – en een partij die meetelt in politiek Den Haag – geslagen. Het is nu de hoogste tijd om te kijken of de steel nog stevig genoeg is, om de volgende dreun uit te delen. Goede onderdelen zoals de afdrachtregeling moeten bewaard blijven. Andere onderdelen moeten misschien afgestoft of vervangen worden. Dat moet in woord en geschrift (zie voorstel 1). De afdeling Alkmaar is van mening dat er een aantal goede dingen in dit congresstuk staan, meer activisme spreekt ons erg aan. Ook zijn we van mening dat de SP het juiste gereedschap kan zijn, als we dat op een goede manier aan de mensen aanbieden. Daartoe hebben we een aantal amendementen en voorstellen ingediend, die volgens ons duidelijker en beter zijn dan ze in het congresstuk werden verwoord. Een fors aantal is door de congrescommissie overgenomen en daarvoor dank. Om het stuk nog beter te maken vragen wij uw aandacht voor: voorstellen 1, 21, 23, vooral 53, 90 en vooral 64, waarvan de praktische uitwerking best anders kan, maar het gaat erom dat de oproep om de wijk in te gaan pas dan zin heeft als afdelingen politieke handvatten krijgen om dit op een goede manier kunnen te doen. Zodat de volgende slagen met de gerepareerde hamer als een mokerslag aankomen.

Bob Schoute (Amsterdam) zou graag een wat efficiënter congres zien. Er zijn heel veel gelijksoortige amendementen, die van te voren met elkaar besproken hadden kunnen worden. Amendementen 35, 42, 43, 55 t/m 60, 61 en 64, allemaal hele goede amendementen waar zeker nog naar gekeken mag worden. Denk zelf na, voordat jullie het stemadvies van de commissie lezen.

Tim Schipper (Utrecht) wil voorstellen 4,12 en 14 uit de congresstekst onder de aandacht brengen. Openheid, naar buiten gericht zijn, luisteren, bevorderen van solidariteit tussen mensen, politiek onderdak bieden, tussen de mensen staan, bevorderen van activisme. Het zijn zomaar wat trefwoorden uit het congresstuk naar 150 partijafdelingen toe. Nu beslaan sommige afdelingen meer dan één gemeente. Het zou een goede zaak zijn, als iedere gemeente zijn eigen SP-afdeling heeft. Het is echter ook prima mogelijk witte vlekken op te lossen binnen je afdeling. Met wijkgericht werken ga je tenslotte ook naar de leden toe en betrek je ze actief bij het werk van de partij. In veel wijken spelen specifieke dingen, de politiek begint op de stoep voor je huis en we hebben er inmiddels de leden voor. Alles is mogelijk zonder dat het contact met de gemeenteraadsfractie en de afdeling in het geding komt. In Hoograve – een multiculturele naoorlogse wijk in Utrecht – zijn we in februari begonnen, we hebben een ledenavond georganiseerd. Er is gesproken over wat er speelt in de buurt en hoe een gemeente en woningbouwcorporaties de schijn van inspraak ophouden. De verkeersveiligheid kwam aan de orde en het verdwijnen van essentiële voorzieningen. In juni komen we met een enquête in de buurt, onder het motto ‘Wat wilt u zelf eigenlijk?’. In september gaan we daarmee naar de gemeente en naar de bewoners terug. Dit stelt de gemeente voor, maar dit wil de buurt, gemeente ga ermee aan de gang. De SP is klein begonnen met het werk in de wijken en hoewel we inmiddels landelijk groot zijn geworden zal dit altijd de basis zijn voor een partij als de onze. De afdeling Utrecht onderschrijft dan ook van harte de doelstelling uit het congresstuk, dat we terug moeten naar de wijken. Dit geeft je de kans om heel dicht bij huis invulling te geven aan openheid, luisteren, bevorderen van solidariteit en activisme, om daarmee het fundament onder de SP verder te verster-

ken.

Harm Schoonekamp (Zutphen) spreekt ten gunste van amendement 37, 57 en 112. Amendement 37: In sommige grote steden heeft men puur op basis van de landelijke bekendheid al vijftig leden, die genoeg zijn voor het vormen van een afdeling. Bij hele kleine gemeenten of dorpen is dit niet vanzelfsprekend. Daarom pleit de afdeling Zutphen ervoor dat kleine gemeenten met minder dan 10.000 al bij dertig leden en tenminste vijf mensen die in staat zijn de kar te trekken, een afdeling te mogen vormen. Als mensen in dorpjes als Staphorst (of vergelijkbare gehuchten) 30 leden bij elkaar weten te krijgen is dit erg knap en mogen ze best een afdeling vormen.

Amendement 57: We pleiten ervoor om minimaal vier keer per jaar een ledenvergadering te houden, zodat mensen bij de afdeling betrokken raken. In Zutphen krijgen we al gemiddeld dertig tot vijftig leden op de ledenvergadering, terwijl we maar een afdeling zijn van 250 leden. Als ik hoor dat andere grote afdelingen vaak niet meer dan vijftig of zestig leden op een vergadering krijgen.

Amendement 112, de jongerenorganisatie: Het doel van de jongerenorganisatie zou volgens mij moeten zijn om jongeren die nog niet politiek bewust zijn bewust te maken. Dit kan volgens mij het beste door ROOD wat onafhankelijker op te stellen. Op dit moment zijn de mensen die zich opgeven voor ROOD vaak al een poosje lid van de SP en zijn dus al politiek bewust. Als je jongeren wil aantrekken die nog niet politiek bewust zijn, kan Rood zich beter iets onafhankelijker opstellen dan nu het geval is.

Margriet Twisterling (Zwolle) wil iedereen danken die voorstellen 128 en 141 steunt en wil een toelichting geven op voorstel 142. Afdeling Zwolle heeft het initiatief genomen een voorstel in te dienen waarmee we denken raadsleden meer ruimte te geven om hun werk kwalitatief beter te doen. Zelf ben ik nu 3 jaar raadslid en fractievoorzitter in Zwolle. Het gaat goed in Zwolle, we hebben een fijne afdeling en een goed bestuur en een gemotiveerde fractie. Naast mijn werk doe ik het raadswerk in hoofdzaak in de avonden en weekends. Ik werk minstens veertig uur per week in mijn eigen bedrijf en daarnaast werk ik gemiddeld 25 uur per week voor de SP. Daarvan is gemiddeld vijf uur overdag en twintig uur in de avonden en in het weekend. Dit arbeidsregime van 65 uur per week is echter slopend. Naast werk en SP is er ook nog een huishouden en privé-leven dat aandacht behoeft en verdient. Zoals je wel begrijpt is dit niet op lange termijn vol te houden. Daarnaast vinden wij in Zwolle, dat hetgeen wij in ons prachtige programma schrijven niet alleen moet gelden voor werknemers in bedrijfsleven, maar ook voor onze eigen leden. We moeten zuinig zijn op elkaar en goede arbeidsomstandigheden horen daarbij. Als raadslid ben je het aanspreekpunt voor de pers, organisaties en mensen in de stad. Gelukkig weten de mensen in Zwolle onze fractie te vinden en vice versa. Maar willen wij ons werk serieus nemen en echt aandacht besteden aan het verbeteren van de sociale cohesie in de stad, willen wij over 3 jaar weer in zeteltal verdubbelen, betekent dit dat we ons werk goed moeten blijven kunnen doen. Geen burnout en geen wantoestanden. Op dit moment is er een declaratieregeling, waardoor uren die overdag worden gemaakt door de partij worden vergoed en dat is mooi. Maar de meeste uren maken we in de avond en het weekend, waardoor raadsleden bijzonder zwaar worden belast. Afdeling Zwolle stelt voor om zuinig te zijn op onze mensen en raadsleden en die de tijd te geven overdag een groot deel van hun werk te doen. Met een verletregeling zoals wordt voorgesteld in amendement 142 kan dat, waardoor overdag mensen en organisaties kunnen worden bezocht, stukken gelezen, commissies voorbereid en de pers te woord gestaan, zodat wij over 3 jaar weer voldoende enthousiaste mensen op de kieslijst hebben en houden.

Auke Veenstra (Smallerland) wil in verband met voorstel 38, een prima voorstel, het volgende opmerken. De afdeling is van mening dat de voorwaarde van minimaal 50 leden te zwaar is, omdat men ook met een kleiner aantal kan volstaan. Een goede afdeling is niet afhankelijk van het aantal leden, maar van de inzet van die leden. De afdeling begrijpt echter ook de zorg van het partijbestuur als het gaat om een positieve continuïteit van een actieve afdeling. Om die te waarborgen zou het een goede gedachte kunnen zijn om andere criteria te verzwaren. Je zou kunnen denken aan een langere begeleidingsfase van een afdeling in oprichting. Of minimaal 5 bestuursleden en minstens 5 actieve leden in een werkgroep. In die tijd kan het ledenaantal zelfs nog toenemen bij een actieve afdeling in oprichting. Maar geef ze die kans. Dit wil de afdeling Smallerland het partijbestuur graag in overweging meegeven. Maar er is meer: een eigen afdeling is in sommige kleine gemeenten (of soms ook rechtse gemeenten) soms minder snel haalbaar dan in anderen, als het gaat om het halen van 50 leden. Een eigen afdeling kan ook efficiënter werken en dat is een extra stimulans en motivatie voor de

leden. Wij hebben gemerkt dat het werken met werkgroepen in zogenaamde buitengebieden voor een moederafdeling soms erg moeilijk is, gelet op de verschillen tussen de buitengebieden onderling en met de moederafdeling zelf. Dan spreken we nog niet over de grote afstanden die we soms moeten afleggen om bij de verst gelegen leden kunnen komen, soms vijftig kilometer vice versa. In het verleden draaide de SP ook goed met kleinere afdelingen, dat kon toen, want niet de kwantiteit maar de kwaliteit is bepalend. Wanneer ledenwerkgroepen in een kortere tijd afdeling kunnen worden, blijft er meer tijd over voor de begeleiding van andere ledenwerkgroepen. Dat is in het belang van de SP, dat is in het belang van de werkgroepen en de afdelingen. Wij begrijpen dat er een ondergrens moet zijn, daarom pleiten we voor een oprichtingsvoorwaarde van 1 ‰ van het inwoneraantal van een gemeente met een minimum van vijftientig leden. We doen een beroep op het partijbestuur en het congres om ons te steunen, onder het motto ‘Maak de SP sterk, ook op het platteland, juist nu!’.

Cecile Visscher (Den Bosch) wil namens de afdeling spreken over voorstel 137. Naar aanleiding van dit amendement heeft zij een flink aantal reacties uit het hele land gekregen. Heel veel positieve, maar er waren ook een paar reacties die dachten dat ze meer wilde dan haar toekomst of dat ze denkt dat raadswerk veel hoger staat dan ander afdelingswerk. Je ziet helaas nog veel te vaak dat er bij de SP een soort competitie bestaat in opofferingsgezindheid. Alleen al het feit dat een raadslid zegt er niet op achteruit te willen gaan, is blijkbaar al een teken dat hij of zij toch niet zo’n goede SP’er is. De hoeveelheid amendementen die over dit onderwerp is ingediend, laat toch zeker zien dat het tijd is nog eens goed naar de bestaande regeling te kijken. Gaan raadsleden er op dit moment echt niet op achteruit, kan het zo zijn dat veel raadsleden wel toeleggen op hun raadlidmaatschap en dat zij het heel moeilijk vinden dit in de afdeling aan te kaarten? Als raadsleden voor jou bepaalde kosten nooit gedeclareerd hebben, is het dan moeilijk om daarmee te beginnen? Welke onkosten moet een afdeling eigenlijk vergoeden en welke gaan echt te ver? Als het VNG onderzoek geen maatstaf is, wat stellen we daar dan tegenover? Allemaal vragen waar we volgens mij eens goed naar moeten kijken. Aangezien het voorstel van de afdeling Boxmeer, nummer 136, hetzelfde inhoudt als dat van Den Bosch trekt de afdeling haar amendement in ten gunste van dat amendement.

Anne de Vries (Salland) merkt op dat de afdeling ‘Nieuwe kansen grijpen’ in zijn geheel ondersteunt. Een aantal opmerkingen ter aanvulling:

- Waar het gaat om lokale werkgroepen heeft de afdeling Salland hier ervaring mee. De afdeling is voortgekomen uit de afdeling Raalte, die is in 1993 opgericht. In 1998 was Raalte de enige afdeling in Salland (een gebied van Duitsland tot aan de IJssel). Daardoor zijn er vanaf 2001 al lokale werkgroepen bezig, die kerngroepen genoemd worden. Wat bij de afdeling Salland naar voren is gekomen is dat er hele duidelijke afspraken gemaakt moeten worden. Geeft zo’n groep een eigen budget, zodat je na een vergadering met je lokale werkgroep een besluit dat je hebt genomen niet hoeft te toetsen aan de penningmeester, maar dat je van te voren weet waar je aan toe bent. Wat voor een afdeling geldt (hebben we nog geld in kas?) telt voor een ledenwerkgroep precies in dezelfde mate. Wat ook heel belangrijk is, is dat alles helder is opgeschreven: wat is een kerngroep, wat is een lokale werkgroep, wat doet de afdeling, waar mogen we het wel/niet over hebben? Daarnaast: zorg voor een goede rapportage in de richting van de afdeling, zodat iedereen van iedereen weet wat hij/zij doet. Maar leg het ook vast en ga niet uit van mondelinge afspraken, die niemand na verloop van tijd meer kent.
- In voorstel 18 van ‘Nieuwe kansen grijpen’ wordt de vrees geuit dat landelijke themawerkgroepen ertoe zouden kunnen leiden dat actieve leden bij partijafdelingen worden weggehaald. Wij zeggen juist: daar hoeft u niet bang voor te zijn, we hebben zelf vrij veel niet actieve leden die zich niet zoveel met het Raaltese bemoeien, maar gewoon landelijk zijn. Juist voor deze mensen is het van belang dat zij ook iets hebben binnen de partij. Volgens ons kan het alleen maar bindend werken.

Leen de Vries (Utrecht): Inzake voorstel 27 van het partijbestuur: het opzetten van een internationaal secretariaat vindt hij van groot belang voor de SP. Het is een stap in de goede richting, maar het gaat niet ver genoeg. Het lijkt eigenlijk of het partijbestuur twijfelt om serieus werk te maken van de internationale politiek. Het volstaat niet meer om te verwijzen naar de boeken die Jan Marijnissen schreef over de oorlog op de Balkan, als ons gevraagd wordt naar ons standpunt over oorlog in het buitenland. Wij verwachten nu standpunten over de Europese uitbreiding, over de uitbreiding van de NAVO naar het Oosten, over de tegenstellingen tussen

Amerika en Europa. Of bijvoorbeeld over de feitelijke situatie heden in Servië, Kosovo en Macedonië. Daarom dus veel aandacht gewenst voor het internationaal secretariaat en de plaats daarvan in onze partij. Het is een plaats waar veel kennis en inzicht moet bestaan over de regeltjes en een plaats waar we onze bondgenoten over de grens gaan vinden in de strijd tegen het uitwassen van het kapitalisme en de strijd voor de vrede. We hebben in de hele wereld miljoenen medestanders. Daarom is het goed dat er op dit congres een aantal voorstellen zijn ingediend over de plaats van het internationaal secretariaat in de partij. Het beste voorstel is voorstel 121 van Rob Nijkamp uit Amsterdam. Een internationaal secretaris moet deel uitmaken van het partijbestuur. Het internationaal secretariaat moet partijbreed toegankelijk zijn en de internationaal secretaris moet een verkiesbare positie zijn in het partijbestuur. Helaas werd amendement 105 afgewezen door het congres. We kunnen deze fout goedmaken door in te stemmen met voorstel 121.

Jenny Voogt (Heerlen) merkt op dat de afdeling “nieuwe kansen grijpen” een goed stuk vindt, dat weinig aanvullingen/wijzigingen behoeft. In deze tijd waarin het de SP voor de wind gaat niet achterover leunen, maar de zaken aanpakken. Kritisch naar de organisatie en zichzelf kijken en verbeteringen aanbrengen. Dat sprak de afdeling aan. “Nieuwe kansen grijpen.” Gezien de huidige situatie in Nederland en de plannen van het nieuwe kabinet, denk ik dat die kansen zelfs voor het oprapen liggen. Maar laten we onze krachten dan niet verbrekken, samen de schouders eronder. Er is toch wel een aantal mensen dat bang is dat te veel groepen zich afsplitsen van het geheel, ouderen, jongeren (en dat moeten we vooral zo laten), maar nu hoor ik weer een voorstel voor een themagroep voor homofiele partijleden en een speciaal bestuurslid voor gehandicapten. De verslechteringen komen bij de laagstbetaalde overal even hard aan, of ze nu oud, jong, homo of hetero zijn. Laten we toch voor elkaar opkomen, solidair zijn, zoals ook een van onze drie uitgangspunten zegt. Samen ballen we een vuist, oud voor jong, jong voor oud, gezond voor ziek. Met elkaar aanpakken, zonder te vervallen in een vergadercultuur, flexibel zijn en actiebereid, dat spreekt aan en dat trekt de burgers naar de SP. Blij zijn we met de verruiming van de scholingsmogelijkheden. Oudere rotten vinden een hoop dingen eigenlijk vanzelfsprekend, langs de deuren gaan en met mensen in de wijken gaan praten. Maar voor nieuwe bestuursleden is dit toch een drempel, waar overheen gestapt moet worden. Goed geschoold en op de hoogte van de geschiedenis van de SP geeft zelfvertrouwen. En waar je van vervuld bent, daar spreek je ook graag met anderen over. Tot slot: in Heerlen zien we de toekomst van en met de SP met vertrouwen tegemoet, maar graag het volgende congres in Maastricht.

Tony Volger (Groningen): Nieuwe kansen grijp je beter met een betere partijorganisatie. De huidige voorstellen worden door de afdeling Groningen toegejuicht. Maar voorafgaand aan dit congres is ook kritiek geuit op de eerste alinea van hoofdstuk 2, waarin het neoliberalisme en zijn gevolgen worden neergezet als het beoogde doelwit van de partij. In hoofdstuk 1 wordt nog verwezen naar ‘Heel de mens’ en impliciet naar de zin ‘door middel van een rationele en concrete analyse van het kapitalisme en de effecten daarvan op mens en maatschappij, zijn we in staat onze strijd voor een betere wereld effectief te maken’. Expliciet heeft het neoliberalisme in hoofdstuk 2 het kapitalisme vervangen, waardoor het zicht op het wezenlijke van het kapitalisme van onze maatschappij aan het oog is onttrokken. Dat wezenlijke punt is de particuliere toeëigening van de meerwaarde. Met het neoliberalisme grijpen we daarnaast, weg kans. Voorbeeld: in 1982 beloofde de loonmatigende akkoorden van Wassenaar: werk, werk en nog eens werk. Wat is daarvan terecht gekomen? In 1996 is het arbeidsvolume gelijk aan dat van 1982. Het kapitaalinkomen daarentegen is wel toegenomen, en dat was ook de bedoeling. Ook nu weer beloofd het regeerakkoord werk na draconische ingrepen. Maar vanwege de goedkope arbeidskracht en geringe koopkracht hier, zal er niet worden geïnvesteerd. Hoe vaak moeten Lubbers, Kok en Balkenende deze truc nog uithalen, alvorens wij het plannetje doorprikken? Van het kapitalisme is en blijft het doel: de maximalisering van de particuliere toeëigening van de meerwaarde. Slechts daartoe zijn de bezuinigingen een middel. Als de laatste twintig jaar ons deze les niet hebben geleerd, dan is het voortaan dweilen met de kraan open, waarvoor in de geschiedenis van de arbeidersbeweging een woord bestaat: het reformisme. Menselijke waardigheid, gelijkwaardigheid en solidariteit kunnen alleen hun kansen grijpen, indien een einde is gemaakt aan de uitbuiting middels de particuliere toeëigening van de meerwaarde. Omdat de voorliggende versie van ‘Nieuwe kansen grijpen’ nog niet toegestuurd was op het moment dat wijzigingsvoorstellen ingediend hadden moeten zijn, is deze bijdrage – hoe terecht en waar ook – als mosterd na de maaltijd. Wel dient de partij onverwijld te beginnen met de rationele en concrete analyse van het kapitalisme, als strijdmiddel tegen dit regeerakkoord.

Ron van Zeeland (Rotterdam): Lesbische vrouwen en homofiele mannen zijn actief binnen de SP. Zij doen mee op alle niveau's, naar eer en geweten, vaak doen ze het goed, soms maken ze er een 'potje' van. Zoals zo vaak geldt ook hier dat alles met elkaar samenhangt, dat betekent voor vele lesbische vrouwen en homomannen dat hun geaardheid er wel degelijk toe doet in hun dagelijks functioneren. Maar onbekend maakt onbemind. Zo voelen veel lesbische vrouwen en homo-mannen zich ongemakkelijk wanneer heteroseksualiteit als norm gesteld wordt. Er wordt voorbij gegaan aan groepen die getalsmatig in de minderheid zijn. De 'doe-maar-gewoon-doctrine' is een veelvoorkomende vorm van zelfcensuur bij homo's en lesbo's, zonder dat veel hetero's zich bewust zijn van de negatieve gevolgen. Als u hier samen een afspiegeling bent van de samenleving, zijn van de circa achthonderd afgevaardigden tussen de veertig en tachtig mensen homo, lesbisch of biseksueel. Uw buurman of buurvrouw wellicht, alleen u weet het niet. Er wordt gewoon nooit bij stilgestaan en daarom wordt er ook geen rekening mee gehouden. Dat moet toch ook anders kunnen. Congresgangers, het kan anders en het moet beter. Wij bepleiten geen aparte groep binnen de SP, potten en flikkers blijven binnen alle geledingen van de partij actief. Wij nodigen iedereen uit om mee te denken wat de SP voor homoseksuelen kan betekenen. Wij verwachten van onze partij, dat zij zich volledig rekenschap geeft van homoseksuelen binnen de samenleving en binnen de SP. Standpunten ten aanzien van de homoseksualiteit kunnen via bijeenkomsten, mailgroepen en nieuwsbrieven binnen de partij ontwikkeld worden. Het congres zal daarom het partijbestuur en de Tweede-Kamerfractie zeker opdracht moeten geven om bij het uitwerken van voorstel 18 een themawerkgroep Roze als één van de eerste themawerkgroepen te formeren. Ik vraag u namens de afdeling Rotterdam amendement 85 te aanvaarden.

Patrick Zoomermeijer (Amsterdam) is erg aangesproken door een aantal amendementen van afdeling Alkmaar, nummer 1 dat de partij een middel is en geen doel op zich. Nummer 64, dat de partij de wijk in moet gaan. Ik zie de partij voornamelijk als een strijdorgaan, het moet een strijdpartij zijn. Eigenlijk moeten alle acties niet ten dienst staan van het parlementaire werk in raad of parlement, maar moeten eigenlijk de doelen die de acties zelf stellen als doel hebben, bijvoorbeeld tegen de sloop van een flat, voor het behoud van woningbouw. Als dat ter ondersteuning kan zijn van raadswork, is dit oké, maar als er bijvoorbeeld geen fractie is, is de actie zelf ook al voldoende. Ik vind dat hierop ook de focus moet liggen en dat daarvoor het noodzakelijk is dat binnen de partij ervaringen worden uitgewisseld, concrete actie-ervaringen, ideeën over eisen die je naar voor kunt brengen, ideeën over organisatie van zaken, etc. In Amsterdam hebben we daar discussies over en hebben we veel kerngroepen. Zelf bij ik in kerngroep Amsterdam Zuidoost erg actief. We hebben gemerkt dat als we meer gelegenheid zouden hebben om ervaringen over de dingen die we tegenkomen in onze wijk te delen en konden leren van andere delen van de stad, dat dit ons enorm zou helpen. En daar scheelt het nog aan. Daarom wil ik pleiten voor minimaal vier ledenvergaderingen per jaar. Ik denk dat dit voor elke afdeling een vooruitgang zou zijn. Ook voor die afdelingen die geen kerngroepen hebben, verdeeld over de stad zoals Breda en Zutphen die de voorstellen hebben ingediend. Het gaat om amendementen 56 en 57. Ledenvergaderingen zijn plaatsen waar leden meningen kunnen uitwisselen, waar partijlijnen lokaal worden uitgezet en geformuleerd, waar actiemethodes worden bedacht. Ledenvergaderingen zijn in wezen het cement van de partij en dat hebben we nodig.

Jeroen Zonneveld (Amsterdam): Zijn voorstel 62 is bedoeld om het lokale activisme verder te versterken. De bestaande lokale kerngroepen houden zich meestal bezig met thema's die lokaal spelen. Maar zoals terecht in de toelichting bij voorstel 18, dat gaat over oprichting van landelijke thema-afdelingen, wordt gesteld zijn er veel leden die geïnteresseerd zijn in nationale en internationale politieke thema's, zoals oorlog en vrede, globalisering, natuur en milieu, zorg, onderwijs, veiligheid, integratie, sociaal-economische thema's, kunst en cultuur en mobiliteit. Ik ben erg enthousiast voor de oprichting van de landelijke thema-afdelingen. Vooral ook omdat het mogelijkheden om als SP actie te voeren vergroot. Die acties over nationale en internationale thema's moeten ook lokaal gevoerd worden, anders blijven de landelijke thema-afdelingen een beetje in de lucht hangen. We moeten voorkomen dat we aan de ene kant lokaal actief zijn op allerlei thema's en aan de andere kant in landelijke thema-afdelingen met hele andere onderwerpen bezig zijn. Kortom: ik pleit ervoor voorstel 12 over kerngroepen zo uit te breiden, dat kerngroepen ook uit leden kunnen bestaan, die zich bezig houden met nationale en internationale politieke thema's en bijvoorbeeld ook met bond- en bedrijvenwerk. En dat uiteraard allemaal onder leiding van het afdelingsbestuur. De congrescommissie adviseert voorstel 62 te verworpen, maar dat is waarschijnlijk een vergissing. Die vergissing kunnen jullie makkelijk corrigeren, door voor voorstel 62 te stemmen.

Fenna Vergeer (Leiden) wil het hebben over voorstel 67, 68 en 70, over de regiobestuurders en de tijd die ze hebben om hun werk te doen. In het congresstuk staat waar het om gaat bij de SP, namelijk onze woorden moeten we met daden kunnen ondersteunen. En daarvoor moeten we goed georganiseerd zijn, de afdelingen van de SP moeten professioneel werken, want het zijn grote vrijwilligersorganisaties waar terecht heel veel van verwacht wordt. Onze regiobestuurders geven hiervoor de adviezen. En om dat als ervaringsdeskundige te kunnen doen, zijn ze ook nog heel actief in hun eigen afdeling en maken zij deel uit van het partijbestuur. Hier bovenop gaan ze nog de afdelingen coachen. Dat hebben een tijdje geleden drie full time mensen van het A-team in Rotterdam gedaan. Als je dat goed wilt doen, kan dat naar mijn mening niet in combinatie met een full time baan. De tegenwerping van de congrescommissie, namelijk dat regiobestuurders een beroep kunnen doen op de bijstand van de landelijke partij voor de afdelingen, is naar mijn idee alleen een lege huls. Er is namelijk landelijk maar één afdelingssecretaris voor het hele land. En afdelingen begeleiden doe je niet als afdelingssecretaris vanuit Rotterdam, daar moet je zelf voor bij de afdelingen langskomen en heel veel luisteren en praten en dat gaan de regiobestuurders doen. En het komt er nu ook nog op aan, we hebben naar mijn idee in 2002 matige gemeenteraadsverkiezingen gehad, het is nu of nooit, we moeten nu investeren in de organisatiekracht van de afdelingen. Ook Balkenende zegt het zelf: door alles te decentraliseren, de armoede te decentraliseren naar de gemeente. We moeten het op afdelingsniveau gaan doen en daarom moeten onze regiobestuurders voldoende tijd hebben om zich voor te bereiden en de afdelingen te bezoeken. De voorstellen 67 en 68 brengen het goed onder woorden. Voorstel 72, waarin staat dat de regiobestuurders ook mee op pad moeten lijkt me niet goed. Ik denk dat we vooral moeten kijken naar 67 en 68, om de komende jaren de slagkracht van de partij op afdelingsniveau op orde te krijgen.

Bob Ruers (voorzitter) dankt de sprekers voor de getoonde inzet en discipline.

Riet de Wit (voorzitter) kondigt een korte pauze aan, waarin de congrescommissie haar reactie voorbereidt.

Pauze

Reactie congrescommissie in eerste termijn

Riet de Wit (voorzitter) heropent de beraadslagingen en gaat over tot de reactie van de congrescommissie.

Tiny Kox dankt namens de congrescommissie voor de positieve opmerkingen en de kritische kanttekeningen. Hij dankt voor de gouden tomaten en zegt dat hij zijn functie altijd met plezier heeft vervuld. Vanaf vorige zomer hebben de partijbestuurders werkbezoeken gebracht aan de afdelingen om de staat van de partij op te maken. Dit was hard nodig na de stormachtige opkomst van de LPF, het verdwijnen van paars en de komst van Balkenende 1, de eigen groei in ledental, de sterk wisselende en tegenvallende resultaten bij de laatste gemeenteraadsverkiezingen. Die afdelingsbezoeken vormden de basis voor de eerste versie van het congresstuk 'Nieuwe kansen grijpen', dat in september 2002 is toegestuurd. De commentaren die daarop kwamen, leverde nieuw materiaal op voor de herziene versie, die in februari is voorgelegd. In dit stuk is ook ingegaan op de snelle en ook wel erg bizarre ontwikkelingen in het politieke landschap. De herziene versie van 'Nieuwe kansen grijpen' is besproken in alle partijafdelingen en op congresregioconferenties. In onze nota van wijzigingen, die jullie voor dit congres toegestuurd hebben gekregen, zijn we dan ingegaan op de inbreng die daar heeft plaatsgevonden. Dat heeft opnieuw tot een groot aantal nieuwe aanpassingen geleid. Zo hoort het ook, gaandeweg moeten congresstukken van ons allemaal worden. Ik denk dat ik daarmee duidelijk heb gemaakt dat het onze intentie was om te luisteren en dat de praktijk ook is, dat we goed geluisterd hebben. Onze analyse dat er veel nieuwe kansen zijn voor onze partij wordt breed gedeeld, net als de daarmee samenhangende verplichting om die kansen ook daadwerkelijk te grijpen, om te voorkomen dat we een voetnoot in de geschiedenis worden. We zijn het ook eens dat de sleutel voor de deur naar verdere vooruitgang ligt in het lokale activisme. We hebben dat nu nieuw en helder geformuleerd in het nieuwe hoofdstuk 2. Ik denk en hoop dat we daarmee tegemoet zijn

gekomen aan een heleboel opmerkingen op de regioconferenties. (Degenen die hier nog opmerkingen over hebben gemaakt, verwijs ik daarnaar.) Met de voorstellen die vandaag voorliggen, verbinden we de algemene analyse van hoofdstuk 2 aan een concreet handelingsperspectief in de vorm van 30 concrete voorstellen. Ik denk dat we tevreden mogen zijn dat we dat samen geklaard hebben. Niet iedereen zal helemaal tevreden zijn, dat kan ook niet in een vereniging met meer dan veertigduizend leden. Toch vraag ik iedereen die bijna tevreden is, goed te luisteren naar de antwoorden van de congrescommissie. Als we voldoende tegemoet komen aan jullie inbreng in eerste termijn, of als we voldoende uitgelegd krijgen waarom een goedbedoeld voorstel beter toch niet nu aangenomen kan worden, hoop ik dat niets jullie hoeft te beletten om in tweede termijn die wijzigingsvoorstellen in te trekken, die afdoende beantwoord zijn naar jullie mening. Dan hebben ze op hun manier ook hun werk gedaan en dien je – als je verstandig bent – je zegeningen te tellen. Die voorstellen hebben dan hun werk gedaan, zoals de 40 voorstellen die we als congrescommissie adviseren aan dit congres om over te nemen of als tekstvoorstel positief tegemoet te treden. Boven op alle wijzigingen die we zelf al in de nota van wijzigingen op verzoek van de regioconferenties aangebracht hebben. Als je het in zwart en rood zou schrijven, het laatste stuk zoals het er straks uit zou zien en het eerste stuk, dan zal je zien dat op elke pagina de zaak aangepast is naar jullie wensen. Er zijn partijgenoten, ook afgevaardigden, die wellicht helemaal niet tevreden zijn op een aantal punten. Dat kan en mag ook in een partij als de onze. Maar hun voorstellen wijzen we af, omdat ze onze partij in een andere richting zouden kunnen sturen dan we willen. Laat ik daar nog even helder over zijn: onze lijn, van de congrescommissie, is in lijn met de ontwikkeling tot nu toe. Dat betekent dat we bovenal een organisatie willen blijven die gebaseerd is op de inzet van duizenden vrijwilligers, de SP is een vrijwilligersorganisatie, die bepalen onze slagkracht. En dat willen we graag zo houden, zelfs versterken. We willen geen partij worden die op andere gaat lijken, met steeds meer professionals voor wie politiek naast overtuiging ook een kostwinning wordt. Voor ons zijn de grenzen van het vrijwilligerswerk zeker nog niet bereikt, in tegenstelling tot wat een van de afgevaardigden hier zei. In tegendeel, een nieuw leger staat klaar om mee te helpen, zoals verschillende van jullie ons gemeld hebben. Onze richting gaat niet naar centralisatie van taken en bevoegdheden, maar naar behoud en uitbouw van de autonomie, de zelfstandigheid, van onze partijafdeling. Die moeten immers heel vaak het echte werk doen. Daarom moeten we geen lokale bevoegdheden schrappen, maar eerder toevoegen. We moeten vooral de partij van de basis blijven. We denken nationaal, internationaal zelfs, maar we handelen vooral lokaal. En dat eist zelfbewuste afdelingen die hun eigen boontjes doppen en durven te doppen. Met zo weinig mogelijk bureaucratie en zo veel mogelijk democratie. De richting van de congrescommissie is naar een grote, actieve, enthousiaste, creatieve en bovenal sociale volkspartij, die steeds meer mensen aanspreekt en daardoor steeds meer kracht kan ontwikkelen. Om in het hier en het nu, vandaag, morgen en overmorgen negatieve ontwikkelingen te keren en positieve ontwikkelingen te stimuleren. We willen er echt toe doen. En de mensen die hun vertrouwen in ons stellen willen dat helemaal. De richting die de congrescommissie dus voorstaat leidt niet tot de vorming van de radicalistische partij van Nederland, maar tot verdere versterking van de socialistische partij van Nederland en daar zit een elementair verschil tussen. Dat betekent ook dat we niet voortdurend op ons eigen gelijk uit moeten zijn, maar op het bouwen van bruggen naar anderen. Naar de vakbonden, de vredesbeweging, natuur- en milieuorganisaties, anti-globalisten, andere activisten en, ja als het kan, naar andere politieke partijen. Ik zeg dat als wij de oppositie willen zijn, zullen we met iedereen die dat wil moeten samenwerken. Ook als ze dat aandurft met de PvdA. Ik roep in ieder geval de achterban van de PvdA op om met ons in verzet tegen het nieuwe kabinet te komen. En als dan de leiding van de PvdA dat niet wil, geeft ze daarmee meteen een stemadvies aan al diegenen die nog 1 keer op de PvdA gestemd hebben. Ook voor die partij zal het kiezen of delen worden. Ik hoop duidelijk gemaakt te hebben, dat we zo goed als het kon geluisterd hebben naar jullie voorstellen en ik beveel ons congresstuk van harte bij jullie aan.

Vincent Mulder: Beste partijgenoten, het versterken van het lokale activisme daar gaat het hier over in het congres. We hebben in de afgelopen maanden een spectaculaire groei doorgemaakt, met duizenden leden is onze partij versterkt. En overall in de afdelingen is er in de afgelopen tijd druk gewerkt om met welkomstgeschenken en een handdruk kennis te maken met deze nieuwe SP'ers. En wat dan vooral opvalt, dat je in de meeste gevallen kennis maakt met mensen die zeer gemotiveerd en enthousiast lid zijn geworden en die ook precies aan kunnen geven waarom ze lid van onze partij zijn geworden. Maar belangrijker is, dat ook een groot aantal van hen aangeeft dat ze er best toe bereid zijn de handen uit de mouwen te steken. Dat geeft aan dat als we die leden de kans niet bieden actief te worden, dat we dan kansen laten liggen om onze partij en onze

afdelingen te versterken. En vandaar ook dat de titel van het congresstuk dat we vandaag vaststellen volgens velen zo raak is gekozen. Het plaats bieden aan meer leden om de organisatie en ons politieke werk te versterken, is datgene waar we de komende tijd mee aan de slag willen. Het is ook iets waartoe we verplicht zijn, gezien de grote bereidheid onder onze leden om mee te gaan doen. Maar vanzelf gaat het niet. De verleiding is soms en in sommige afdelingen groot om met de mensen die actief zijn over de problemen te blijven praten, in plaats van de kansen voor meer actieve nieuwe leden te grijpen. Die groei van meer leden actief in te kunnen zetten levert ons de groei op die we nodig hebben. Om dat aan te kunnen, wordt in ons congresstuk aan de afdelingen tal van mogelijkheden geboden en initiatieven voorgesteld. Belangrijk voorstel daarbij is dat we jaarlijks een systematische werving onder alle leden, van actieve leden gaan uitvoeren. Met name onder de nieuwkomers. De ledenwerving is sterk verbeterd, sinds we die campagnegewijs aanpakken. De congrescommissie werkt dat een vergelijkbaar effect zal optreden als we campagnegewijs kaderleden gaan werven. Nogmaals, de mensen willen wel. Het is aan ons om ze te vinden en op de juiste plek aan de slag te krijgen. Als ons dat lukt, lossen we heel veel problemen van onze afdelingen op. Laten we ervoor zorgen dat onze leden nooit kunnen zeggen dat ze wel wat meer hadden willen doen, maar dat er geen concreet appèl op hen is gedaan. En vergeet niet, je mag gerust slapende leden wakker maken. En vraag dan of ze, net als jij, politiek wakker willen blijven. Zeker nu de bende van Balkenende loert als een dief in de nacht op loon, de uitkering, de sociale verzekering en de huursubsidie. En de gemeente dat nu ook moet gaan doen, als het om de bijstand en andere uitkeringen gaat. Bij deze kwalitatieve groei van meer kader en meer leden, hoort bij dat we niet ophouden met groeien in aantal leden. Dus aan een aantal partijgenoten die zeggen dat we ons nu wel even wat minder druk kunnen maken om de ledengroei, wil ik voorhouden dat kwaliteit en kwantiteit samen moeten gaan, omdat ze samenhangen. Overigens is in het wijzigingsvoorstel van de commissie nu deze groei niet meer aan de VVD gemeten, en terecht. Maar we willen wel gewoon de derde partij in ledental worden en dat is enorm belangrijk, omdat dit een belangrijke kwalitatieve impuls zou geven voor onze partij. Waar we zeker de afgelopen tijd voor meer mensen dan ooit de partij van hun keuze bleken te zijn, zullen we juist nu moeten blijven zorgen dat we voor al die mensen ook steeds zichtbaar en in beeld blijven. Dat betekent dat we lokaal ook meer naar buiten moeten met onze standpunten en acties. En omdat we meer bekend zijn, letten mensen ook meer op ons. Met spreekuren en hulpdiensten zullen we in contact moeten komen met meer mensen, voor wie de SP nu een bekende factor is geworden. Er kan nog een heleboel beter, ook al gaat er al heel veel goed. Laten we dan ook hier de complimenten maken voor alle harde werkers, die samen vele duizenden mensen paar jaar wegwijs maken en een handje helpen bij problemen met de baas, de verhuurder, de gemeente en de belastingdienst. We zijn een moderne partij, dus komen we langs de deur, in de wijk, maar ook in cyberspace. Ook via internet zullen mensen snel en duidelijk moeten kunnen zien wat de SP op dat moment bij hen in de buurt doet en hoe ze daaraan mee kunnen doen. Dus a.u.b. geen oud nieuws op de sites, maar actuele zaken waar mensen aan bij kunnen dragen en waar ze aan mee kunnen doen.

We zullen onszelf met name lokaal moeten versterken. Als we dat doen levert dat meer contacten op en meer kennis over wat er onder de mensen leeft en waar we ons politiek in kunnen zetten. Daarbij kunnen we zowel van onze beproefde werkmethode, zoals het bezoeken van mensen in de wijken, alsook van nieuwe mogelijkheden gebruik maken. De ervaring die daarbij door de verschillende afdelingen wordt en is opgedaan, moet beschikbaar komen voor alle afdelingen. En als dat via internet sneller en doelmatiger kan, dan moeten we daar gebruik van maken. De landelijke partij zal de afdelingen daarbij behulpzaam zijn. Er zijn meer partijen geweest die vanuit de basis van de sociale strijd de stap naar het landelijke parlement hebben weten te zetten. En daardoor ook nationaal de spreekbuis van het socialisme konden worden. Er zijn weinig voorbeelden van partijen die, nadat ze die stap hadden gezet, de volgende stap wisten te zetten naar verdere versterking van de sociale, culturele en politieke strijd in de basis van de samenleving. Wij zijn daarmee bezig, dit congres gaat vooral daarover. Als het ons lukt deze stap te zetten, dan zijn we een heel eind verder en zullen we voor nog veel meer mensen de partij van het nieuwe optimisme verbeelden. En dat lijkt me een prachtige uitdaging.

Hans van Leeuwen: Goedemiddag beste partijgenoten. We zitten hier, inclusief de 41.355 leden, allemaal als lid van één landelijke partij. Die leden horen weliswaar allemaal bij een afdeling, het lokale niveau van de partij en daarnaast kennen we het landelijk niveau. Daar hoort niets tussen te zitten en daar zit niets tussen, dat is één geheel. We zijn zo ambitieus of eigenwijs om als eerste partij in de Nederlandse politieke geschiedenis te bewijzen, dat we op alle niveaus een rol van betekenis moeten en kunnen spelen. En tegelijkertijd met onze

voeten in de samenleving blijven staan. Sterker nog, dat laatste is een voorwaarde voor dat eerste. Die stevige basis is en blijft noodzakelijk en moeten we versterken. En wel op een moment dat de omstandigheden daar uitermate gunstig voor zijn. In het congresstuk dat voorligt doen we daar een heel aantal voorstellen voor, bijvoorbeeld die ene om dit jaar 150 afdelingen te hebben. Ik dank jullie allen voor de brede steun die daarvoor is. We zeggen er wel wat bij, ik citeer uit voorstel 4: het uitbreiden van het aantal afdelingen laat onverlet de eisen die aan nieuwe afdelingen worden gesteld. Dat betekent ook dat we die eis van minimaal vijftig leden handhaven. Dat doen we niet om het mensen lastig te maken of teleur te stellen, dat ze op lokaal niveau geen afdeling kunnen beginnen, maar dat doen we vooral om hun kans op succes zo groot mogelijk te maken. We verwachten veel van afdelingen, afdelingen willen zelf ook veel en om dat allemaal te willen en kunnen doen, heb je die stevige basis nodig, heb je die kwantiteit nodig om daar de kwaliteit uit te kunnen krijgen. Die vijftig is geen uit de lucht gegrepen aantal, dat is een aantal dat op de praktijk gebaseerd is. De gelukkige omstandigheid doet zich voor dat er op dit moment ontzettend weinig plaatsen zijn met minder dan tienduizend inwoners. Dus die vijftig leden moet zonder meer mogelijk zijn, met de enthousiaste ledenwerkgroepen die er zijn en – wat ook in het congresstuk staat – met de zorgvuldige begeleiding, met de scholing van de moederafdeling, met de rol van het regiobestuur daarin en met de steun van de hele partij, moet dat mogelijk zijn. Die kwaliteit vertaalt zich ook in het voorstel binnen het bestuur, om geen lokale bobo’s te maken, maar om de taken te verdelen. Uiteraard blijft de afdelingsvoorzitter verantwoordelijk binnen de afdeling. Ook een verantwoordelijkheid voor de afdeling – en wij vinden dat die daar zeker moet blijven liggen – is de ledenvergadering. In het congresstuk staat dat die minstens één keer per jaar gehouden moet worden, maar wenselijk is dat dit meer gebeurt. Het lijkt ons geen goed plan om hier als congres voor te gaan schrijven dat dit eens per maand moet, of vier keer per jaar. Dit moet in de afdelingen zelf besloten worden, dat is de autonomie van die afdeling. Datzelfde geldt voor de openbaarheid van die ledenvergadering. Het lijkt me voor de hand liggend als daar gesproken wordt over het samenstellen van een verkiezingsprogramma of een financieel jaarverslag, dat je vooral je leden in je afdeling daarover laat praten. Maar voor de rest, als een afdeling vindt dat daar zoveel mogelijk mensen binnen gehaald moeten worden, ramen en deuren open, we hebben geen geheimen kom maar binnen, kom erbij zitten. We hebben overigens naast die ledenvergadering tal van andere mogelijkheden: ledenbijeenkomsten, debatten, actievergaderingen. Kans voor mensen om in contact te komen met de SP en de leden de kans te geven te betrokken te worden bij de SP en hun stem te laten horen. Tot slot, de kerngroepen en de betrokkenheid van het bestuur daarbij. We zijn wel van mening dat al die zaken die de SP organiseert in betrokkenheid gaat met het bestuur. Dat contact moet er altijd zijn. Het voorstel nu al voor te schrijven wat er in die kerngroepen aan de orde moet komen, blijft ook weer de autonomie van de afdeling, dat kan over lokale zaken gaan, maar ook over mondiale zaken en misschien wel nog verder. In ieder geval moeten we er wel voor zorgen, dat iedere bijeenkomst van de SP er eentje is waar je spijt van hebt als je er niet bent geweest.

Rosita van Gijlswijk: Beste partijgenoten, iedereen in de partij beseft dat scholing en opleiding erg belangrijk zijn. SP-ers houden zich immers met buitengewoon ingewikkelde zaken bezig. Onze 41.000 leden willen we een plaats in onze partij geven, actief betrekken bij ons politieke werk vooral op afdelingsniveau, de basis van onze partij. Daarmee hebben onze afdelingen kans te groeien en zich te verbreden. Er zullen meer activiteiten op lokaal niveau zijn, waarbij kennis van allerlei zaken broodnodig is. Iedereen die een functie in onze partij op lokaal niveau vervult of gaat vervullen dient de mogelijkheid te krijgen en te nemen, zichzelf op te leiden en bij te scholen. De mogelijkheden die er zijn kennis op te doen worden tot nu toe onvoldoende benut. De bestaande kennis moet meer gedeeld en beter verdeeld worden, want nu is het zo dat weinig mensen veel weten en veel mensen weinig weten. Daar willen we verandering in brengen, door het scholingsaanbod fors uit te breiden, zelfscholing via internet mogelijk te maken en het baken van een nieuw SP-‘hoe en wat’-handboek. Scholing moet vooral bijdragen aan bevordering van algemene inzichten, daar zijn we het over eens. Tegelijkertijd is maatwerk van groot belang, afdelingen kunnen via hun afdelingsvoorzitter en regiobestuurder bijstand vragen aan de landelijke partij voor het stellen van diagnoses en het zoeken naar oplossingen op maat. De eigen verantwoordelijkheid van afdelingen, inclusief het oprichten van nieuwe afdelingen, mag daarbij niet in het gedrang komen en overgenomen worden door anderen. We weten uit eerdere ervaringen dat dit slecht uitpakt. Uitgangspunt is en blijft, dat afdelingen zoveel mogelijk hun eigen boontjes doppen. Overdracht van de juiste en meest effectieve werkmethode via scholing is noodzaak. Dat voorkomt ook dat afdelingen steeds weer opnieuw het politiek organisatorische wiel uitvinden. Er valt veel van elkaar en opgedane ervaring te leren, daarom gaan we scholingssuccesvolle werkmethodes ontwikkelen. Scholing gaat over alle kaders, alle leden

en alle stemmers. Om al deze mensen te bereiken moeten we op zoek naar nieuwe methodes, één daarvan is www.sp.nl. Onze website heeft zich de laatste jaren ontwikkeld tot een volwaardig virtueel dagblad van de SP. We hebben immers niet zomaar tot 2 keer toe de prijs voor de beste politieke website in ontvangst mogen nemen.

De komende tijd willen we de website uitbouwen om interactieve zelfscholing mogelijk te maken, als aanvulling op de reeds bestaande scholingsmethodes. Dat voornemen is door de afgevaardigden op de regioconferenties enthousiast onthaald. Dat niet iedereen over internet beschikt beseffen we. Internet is één van de middelen om mensen de mogelijkheid te geven actief te worden, maar zal nooit in de plaats mogen komen van het persoonlijk contact met leden, stemmers en anderen. Er is in onze partij een duidelijke behoefte aan een makkelijk toegankelijk overzicht van allerlei praktische zaken, waarmee je als SP'er te maken hebt. De congrescommissie erkent die behoefte en legt daarom het voorstel over het nieuw SP-'hoe en wat?'-handboek aan het congres voor. Vragen als: wat is een kerngroep en wat is een ledenwerkgroep? worden daarin beantwoord. Om het makkelijk toegankelijk te laten zijn, zal het niet zozeer een boek zijn, maar wel een database die altijd up to date is en waarin de beste praktijkervaringen van afdelingen opgenomen worden, zodat andere afdelingen daar hun voordeel mee kunnen doen. Tot slot: de uitdaging is groot om zoveel mensen die willen, ook de kans te geven de best mogelijke plaats in onze partij te krijgen en hen daarbij te helpen. De congrescommissie wil er dan ook geen misverstand over laten bestaan dat dit een geweldige klus wordt, die ons nog heel wat hoofdbrekens zal bezorgen. De theorie is altijd veel makkelijker dan de praktijk, maar wie niet waagt die wint ook niet. Terwijl er voor ons nu juist zoveel te winnen valt.

Paulus Jansen: Een ondeugende spreekster vroeg zich in de eerste termijn af wat het partijbestuur eigenlijk doet. Af en toe deed het haar denken aan een geheim gezelschap. Als kandidaat lid van het partijbestuur ben je natuurlijk zeer benieuwd in wat voor gezelschap je straks wellicht belandt. Alle gekheid op een stokje: er worden op dit moment gewoon agenda's en notulen gemaakt van het partijbestuur. Alleen – en daar had ze gelijk in – net als bij de partijraad denkt de congrescommissie dat, in lijn met ons voorstel 21, ook voor het partijbestuur de communicatie met de afdeling en de leden wellicht nog wel wat beter kan. Wij stellen voor, in lijn ook wat we voor de partijraad al voorgesteld hebben, ook te kijken of we voor het partijbestuur op een soortgelijke manier die lijnen wat korter kunnen maken. Het voorstel voor kleinschalige regio's, ieder met een eigen regiobestuurder die deel uitmaakt van het partijbestuur, mag op een breed draagvlak rekenen. Kleinere regio's hebben een sterke interne samenhang, dus meer overlap in politieke thema's en actiemogelijkheden. De regiobestuurder coacht op korte afstand een overzichtelijk aantal afdelingen. Wel hebben een aantal afgevaardigden – ondermeer uit Eindhoven, Tilburg en Leiden – ervoor gepleit om betaalde regiocoördinatoren al dan niet parttime aan te stellen. Een variant daarop is het voorstel om een deel van de mensen van het landelijke studiecentrum decentraal in de regio's onder te brengen. De congrescommissie kiest er echter voor in de regio liever veel vrijwilligers, dan enkele betaalde krachten in te zetten. De SP is en blijft wat ons betreft, vooral een vrijwilligerspartij en we willen eigenlijk geen verantwoording bij de afdelingen weghalen. Wij ontkomen inderdaad niet aan betaalde krachten, maar die gebruiken we liever voor het landelijk scholing- en studiecentrum, een centrum wat juist wordt opgezet om de kwaliteit van afdelingen en onze lokale volksvertegenwoordigers verder te verbeteren. Scholing die, waar mogelijk, om de hoek verzorgd zal worden. En overigens moeten alle betaalde krachten in de partij zich, als dat nodig is, ook in de regio manifesteren (dat gebeurt overigens al volop). Bij de conferentie in Rotterdam wees een van de leden uit Gouda – zelf regiocoördinator bij de vakbond – dat bij betaalde regiobestuurders het vrijwillige kader al snel hun kant opkijkt bij uitvoerende taken. En dat is nou precies wat wij niet willen, we willen juist het netwerk van regionale activisten uitbreiden, om de groei van de partij te kunnen doorzetten. Zowel in aantal leden, als in kwaliteit. Overigens heeft de congrescommissie het amendement van Amersfoort, om het nieuwe regiomodel over een jaar te evalueren, overgenomen. Enkele vertegenwoordigers – met name uit Den Haag, Steenwijk en Amsterdam – hebben gepleit voor het beperken of zelfs verbieden van het stapelen van functies binnen de partij en onze volksvertegenwoordiging. Dat is deels een herhaling van de discussie van vanmorgen, die we gevoerd hebben bij de verkiezing van het partijbestuur.

Laat ik er nu nog dit over zeggen: het is en blijft binnen de SP niet verboden om goede kandidaten, die nog geen andere functie hebben in de partij, voor te dragen als volksvertegenwoordiger of bestuurslid. Er zijn zelfs

afdelingen en regio's die zelfs al op flinke schaal van deze mogelijkheid gebruik gemaakt hebben. Een groot aantal van deze kandidaten blijkt nog gekozen te worden ook. Daarmee kom ik bij het nieuwe voorstel over de vakbonden. Dit is toegevoegd naar aanleiding van de discussies tijdens de regioconferenties. De SP hecht groot belang aan sterke, strijdbare vakbonden. Op dit punt hebben we de jaren onder paars weinig vuurwerk te zien. Helaas waren de banden tussen de vakbondstop en de PvdA leiding hechter dan die met de eigen achterban. Maar er zijn tekenen van beterschap. De bonden hebben met de komst van Balkenende de strijdbijl opgegraven, mede gedwongen door hun eigen leden. Een achterban die voor een steeds groter deel uit SP-leden en SP-stemmers bestaat. We moeten dus het ijzer smeden nu het heet is. Dan komt er gisterenmiddag op de valreep nog een amendement binnen van Harry Sangers uit de Bilt. Harry heeft lak aan indieningstermijnen, maar wel een goede aanvulling op ons voorstel over de vakbonden. Hij stelt namelijk voor om onze strijd voor verbetering van de positie van werknemers uit te breiden tot de uitkeringsgerechtigden. Dat lijkt ons geen overbodige luxe in deze tijd. Op het gevaar af dat ik Anton Geesink, specialist statuten en reglementen, op m'n nek krijg, stelt de congrescommissie toch maar voor om het voorstel over werknemers en uitkeringsgerechtigden te interpreteren zoals Harry dat voorstelt.

Tenslotte de internationale politiek. Daar hebben vertegenwoordigers uit Amsterdam, Utrecht en Steenwijk iets over gezegd. Het congresvoorstel wil de coördinatie van onze internationale contacten verbeteren, door gebruik te maken van de expertise en menskracht van onze Tweede Kamerfractie en onder regie van het partijbestuur. In de regioconferenties is er terecht op gewezen dat ook onze vertegenwoordigers in het Europe Parlement en de Eerste Kamer hierbij een rol kunnen spelen en dat is dus toegevoegd aan het voorstel. Enkele amendementen hebben eigenlijk het voorstel dat er al lag verder uitgewerkt. Wij denken dat daar de helderheid van het voorstel in essentie niet door verbeterd is. Vandaar dat de congrescommissie die amendementen heeft afgewezen. Maar in essentie willen ze hetzelfde als wij willen. Enkelen pleiten er ook voor om de internationaal secretaris rechtstreeks te kiezen in het partijbestuur. Afgezien van het praktische probleem dat we deze verkiezingen net achter de rug hebben, denkt de congrescommissie dat het partijbestuur zelf moet uitmaken wie met de eindverantwoordelijkheid hiervoor belast wordt. U zult daar ongetwijfeld binnenkort in de partijraad over horen. Waar het om draait is, dat we een nog steviger deuntje willen meeblazen bij de discussies over en acties op het terrein van vrede en veiligheid, Europese eenwording en globalisering. En daar is iedereen het gelukkig zeer over eens.

Meta Meijer: Ik ga de volgende onderwerpen met jullie doornemen: de komst van nieuwe landelijke themagroepen, om onze leden meer mogelijkheden te geven om hun betrokkenheid in daadkracht om te zetten. De ontwikkeling van de jongerenorganisatie Rood en de noodzaak die volgens ons aanwezig is om extra aandacht te geven aan burgers van allochtone afkomst, om hun positie te verbeteren en de integratie beter te laten verlopen. Eerst de themagroepen. Die naam is inderdaad veranderd om verwarring met de afdelingen te voorkomen. De themagroepen zijn bedoeld als extra, bovenop de activiteiten die we lokaal en landelijk al doen. Het is een nieuw voorstel, dat in de eerste versie van 'Nieuwe kansen grijpen' nog niet voorkwam. En we danken het aan de opmerkingen uit de afdelingen op de regioconferenties om meer mogelijkheden te bieden dan we deden aan de duizenden leden die toestromen. Onze afdelingen kunnen dat alleen niet aan. Van de 41.000 leden die we ongeveer hebben, is pakweg een derde actief in verkiezingstijd. Het hele jaar door zijn dat er een aantal duizend, dat zijn er wel een stuk minder dan bij de verkiezingen. Maar dat beschouwen we niet als een vast gegeven, vandaar onze voorstellen om veel meer kaderleden te vinden voor het werk in onze afdelingen. Dit jaar moet dat al resultaat opleveren en de jaren daarna opnieuw. En toch, al verdubbelen we nu onze actieve kaders en dan nog eens en nog eens en hebben we 150 partijafdelingen, dan nog zitten we met heel veel leden die feitelijk in partijverband heel weinig voor ons doen. Dit terwijl blijkt uit de enquêtes dat ze dat wel willen. Hoe komt dat en wat doen we eraan? hebben wij ons afgevraagd als congrescommissie. Veel van deze nieuwe leden krijgen we op basis van de landelijke prestaties in de Tweede Kamer of in landelijke acties. Vaak ligt hun interesse niet in hun eigen buurt of wijk/stad, maar bij nationale en internationale politiek. Bijvoorbeeld bij verschillen in de welvaart in de wereld, de afbraak van sociale voorzieningen in de wereld, wat blijft uit de ledenenquête. Omdat deze leden niet (meteen) op lokaal niveau actief worden in het afdelingswerk, hebben we gezocht naar mogelijkheden om te voorkomen dat we heel veel van hun kennis en betrokkenheid laten liggen. Door de instelling van de landelijke themagroepen geven we deze leden de kans om op een andere plek dan de afdeling hun betrokkenheid te tonen en hun kennis te delen. Daarmee helpen ze natuurlijk onze partij weer vooruit. Ze gaan dat in hun eigen tijd doen, want meestal zullen ze werken via het internet. Dat maakt die

landelijke werkgroepen heel erg flexibel en het maakt ze in potentie ook heel erg groot. Want vanuit het hele land is de afstand naar de themagroep even groot. Eén muisklik. Dus kunnen heel veel mensen zich voor die landelijke themagroepen inzetten. Dat wordt in onze optiek geen freewheelen maar aanpakken, als je daar aan mee wilt doen moet je het goed doen. Je moet je zaakjes op orde hebben en dat zo houden. Een aantal keer per week kijk je bijvoorbeeld of er nieuws is, op welke politieke vragen je antwoord moet geven, welke verzoeken om hulp er zijn vanuit de Kamer, vanuit het partijbestuur, vanuit de afdelingen. Je wordt verondersteld mee te helpen met het doen van onderzoek, informatie aan te dragen. Wekelijks kijk je natuurlijk of je mee kunt doen aan cyberacties tegen slechte politiek, of je geeft je mening over mogelijk nieuwe acties. Dat betekent dus ook dat je niet meer alleen achter die computer zal zitten, maar in voorkomende gevallen ook de straat op gaat om mensen op te zoeken, met ze te praten en actie met ze te gaan voeren. En dat geeft meteen al aan dat het niet de bedoeling is dat deelname aan de landelijk themagroep ten koste gaat van de lokale afdeling. Want het één moet het ander op termijn gaan versterken. De onderwerpen van die themagroepen liggen nog niet vast en de partijraad zal daar later over gaan beslissen. Thema's die heel veel genoemd zijn, zijn internationale politiek, zorg, natuur en milieu, sociale politiek. Misschien komt daar op de partijraad nog het functioneren van de rechterlijk macht of homoseksualiteit bij. Waarbij ik trouwens wil aantekenen dat het heel goed is dat homoseksuele en lesbische actief zijn, dat is ook geen geheim. Maar onze norm is solidariteit en niet heteroseksualiteit. Maar goed, vooralsnog is het nog geen prioriteit geweest van onze congrescommissie, maar de partijraad gaat daarover beslissen. Bij die themagroepen denken we er aan te beginnen met een klein aantal, om ze zo ook weer een grote kans van slagen te geven. Het is een experiment en als het goed loopt, gaan we het aantal uitbreiden. En zo kunnen steeds meer van onze partijleden uit alle hoeken van het land bij elkaar komen, op de onderwerpen die hun aanspreken en waar zij zich voor in willen zetten. De themagroep werkt voornamelijk elektronisch en mensen die geen computer hebben moet je natuurlijk niet buitensluiten als ze mee willen doen. Ze kunnen terecht in de bibliotheek, het internetcafé of bij partijgenoten die al wel een computer hebben. Trouwens, alle voorzitters zitten ook al op de elektronische snelweg.

Dan kom ik nu bij het voorstel voor het betrekken van meer allochtone burgers bij onze opvattingen en onze aanpak. Volgens de congrescommissie is een belangrijke taak weggelegd voor het bevorderen van de integratie van mensen van allochtone afkomst in onze samenleving. Het is zeker al een stap geweest dat de kamer, na jarenlang van ontkenning, vorig jaar de motie Marijnissen aangenomen heeft, om een diepgaand parlementair onderzoek in te stellen naar de huidige integratieproblemen. Maar er moet natuurlijk nog veel meer gebeuren. Er is wat krom gegroeid en dat moeten we recht zien te breien. In ons Deltaplan voor een geïntegreerde samenleving, dat we vorig jaar lanceerde, hebben we een heleboel voorstellen gedaan. Dat Deltaplan was trouwens een openbaar voorstel van onze Kamerfractie. Het is in het voorjaar van 2002 voorgelegd aan onze kiezers, het is onderdeel van ons verkiezingsprogramma en dat is weer aanvaard op het verkiezingscongres. Bovendien is het besproken met een groot aantal – vaak prominente – allochtone Nederlanders. Om nu nog beter in beeld te brengen hoe burgers van allochtone afkomst tegen de integratie aankijken houden we momenteel in vier grotere en drie kleinere steden een uitgebreid onderzoek en dat wordt gedaan door onze eigen partijgenoten. De resultaten daarvan zullen deze zomer bekend gemaakt worden en die zullen we dan gaan gebruiken, om met nog veel meer concrete voorstellen voor verbetering van het integratieproces te komen.

Dan kom ik tenslotte bij ROOD. Op het congres van 1 mei 1999 lanceerde onze jongeren hun plan, om als jongeren in de SP aan de weg te gaan timmeren. Dat hebben ze gedaan en we hebben ze gehoord en gezien, maar we hebben ze ook af en toe 'au' horen roepen wanneer ze niet aan de weg, maar op hun eigen handen timmerden. Nu lijkt het dat het proces in een volgende fase is aangeland, want afgelopen zomer heeft een behoorlijk druk bezochte ledenvergadering van ROOD, jongeren in de SP, een nieuw bestuur gekozen met Driek van Vugt als voorzitter en een heel actieplan doorgenomen. En de naam van de club zegt het al, we hebben het niet over een groep jongeren, die het voor de voeten lopen van de eigen partij als hoofddoel heeft, maar het juist in en met die partij aanpakken van het maatschappelijk onrecht. Ik denk dat ze een behoorlijke kans van slagen daarin hebben en veel jongeren daarin zullen trekken, waardoor we in het hele land actievere jongeren in onze partijafdelingen krijgen. Nu wil ROOD niet los van onze partij opereren, dat kunnen ze ook niet, maar ze willen er middenin staan met natuurlijk een extra focus op de wereld van jonge mensen. Dat is hun eigen interesse en dat is ook de essentie van ons voorstel op dat punt. En ik begrijp ook uit de regioconferenties dat er veel steun voor is in de partij in het algemeen en bij onze jonge mensen in het bijzonder. Je kan trouwens

al voor je 16de al bij ROOD terecht, dan mag je nog niet lid worden van de SP, maar wel van ROOD. (Ik zou het trouwens wel heel raar vinden als je 16 wordt, dat je je dan niet zou aanmelden bij de SP.) Ertegenaan zou ik zeggen. Ik mag met mijn leeftijd al niet meer mee doen met die club. Voor ROOD ben je al oud als je de 27 passeert en ik ben 33. maar voor mij nadert dan alweer het SP-ouderenplatform dat in de komende tijd ook – naar ik hoop – meer van zich zal doen spreken. Op dit congres heb ik ze al nadrukkelijk aanwezig gezien, zodat we naast ROOD ook Grijs in de frontlinie hebben. En dan zeg ik: ‘Kom op jongens, goed zo.’

Marga van Broekhoven: Beste mensen, samen zijn we rijk en dat is volgens de congrescommissie het grote financiële geheim van de SP. Middelen die we ergens vergaren voegen we zoveel mogelijk bijeen, om vervolgens samen te beslissen hoe we die zo effectief mogelijk kunnen besteden, nationaal en lokaal. Als je de jaarrekening van de SP bekijkt, zul je zien dat het grootste deel van de middelen die we hebben ten behoeve van onze afdelingen worden ingezet. Daarom is de congrescommissie het dan ook van harte eens met alle sprekers die stellen dat de afdelingen de basis zijn van onze partij en dat we door te investeren in die basis, onze partij verder versterken. Die investeringen kunnen we doen omdat we een organisatie zijn met ruim 41.000 leden, voor wie allemaal het uitgangspunt geldt, dat je geen politiek bedrijft om er zelf beter van te worden. Dankzij die regel zijn we de organisatie die we nu zijn en hebben we de slagkracht die andere organisaties blijft verbazen. Die gulden regel dienen we volgens de congrescommissie dan ook als kostbaar bezit te bewaken. Tegelijkertijd mogen er ook geen financiële belemmeringen zijn voor mensen om actief te zijn in onze partij. Je moet er financieel niet beter, maar ook niet slechter van worden. Niet als je in de afdeling meewerkt, niet als je in de gemeenteraad werkt en ook niet als je in het gemeentebestuur komt. Maar de congrescommissie is ervoor die regel zo helder en eenvoudig mogelijk toe te passen. En daarom stellen we dan ook voor, het uitgangspunt te handhaven dat vergoedingen voor kosten die lokaal gemaakt worden via de afdelingen blijven lopen. Dat is ook in overeenstemming met wat meerdere sprekers vandaag gezegd hebben, dat de middelen van de afdeling toereikend moeten zijn, om te zorgen dat iedereen mee kan doen aan die activiteiten. Het is dan ook aan de landelijke partijen – en heel concreet aan de partijraad – om ervoor te zorgen dat onze afdelingen middelen hebben om dat te kunnen doen. Die middelen worden onder andere gegeven door de bijdrageregeling aan afdelingen, die is gebaseerd op het aantal leden, op de kiezersaanhang, met nog een vast bedrag voor elke afdeling. Hoe meer leden en hoe meer raadszetels, hoe meer middelen de afdeling tot haar beschikking heeft. Op die manier kan een afdeling dan ook zelf invloed uitoefenen op de omvang van de afdelingsfinanciën. Tot nu toe lukt het de afdelingen in het algemeen om met die regeling rond te komen. De meeste zijn gezond en samen zitten we redelijk bij kas. Ik kan u zeggen dat op 31 december 2002 de gezamenlijke saldi van alle afdelingen 320.000 euro was. Ledenwerkgroepen en afdelingen in oprichting hebben geen eigen, afgezonderd budget. Dat heeft alles te maken met de opbouwfase waarin ze verkeren. De begeleidende afdeling dient niet alleen de noodzakelijke middelen in te zetten, maar vooral de kennis en de ervaring over te brengen in die nieuwe plaatsen waar een basis gelegd moet worden voor een nieuwe SP afdeling. Of er daarnaast nog extra ondersteuning nodig is, kan het beste in de feitelijke omstandigheid bepaald worden. Daar waar dat nodig is, zijn er ook die mogelijkheden. Maar elke wijze afdeling heeft als belangrijkste taak, te zorgen dat actieve leden in een bepaalde plaats alle ruimte krijgen om aan de slag te gaan en te blijven. Voor onze volksvertegenwoordigers kennen we de afdrachtregeling, in Nederland is die uniek, voor ons al heel normaal. Als men onbetaald verlof moet opnemen wegens het bijwonen van vergaderingen of vergelijkbare activiteiten, kan men gebruik maken van de verletregeling en hoeft men geen inkomensverlies te lijden. Daarnaast kunnen raadsleden, net als alle actieve leden, kosten die samenhangen met hun inzet en activiteiten door de afdeling vergoed krijgen. Versterking van het activisme werkt het beste als afdelingen de koppeling tussen de fractie en de actie weten te leggen. In de afdeling zal steeds afgewogen moeten worden wie, waar het beste kan worden ingezet.

Ten aanzien van de voorstellen, die omtrent de onkostenvergoeding van raadsleden zijn ingediend, wil ik nog een extra toelichting geven. De commissie wijst de voorstellen af, die specifieke middelen aan specifieke mensen willen verstrekken. Wij denken dat de bijdrageregeling, die middelen aan de afdeling verstrekt, de manier is om een ieder actief mee te laten doen en aan een ieder recht te doen en de kosten die hij/zij maakt vergoed te kunnen krijgen. We hebben heel goed gehoord wat er gezegd is over de onkosten en de middelen. Ik wil eigenlijk voorstellen aan het nieuwe partijbestuur wat bij elkaar gaat komen, om eens te kijken naar de middelen die aan de afdelingen toegekend worden, om vervolgens op de partijraad van september, zodat het nieuwe partijbestuur de tijd heeft om daar goed naar te kijken, een voorstel te doen omtrent die bijdrage-

regeling. Ik wil daarom ook voorstellen aan de indieners te vragen om de voorstellen die zijn ingediend, ten aanzien van meer middelen toekennen aan de afdelingen, in te trekken en het voorstel van de partijraad van september daarop af te wachten. Ik zal het partijbestuur adviseren om die bijdrageregeling in de zin zoals die vandaag bepleit is te gaan aanpassen. De opmerking die gemaakt is ten aanzien van de kosten die samenhangen met het oprichten van afdelingen, zullen we op dat moment ook in het voorstel meenemen. Dankzij de afdrachten hebben we als partij heel veel extra mogelijkheden. Tegelijkertijd verplicht het ons ook, het geld zo effectief mogelijk in te zetten voor onze politieke idealen. Ik denk dat met het voorstel om de partijraad naast het vaststellen van de jaarrekening ook de begroting te laten vaststellen, de partijraad daarmee nog beter kan aangeven hoe en waar onze middelen ingezet moeten worden. Het zal altijd passen en meten blijven en altijd zullen we moeten blijven kijken welke regeling het beste werkt. Het belangrijkste is dat ons uitgangspunt blijft werken, want daardoor kunnen we wat we nu presteren en dat is niet niets.

Riet de Wit (voorzitter) dankt de congrescommissie voor haar inbreng. Alvorens over te gaan tot de tweede termijn geeft zij kort het woord aan Hans van Heiningen.

Intermezzo

Uitreiking van de gouden tomaat aan Faisal Nassar

Hans van Heiningen: beste partijgenoten en andere aanwezigen, ik ben gevraagd vandaag iemand in het zonnetje te zetten. Dat is een mooie taak, omdat het een partijgenoot is voor wie ik veel respect heb vanwege zijn inzet, betrokkenheid en capaciteiten. Daarbij gaat het om iemand die een plezierig mens is en dat is ook zeker niet onbelangrijk. Net als ik behoort hij tot de nieuwe garde SP'ers, maar is hij binnen de linkse politiek al tientallen jaren en op tal van plaatsen actief. De man die ik een gouden tomaat op mag spelden, is niet in Nederland geboren. Hij is één van de vele mensen van buitenlandse komaf, die de SP heeft leren kennen als een partij die de principes menselijke waardigheid, gelijkwaardigheid en solidariteit serieus neemt en opkomt voor de belangen van gewone mensen. Niet alleen in Nederland, maar ook buiten onze grenzen. De SP is een partij die steeds meer bruggen slaat naar partijen en bewegingen buiten Europa. Daarbij zijn we met name gericht op organisaties die zich sterk maken voor een sociale vorm van globalisering en die zich verzetten tegen de waanzin van de oorlog. Oog om oog maakt iedereen blind en oorlog is geen oplossing voor het probleem van terrorisme. Democratie in verre landen vestig je niet door bommen te gooien, maar door mensen en organisaties te steunen die meestal tegen de belangen van hun eigen elite in hun lot in eigen handen nemen. De activist die ik zo meteen verzoek op het podium te komen, heeft een goede, belangrijke rol gespeeld binnen het platform tegen de nieuwe oorlog. Hij heeft een brugfunctie vervuld tussen zijn land en Nederland en heeft ons – Nederlandse activisten – goed geïnformeerd over de ontwikkelingen in zijn land en de belangen van de gewone mensen. ‘We moeten niet alleen tegen de Amerikanen protesteren en demonstren, maar ook tegen de dictator die ons volk gevangen houdt en onderdrukt,’ zo hield hij ons voor. Solidariteit tegen de oorlog is namelijk iets anders dan schaken, waarbij je alle peilen richt op één boef en eventueel de rest laat lopen. Binnen zijn eigen gemeenschap, waarbinnen politieke tegenstellingen tamelijk sterk liggen, opereert hij op een open en overtuigende manier. In plaats van zijn toevlucht te zoeken tot gelijkgestemden gaat hij het gesprek aan met anders denkenden. Diplomatiek, vriendelijk en efficiënt. Politiek ter zake en voor zover hij klemtonen verkeerd legt komt dat niet omdat hij uit Limburg komt, maar omdat Nederlands een hele ingewikkelde taal is voor mensen die van buiten komen. Dames en heren, mag ik een warm applaus voor onze vriend Faisal Nassar, van het Iraaks platform, die ik verzoek op het podium te komen om de gouden tomaat in ontvangst te nemen. (Er volgt luid applaus).

Faisal Nassar: bedankt, met enthousiasme verdwijnen soms de zinnen en woorden voor de sfeer van solidariteit die heerst in de zaal. Ik wil mijn hoge waardering uitspreken voor de SP, die stond met ons volk in moeilijke dagen, gedurende de bedreiging tegen ons volk, gedurende de oorlog. Grote demonstraties, de SP speelde een belangrijke rol. Ik ben heel dankbaar voor de waardering, ik zal die sfeer echt met waardigheid naar mijn volk in Irak overdragen. Dat is mijn menselijk taak. Bedankt.

Bespreking van het congresstuk ‘Nieuwe kansen grijpen’, inclusief de nota van wijzigingen en ingediende wijzigingsvoorstellen, in tweede termijn.

Valentijn Nilsson (Amsterdam): Versterking van het plaatselijk activisme kan en zal bevorderd worden door voorstel 74. Dit voorstel biedt hier garantie en waarborg voor. Er is veel gepreekt voor eigen parochie, maar uiteindelijk moet de politieke inhoud en het beleid van de partijorganisatie bepaald worden door de leden en niet door bestuurders. Dus eerst de mening van de leden en dan die van de bestuurders. En spreiding van taak en verantwoordelijkheden is hiervoor nodig. Betrokkenheid kan worden vergroot door invloed, want invloed stimuleert inzet en motivatie en het bevordert dat de juiste talenten op de juiste plaats zich maximaal kunnen ontwikkelen. Daarom is spreiding zo belangrijk. Voorstel 74 biedt hier een belangrijke waarborg voor, omdat anders potentieel talent weer zal afhaken.

Jeroen Zonneveld (Amsterdam) is erg blij dat ‘Nieuwe kansen grijpen’ versterkt is met een passage over bond –en bedrijvenwerk. Hij heeft er geen enkel bezwaar tegen wanneer het voorstel uit De Bilt, over uitkeringsgerechtigden, daaraan wordt toegevoegd. Inzake voorstel 62, de mogelijkheid dat kerngroepen zich bezig kunnen houden met nationale en internationale thema’s, dacht hij dat de congrescommissie zich in de eerste termijn heeft vergist door het voorstel af te wijzen. Nu blijkt dat dit niet zo is, maar zij voorstel 62 overbodig vindt. ‘Kerngroepen kunnen over lokale zaken gaan en over mondiale zaken, dat is aan de autonomie van de afdeling.’ Spreker vindt dit fantastisch en trekt dus voorstel 62 in.

Patrick Zoomermeijer (Amsterdam) wil toch graag pleiten voor de vier algemene ledenvergaderingen per jaar. Alle argumenten zijn genoemd, alleen heeft hij hier geen antwoord op gekregen. Een manier om leden meer betrokken te maken bij de partij kan juist zo’n AOV zijn op regelmatige basis. Er zijn vast genoeg aansprekende onderwerpen te vinden. Er zijn immers ook regioconferenties meerdere malen per jaar, deze kunnen voorbesproken worden op zo’n AOV. Een AOV is een betere manier om eenheid op een afdeling te creëren, zoals bijvoorbeeld in Amsterdam, dan bijvoorbeeld voorstel nummer 36 – waar hij heel erg op tegen is –, waarin de mogelijkheid om afdelingen in Amsterdam op te richten feitelijk wordt voorkomen. Dit met het argument dat de link tussen de leden en de gemeenteraad wordt verbroken. Als je die band wilt herstellen, moeten er juist meer AOV’s gehouden worden.

Simon van der Meer (Leeuwarden) heeft tot zijn verbazing geconstateerd dat voorstel 147, inzake internet, is afgewezen. Wat is er tegen om alle voorstellen met betrekking tot internet te bundelen, als het internet, ICT, het vernieuwen werkelijk zo belangrijk is? Dan moet het geen ondergeschoven kindje zijn onder alle andere voorstellen, maar moet dit gebundeld worden in 1 voorstel. Inzake het forum merkt hij op dat er behoefte is bij leden om hun zegje te kunnen doen en met elkaar te praten over zaken. Niet alleen binnen de afdeling, maar met iedereen en over allerlei onderwerpen. Er moet een plaats zijn, waar mensen alles kwijt kunnen. Een forum is hier ideaal voor. Zelfs heel veel rechtse organisaties hebben forums, waarom zouden wij achterblijven? Ga voor 147.

Faisar Bascir (Leeuwarden) wil met betrekking tot amendement 28 opmerken dat het voorstel rekenkundig gezien onjuist is. Over dit voorstel kan men dan ook niet stemmen, omdat het een tekstvoorstel is. Daarom wil hij de congrescommissie voorstellen dit amendement niet over te nemen, daar de oorspronkelijke tekst correcter is. Indien de congrescommissie het aantal correct wil vermelden, kunnen zij zich het beste tot amendement 29 wenden. Inzake amendement 147 merkt hij op de ICT een nieuwe kans is, die gegrepen moet worden. Om de mogelijkheden van ICT te verduidelijken is daarvoor een nieuw voorstel handiger.

Rick Zwanenberg (Rotterdam) heeft een aantal voorstellen gehoord over vaste onkostenvergoedingen voor raadsleden. Hij vindt dat dit dan ook zou moeten gelden voor alle vrijwilligers die keihard werken. Hij verwijst naar amendement 143 uit Nijmegen, dat iedereen de mogelijkheid geeft om gemaakte onkosten te vergoeden. Hij beveelt dit amendement van harte aan. Tevens vraagt hij aandacht voor voorstel 3, Socialistische Partij, zo heten we. Sterker nog, we mogen er trots op zijn, want ik denk dat wij het socialisme opnieuw hebben uitgevonden. Stem voor voorstel 3.

Wiebe Zoete (Amsterdam) vraagt aandacht voor voorstel 35 en 36. De afdeling Amsterdam groeit zeer snel, maar deze snelle groei veroorzaakt ook een probleem. Het wordt namelijk steeds moeilijker alle leden van de afdeling te bereiken. Het komt namelijk voor dat van de afdeling van 2.600 leden slechts veertig leden op de ledenvergadering komen, dat is slechts 1,5 procent van de leden. In de toekomst kan het wenselijk zijn om Amsterdam binnen de gemeentegrens op te splitsen. Op dit moment is dat volgens de statuten niet mogelijk. Om meerdere afdelingen mogelijk te maken in de toekomst vraagt hij om voor voorstel 35 te stemmen en tegen voorstel 36, zodat de SP ook in de toekomst kan blijven groeien in Amsterdam.

Edwin Koster (Zwolle) vraagt om een krachtig ‘ja’ op de voorstellen 128, 136, 141, 142 en 143. Dit is een duidelijk signaal van dit congres naar de partijraad toe om met de financiële vergoeding echt aan de slag te gaan. Groei kan alleen maar als je geld hebt en niet als je het continue moet voorstellen. Ik vraag ook of dat waardig is. We hebben geld, dat zegt onze kascommissie, laten we dat dan ook aanwenden.

Margriet Twisterling (Zwolle) vroeg al eerder steun voor amendement 142. Letterlijk wordt in dit amendement gevraagd om vrije tijd voor het vele raadswork om het goed te doen. Voor steden groter dan 100.000 inwoners twee dagen, tussen de 50.000 en 100.000 inwoners één dag en voor steden kleiner dan 50.000 inwoners, minstens een halve dag. In de vier grote steden krijgen de raadsleden terecht vier dagen vrij. Ik vind het heel vreemd dat de rest van Nederland blijkbaar niet meetelt. Tiny Kox geeft aan dat de SP vooral een vrijwilligersorganisatie moet blijven, daar stemmen wij volmondig mee in. Maar diegenen in onze partij die belangrijke functies bekleden zoals Tweede Kamerleden, Statenleden en raadsleden in heel Nederland, dienen dit werk niet eventjes erbij te moeten doen. Maar tijd en ruimte te krijgen voor kwaliteit. Kwaliteit voor de SP en in het dagelijks leven van deze mensen. Dan schrijven wij menselijke waardigheid ook binnen onze organisatie met hoofdletters.

Rob Nijkamp (Amsterdam) vraagt ook om een volmondig ‘ja’ op zijn voorstel in het kader van het internationaal secretariaat. De beantwoording vanuit de congrescommissie is niet helemaal juist, of onvolledig overgekomen. Als we kijken naar de presentatie, ik verwees naar de dagvoorzitter die ermee begon, naar de secretaris dat Greenpeace een hele belangrijke inbreng in onze organisatie heeft. Dat is toch ook heel duidelijk een internationale organisatie. Laten we ook de strijd niet vergeten, die Harry van Bommel levert ten opzichte van de oorlog en de vele internationale aspecten die daaraan vast zitten. Het is jammer dat dan begrepen wordt dat ik gezegd heb dat een internationaal secretaris in het partijbestuur moet komen. Nee, dat heb ik niet gezegd. Ik heb gezegd: geef hem een duidelijke plaats in de partijorganisatie en laat hem niet van toevalligheden aan elkaar hangen, zoals nu nog steeds in het voorstel staat, Tweede Kamerfractie, Eerste Kamerfractie en Europees parlement. Nogmaals, er zijn meer organisaties vanuit de SP landelijk bezig, vanuit de gemeenteraad, provinciale staten, ieder voor zich is daarmee bezig. Niet het wiel allemaal opnieuw uitvinden, één duidelijke positie neerzetten in de partij als internationaal secretaris.

Paul Lempens (Weert) is er zeer op tegen dat aan de solidariteit van de partij wordt getornd. Het op enigerlei wijze bevoordelen van leden die de eer hebben om in een orgaan te worden gekozen, vinden wij een slechte zaak en een verkeerde weg opgaan. Zo iemand is niets meer waard dan iemand die folders verspreidt of actie voert. Een onderscheid maken in leden die binnen of buiten een gemeenteraad zitten, zo’n partij is niet onze partij. Ik ben zelf raadslid, heb een minimum inkomen en kan eventueel gemaakte kosten zonder problemen terugkrijgen. Afdelingen die klagen over geldgebrek zijn vooral toe aan scholing over de afdelingsfinanciën, actievoeren en het inzetten van nieuwe leden. Hen zie ik nooit in het nieuws of de Tribune als het gaat om lokale acties, in tegenstelling tot andere afdelingen. Deze andere afdelingen voeren veel acties en staan toch nooit rood op de bank. Integendeel sommige acties zijn budgettair neutraal uitgevoerd of leverde zelfs winst op. Wij roepen het congres dan ook op onze partij een solidaire, socialistische partij te laten blijven, die geen verschil maakt tussen mensen. Wijs daarom de voorstellen die handelen over afwijkende onkostenvergoedingen voor raadsleden af.

Theo Cornelissen (Rotterdam) wil als nieuw gekozen regiobestuurder van Rijnmond een apart pleidooi houden voor het voorstel van Ron van Zeeland, unaniem gesteund door de afdeling Rotterdam. Juist als erkend hetero en vanwege de menselijke waardigheid, gelijkwaardigheid en solidariteit en juist omdat solidariteit niet

gelijk is aan heteroseksualiteit moet voorstel 85 als signaal aan het congres gezien worden. In de toelichting staat dat homoseksualiteit specifieke aandacht behoeft, omdat discussie rond homoseksualiteit nogal eens politiek geladen is en rechtsbescherming voor homoseksuelen soms tekort schiet en deze groep in toenemende mate slachtoffer is van discriminatie, met name in de grote steden. Daar zijn voorbeelden van te geven: ambtenaren die het homohuwelijk weigeren en Pim Fortuyn met zijn gegronde angst voor religieuze afwijzing voor homoseksualiteit. Hij benadrukt dat er geen reden is om tegen voorstel 85 te stemmen.

Paul Huijgen (Tilburg) merkt op dat veel werk binnen de SP bedrijfsmatige kanten kent en dus werken er in de SP zo’n zestig professionals. Tweede-Kamerleden, P-team, de partijleiding en in Rotterdam de drukkerij, de opmaak, ledenadministratie, enz. De afdeling Tilburg wil met haar voorstel dat er zo ook een aantal mensen voor begeleiding van al die vrijwilligers, afdelingen en regiocoördinatoren komt. Wij willen zo’n afdelings-team dat opgericht moet worden niet in de regio stationeren en niet in Rotterdam. Niet om het werk van de nieuwe 21 regiocoördinatoren over te nemen. Ook niet om het vrijwilligerswerk over te nemen, maar om dit te ondersteunen en dit te laten groeien en om vanuit de praktijk slagvaardig, volgens heel directe lijnen en dichtbij de afdelingen te kunnen helpen. Leest u ons voorstel nog eens goed door, er staat niet meer, het is zeker niet zo rigide als de commissie wil doen geloven en er staat zelfs niet eens dat dit morgen ingevoerd moet worden. Er mag rustig bekeken worden hoe we dat in elkaar kunnen steken.

Henk van Gerven (Oss) wil het hebben over de afdrachtregeling. Het stelt hem teleur dat de indieners van een aantal amendementen met betrekking tot de afdrachtregeling deze niet hebben ingetrokken. De handreiking van de commissie is zeer open en volstrekt helder en hij denkt dat deze met beide handen aangegrepen moet worden. Een aantal amendementen zijn in zijn ogen best sympathiek, maar hier moet ruim de tijd voor worden genomen. Daarvoor is dit moment niet het goede moment. Hij doet nogmaals een beroep op de indieners om de amendementen in te trekken. Met betrekking tot het declareren: er mag geen onderscheid gemaakt worden tussen raadsleden en andere actieve leden. Wie het nodig heeft, krijgt het. Wie het niet nodig heeft, vraagt het gewoon niet. Dat betekent dat er maximale inzet kan zijn van de middelen, waarvoor het bedoeld is, nl. het creëren van een betere wereld. Als we dat niet doen en overgaan tot een onkostenvergoeding, betekent dit het begin van het einde.

Tony Volger (Groningen): Niemand van jullie zou de naam van deze partij op dit moment willen veranderen, zelfs niet in Nieuwe Optimistische Partij denk ik. Wij zijn en blijven leden van de Socialistische Partij. Zo’n partij heeft als doel de opbouw van een socialistische maatschappij, dat is een radicaal andere dan de kapitalistische waarin we nu leven. Is het radicaal dit perspectief onder woorden te brengen? Ja, om dit radicalisme ben ik lid en zijn jullie dat ook, hoop ik. Niet dat ik het mee zal maken, te leven in een socialistische partij, maar die worst heb ik ook niet nodig voor mijn poging nu om daarvoor te strijden, in en met de SP. Dat radicale, socialistische perspectief is mij echter onmisbaar.

Thijs Coppus (Horst aan de Maas) gaat in op wijzigingsvoorstel 113, de afdelingen zijn de basis van de partij. Het is van belang dat dit komende jaren ook bij de uitbouw van Rood als uitgangspunt te nemen. Volgens de afdeling Horst aan de Maas is het van belang dat het de komende tijd door het bestuur van ROOD, de SP afdelingen, de nieuwe op te richten ROOD-afdelingen en de hele partij gedragen wordt en uitgewerkt. Voorstel 113 sluit hier bij aan. Tevens vraagt hij de congrescommissie een reactie op het voorstel.

Peter van Ovost (Emmen) dankt Marga voor de toezegging dat zij in het bestuur iets wil gaan voorbereiden betreffende de onkostenvergoedingen. Hij zal uitleggen waarom hij dit voorstel echter niet intrekt. Het heeft zoveel moeite gekost en hij vindt het belangrijk dat er stemming over uitgebracht zal worden. (Het mooiste zou zijn als alle indieners van deze voorstellen bij elkaar zouden komen tijdens een schorsing, maar dat wil hij de vergadering niet aandoen.)

Pieter Elbers (Haarlem) verwijst naar voorstel amendement 49, pagina 16, dat op zeer beminnelijke wijze door Hans van Leeuwen is beantwoord. Hij heeft gezegd dat de commissie dit geen goed voorstel vindt, omdat de afdelingen zelf mogen uitmaken of ledenvergaderingen openbaar zijn of niet. Hij vindt dat wat er in ‘Nieuwe kansen grijpen’ staat in feite een uitdaging is om naar buiten te keren en daar verantwoording af te leggen. Twee

ledenvergaderingen per jaar is een uitdrukking van hetgeen er in ‘nieuwe kansen grijpen’ staat. ‘Nieuwe kansen grijpen’ is niet vrijblijvend, dus ook niet de openbaarheid van de ledenvergaderingen. Als het een keer besloten moet zijn, kan dat ook. Wij handhaven amendement 49, voor de openbaarheid van vergaderingen, aangezien de meeste afdelingen dit doen, zullen ze wel voorstemmen.

Hiek van Driel (Den Haag): Den Haag heeft één van de twee verlet- en onkostenvoorstellen ingetrokken, maar voorstel 132 nog niet. Het ging niet alleen om de onkostenvergoedingen, maar om meer, om voor het raadswerk straks een beter cijfer te kunnen krijgen. Verder vraagt zij een reactie op voorstellen 8, 41 en 134 die aan de orde zijn geweest.

Reactie congrescommissie in tweede termijn

Tiny Kox: Geacht congres, het nieuwe bestuur zal doen wat dit congres besluit, dat is zo geregeld in de partij. Dit congres zet de lijnen uit voor de toekomst. Ik hoop dat dit congres doet wat nu belangrijk is. Dat is beoordelen of wij er samen, onze leden in de afdelingen, de mensen die hun inbreng hebben gebracht, bezoekers van de regioconferenties en ledenvergaderingen, de mensen die hier gesproken hebben, er in geslaagd zijn een zo goed mogelijk werkplan (in de richting van de afdeling Nijmegen, want hier stellen we het werkplan vast voor onze partij) in elkaar te zetten. Dat staat ons te doen, om dat te beoordelen en daarbij om te streven naar een zo groot mogelijke eenheid in onze partij. Alleen komen we nergens en samen komen we ver. Wij hebben goed geluisterd, heb ik in mijn eerste termijn geprobeerd duidelijk te maken. Werkelijk goed geluisterd, erg veel veranderingen aangebracht in de oorspronkelijke voorstellen. Onze adviezen aan dit congres over de laatst ingediende wijzigingsvoorstellen zijn niet lichtvaardig, we zijn niet over één nacht ijs gegaan. Of het nou gaat over overnemen of afwijzen van die voorstellen. We hebben verwerkt wat wij vonden dat verwerkt moest worden, op basis van de inbreng die wij in het hele land gezien hebben. Dat geldt zeker voor datgene dat de autonomie van onze afdeling betreft. Dit congres houden we omdat we vinden dat onze basis versterkt moet worden. Dat betekent ook dat we de zelfstandigheid van die afdelingen niet mogen aantasten en alleen moeten verruimen en vergroten. Dat hebben ook velen van jullie hier vandaag aangevoerd. Wij moeten de zelfstandigheid van de afdeling niet beperken in organisatorische zin – hoe sympathiek mij het verhaal van Pieter Elbers ook klinkt –, afdelingen mogen zelf uitmaken hoe zij zich organiseren. Als ze het maar doen in het belang van het socialisme, dat zeg ik in de richting van onze kameraad uit Groningen, we zijn de socialistische partij. Wij moeten de autoriteit en autonomie van onze afdelingen niet beperken, niet organisatorisch en ook niet financieel. Ons voorstel om het nieuwe partijbestuur als congres op te dragen om met een aangepast en – als ik het goed heb gehoord – een ruimere financiële bijdrageregeling voor de afdelingen te maken en daarmee tegemoet te komen aan de wensen van dit congres en besluitvorming daarover te doen (meteen na de zomer zodat er nog even verstandig over nagedacht kan worden op de partijraad van september), doe ik omdat ik denk dat dat het beste voorstel is dat we kunnen doen. Iedereen heeft al geconstateerd dat er allerlei voorstellen zijn, maar geen van de voorstellen rijmt met elkaar. Sommige komen dicht bij dit voorstel, anderen staan er ver van af en sommige zijn voor een aantal mensen hier volstrekt onaanvaardbaar. Ons voorstel om met de getuigenissen van dit congres in ons voorhoofd het partijbestuur meteen een eerste lakmoesproef te geven en een voorstel te doen aan de partijraad van september, kan volgens mij op eensgezinde wijze worden aangenomen. Ik adviseer de indieners van wijzigingsvoorstellen daar nog een keer naar te kijken en te zien of zij hiermee uit de voeten kunnen. Dat is ook nodig, omdat financiële consequenties van allerlei voorstellen op dit moment hier niet te duiden zijn. Natuurlijk kan er worden gezegd: onze financiële positie is goed. Die is goed omdat we zuinig zijn. Er zitten een aantal voorstellen bij die niet zuinig zijn. Als we die zouden uitrekenen zouden we erg snel in het rood kunnen komen. En dat rood willen we niet, daar hebben we al over gesproken. Tegelijkertijd hebben een aantal partijgenoten ook gezegd dat we voor één ding moeten waken, met al onze goede bedoelingen om onze afdelingen te versterken, dat we niet de onderlinge solidariteit tussen onze partijgenoten en activisten gaan verbreken. Dat de één iets meer krijgt dan de ander, dat zou de bijl aan de wortel van onze organisatie zijn. Mijn vraag aan jullie: vertrouw het nieuwe partijbestuur, dat we vandaag hier zelf hebben gekozen, in het uitvoeren van die opdracht en beoordeel dat als partij op de eerste partijraadsvergadering in september.

Vincent Mulder: Ik ga nog kort in op 2 punten. We moeten streven naar het zo min mogelijk hanteren van

dubbele functies. Ja, dat betekent dat één of twee mensen in een afdeling de kar moeten trekken, omdat er geen anderen zijn. Ja, dan is dat zo en moeten we ernaar streven dat we er meer mensen bij halen, zodat we de taken kunnen verdelen. Maar als het gaat om het optimaal functioneren van een kaderlid, is het wat ons betreft noodzakelijk dat de fractievoorzitter ook in het dagelijks bestuur van de afdeling zit. En dan vinden we ook dat regiobestuurders een pré hebben en dat we bij voorkeur regiobestuurders willen, die ook of al in de Staten zitten of al ergens afdelingsvoorzitter zijn. Want die ervaring van die regiobestuurders mag niet opgedroogd zijn. Over voorstel 3 zijn er twee amendementen, 28 en 29 over het feit dat de cijfers er niet goed instaan. De reden dat deze amendementen worden afgewezen is, dat kijkend naar het voorstel van de congrescommissie, helderheid wordt geschonken.

Hans van Leeuwen: Inzake de algemene ledenvergadering merkt hij op dat mogelijkheden om leden er meer bij te betrekken niet altijd geldt. Andere afdelingen hebben andere mogelijkheden en gebruiken deze ook; het houden van enquêtes, het organiseren van acties, bijeenkomsten. Iedereen is het er over eens: het is noodzaak, uitdaging en plicht van de SP om zoveel mogelijk leden bij onze club te betrekken. Graag willen we de wijze waarop ze dat doen zo breed mogelijk in het land spreiden en aan de afdeling zelf overlaten. Hetzelfde geldt voor voorstel 41 over de zittingstermijn van het bestuur, van Désirée Hodes. Zij stelt voor dit in verband met de continuïteit voor twee jaar te doen. We hebben eens per jaar minimaal één ledenvergadering, waar verantwoording wordt afgelegd, financiële verantwoordingen en over het (voorgenomen) beleid. Daar hoort een bestuur bij. Als dat bestuur zich op dat moment herverkiesbaar stelt en de ledenvergadering zegt: ga nog een jaar door, dan kan dat. Maar er zullen ook afdelingen zijn waar de leden na een jaar zeggen: blij dat het jaar om is. Overigens kunnen bestuursleden zelf ook wel eens tot die conclusie komen. Die periode willen we gewoon handhaven omdat dit gekoppeld is aan die ene verplichte – en wenselijk meer – ledenvergadering. Tot slot over de openbaarheid van de ledenvergadering volgens Pieter Elbers: volgens mij is Haarlem de afdeling waar het gaat om organiseren van mensen, ze wekelijks bij elkaar roepen uit alle hoeken en gaten van de samenleving. Ramen en deuren open naar alles en iedereen, ook naar andere partijen toe. Dat is al openbaar, jullie doen dat zo, prima. Maar leg het andere afdelingen niet op. Het lijkt me erg ingewikkeld om de ene keer naar een ledenvergadering te gaan en een bordje op de deur te vinden ‘helaas besloten’ en de volgende keer ‘u bent van harte welkom’. Noem het gewoon anders, maar haal iedereen binnen die wil komen.

Rosita van Gijlswijk: Aan mij de taak om nog op twee zaken in te gaan. Allereerst het voorstel van Simon van der Meer. Simon was verbaasd over het feit dat wij zijn voorstel hebben afgewezen, of dat het advies is om het af te wijzen. Simon, ik zou tegen je willen zeggen: vier van de zes punten van jouw voorstel is het voorstel van de congrescommissie. Ik denk dat we in die zin dus helemaal niet van mening verschillen. Wij vinden internet heel belangrijk, maar niet het belangrijkste.

Hiek van Driel deed eigenlijk de opdracht dat er meer gedaan moest worden voor de raadsleden. Dat is precies wat voorstel 19 van ‘Nieuwe kansen grijpen’ inhoudt. Meer opleiding en begeleiding voor onze raadsleden, zo worden zij voortaan twee keer per jaar bijgeschoold. Overigens niet alleen onze raadsleden, maar ook onze Statenleden. Ik denk in die zin dat al die raadsleden, die vrij ingewikkeld werk doen in de gemeente, de komende jaren juist meer ondersteund zullen worden met ondersteuning van de landelijke partij.

Paulus Jansen: Rob Nijkamp uit Amsterdam heeft nog een keer onze aandacht gevraagd voor de internationale politiek, voorstel 27. Hij zegt: de internationaal secretaris moet eenduidig binnen de partij worden neergezet. Dat wil de congrescommissie ook, alleen wij constateren dat het van belang is om daarbij de positie van de Tweede Kamerfractie en de deskundigheid die daar zit, de Eerste Kamer, het Europe Parlement en ook het partijbestuur te betrekken. Het partijbestuur zal op dit punt met een voorstel komen hoe die verantwoordelijkheid op een eenduidige manier geregeld is. Paul Huijgen heeft het gehad over het decentrale afdelingsteam, een variant op de discussie over betaalde regiobestuurders. Hij zegt: het voordeel hiervan is dat je dicht bij de afdeling zit, dat het flexibeler is en je weet beter wat er speelt. Ik wil er toch op wijzen dat de tegenhanger het voorstel van het studie- en scholingscentrum ook direct is bedoeld om de kwaliteit van de afdelingen te versterken. Het voordeel daarvan is dat er in ieder geval meer samenhang ontstaat tussen de verschillende aspecten van het ondersteunen van de afdelingen. Scholingswerk en het maken van fatsoenlijke instructies kunnen in samenhang ontwikkeld worden. Op het moment dat je mensen verspreid in het land gaat onderbrengen is het risico van versnippering veel groter. De intentie dat de ondersteuning van de afdeling versterkt moet worden is het

centrale thema van dit congres en wat ons betreft is het voorstel van het studie- en scholingscentrum daarvoor het beste antwoord.

Meta Meijer: Rood, grijs, roze werd er gezegd, dat lijkt me een heel goed rijtje. Roze lijkt me ook veel beter in dit rijtje thuishoren omdat rood en grijs nu juist geen themagroepen zijn. de commissie stelt niet voor niets voor de partijraad te laten beslissen over de onderwerpen van de themagroepen. Dat moet je niet lichtzinnig nu gaan doen, het zijn experimenten waar we heel veel tijd en aandacht aan willen besteden. Er is ons ontzettend veel aan gelegen dat ze slagen. Daarbij zijn er nog veel meer onderwerpen die om onze aandacht schreeuwen, ik stel voor: laten we ze op een rijtje zetten en de beslissing daarover overlaten aan de partijraad.

Verder nog ROOD. Zondag heeft ROOD een nieuw bestuur gekozen en we hebben er alle vertrouwen in dat ze voorstellen zullen doen, initiatief zullen nemen en contact zullen onderhouden met de afdelingen. Jongeren melden zich bij bosjes aan bij de afdelingen en ik denk ook dat daar de besturen de kans zullen moeten grijpen, als ze ambitieuze jongeren zien dat ze die opnemen en op ROOD wijzen. Het is hun verantwoordelijkheid, het lijkt me geen goede zaak als enkele figuren uit ROOD verantwoordelijk worden gemaakt.

Marga van Broekhoven: Hiek van Driel uit Den Haag vroeg in verband met amendement 134 nog een toelichting. De afdrachtregeling stelt: geen financieel voordeel en geen financieel nadeel. En dat is het, de afdrachtregeling is niet bedoeld om inkomensbeleid te voeren. Dus allerlei uitleggen die je daar nog aan toe zou willen voegen, die zijn er niet. De afdrachtregeling is daarin helder. Peter van Ovost is blij met de toezegging, dat is hartstikke fijn. Ik vind het alleen jammer dat hij vervolgens zijn amendement niet intrekt. Ik denk wanneer je serieus zegt: hier ligt een voorstel waar we iets mee kunnen, dat dit dan de logische consequentie zou zijn. Ik wil hem nog even zeggen dat we ruim een jaar geleden als partijbestuur een voorstel hebben gedaan in deze zin aan de partijraad en dat de partijraad het op dat moment geen goed voorstel vond, om ten aanzien van die onkostenvergoeding een aparte regeling te treffen. Als Peter zegt: eindelijk zijn ze zover, denk ik dat het iets genuanceerder ligt. Ten aanzien van de oproep om de amendementen in te trekken die te maken hebben met meer middelen toekennen aan de afdelingen, wil ik er aan toevoegen dat ik voor wil stellen om op de partijraad aan de afdelingsvoorzitters inzicht te geven in de middelen die we als partij inzetten, ten behoeve van die afdelingen. Zodat afdelingen ook weten wat die voorzieningen en middelen zijn, die we tot onze beschikking hebben en op basis daarvan ook de bijdrageregeling vervolgens gaan aanpassen.

Riet de Wit (voorzitter) kondigt de stemming aan. Zij schorst de vergadering voor vijf minuten om eventueel voorstellen in te trekken.

Schorsing

Besluitvorming over de wijzigingsvoorstellen

Achtereenvolgens wordt/worden bij handopsteken

- de wijzigingsvoorstellen 1 en 3 afgewezen,
- wijzigingsvoorstel 4 aangenomen,
- wijzigingsvoorstel 5 afgewezen,
- wijzigingsvoorstel 6 aangenomen,
- de wijzigingsvoorstellen 7, 8 en 9 afgewezen,
- de wijzigingsvoorstellen, 10, 11, 12 aangenomen,
- wijzigingsvoorstel 13 afgewezen,
- de wijzigingsvoorstellen 14 en 15 aangenomen,
- de wijzigingsvoorstellen 16, 18, 19, 20, 21, 22 en 23 afgewezen,
- de wijzigingsvoorstellen 25, 26, 27, 28, 29 en 31 aangenomen,
- de wijzigingsvoorstellen 32, 33, 34 en 35 afgewezen,
- wijzigingsvoorstel 36 aangenomen,
- de wijzigingsvoorstellen 37, 38, 39, 40, 41, 42 en 43 afgewezen,

- wijzigingsvoorstel 44 aangenomen,
- de wijzigingsvoorstellen 45, 46, 47, 48 en 49 afgewezen,
- de wijzigingsvoorstellen 51 en 52 aangenomen,
- de wijzigingsvoorstellen 53, 54, 55, 56 en 57 afgewezen,
- de wijzigingsvoorstellen 58, 59 en 60 aangenomen,
- wijzigingsvoorstel 61 afgewezen,
- wijzigingsvoorstel 63 aangenomen,
- de wijzigingsvoorstellen 64, 66, 67, 68, 69, 70 afgewezen,
- wijzigingsvoorstel 71 aangenomen,
- wijzigingsvoorstel 72 afgewezen,
- wijzigingsvoorstel 73 aangenomen,
- wijzigingsvoorstel 74 afgewezen,
- de wijzigingsvoorstellen 75 en 76 aangenomen,
- wijzigingsvoorstel 78 afgewezen,
- de wijzigingsvoorstellen 79, 81, 82 aangenomen,
- de wijzigingsvoorstellen 84, 85 afgewezen,
- wijzigingsvoorstel 86 aangenomen,
- wijzigingsvoorstel 87 afgewezen,
- de wijzigingsvoorstellen 88, 89 aangenomen,
- wijzigingsvoorstel 90 afgewezen,
- de wijzigingsvoorstellen 91 en 92 aangenomen,
- wijzigingsvoorstel 93 afgewezen,
- wijzigingsvoorstel 94 aangenomen,
- wijzigingsvoorstel 95 afgewezen,
- wijzigingsvoorstel 96 aangenomen,
- de wijzigingsvoorstellen 97, 98 afgewezen,
- de wijzigingsvoorstellen 99, 106, 107, 108, 109 en 110 aangenomen,
- de wijzigingsvoorstellen 111, 112 en 113 afgewezen,
- de wijzigingsvoorstellen 114 en 115 aangenomen,
- de wijzigingsvoorstellen 116, 117 en 118 afgewezen,
- wijzigingsvoorstel 119 aangenomen,
- de wijzigingsvoorstellen 120, 121, 122, 123, 125, 126, 127, 128, 129 en 130 afgewezen,
- wijzigingsvoorstel 131 aangenomen,
- wijzigingsvoorstel 133, 134, 135, 136, 141, 142, 143, 144, 145, 146 en 147 afgewezen.

(De wijzigingsvoorstellen 2, 17, 24, 30, 50, 62, 65, 80, 83, 124, 132, 137, 138, 139 en 140 zijn ingetrokken.)

Besluitvorming over het congresstuk ‘Nieuwe kansen grijpen’

Congresstuk ‘Nieuwe kansen grijpen’ wordt met meerderheid van stemmen aanvaard.

Riet de Wit (voorzitter) heeft nog een tweetal mededelingen. Op 21 juni aanstaande zal in de Jaarbeurs in Utrecht weer een Solidairdag plaatsvinden, met als thema ‘Een progressieve agenda voor de werkende klasse’. Eén en ander kan nagekeken worden op internet, in de Tribune. Tenslotte wil zij Bob Ruers namens het congres feliciteren. Behalve Bob feliciteert zij ook het congres met de genomen besluiten. Nu is het alleen nog de vraag met welke bestuursleden deze klus geklaard gaat worden. Zij geeft het woord aan het stembureau voor de uitslag van de verkiezingen van vandaag. Zowel de kandidaten die volgens de voorzitter van het stembureau gekozen zijn in het nieuwe partijbestuur, alsook de eerder gekozen regiobestuurders worden verzocht zich op het podium te melden. Aansluitend zal in stijl, met de allernieuwste versie van het strijdlied, afgesloten worden. Zij dankt iedereen die voor en achter de schermen hebben meegewerkt dit congres tot een succes te maken. Zij bedankt in het bijzonder Paul Peters, Hans van Leeuwen en Rosita Gijlswijk.

Zonder al hun zwoegen – en dat van veel andere partijgenoten – was dit congres niet geweest wat het vandaag was.

Besluitvorming over de kandidaten voor het nieuwe partijbestuur

Jean-Louis van Os (stembureau) maakt de namen van de nieuwe kandidaten bekend. Hij roept de reeds gekozen regiobestuurders naar voren.

De kandidaten voor de algemene bestuursleden:

- Willem Bouman 429 stemmen,
- Tuur Elzinga 524 stemmen,
- Yorick Haan 442 stemmen,
- Wim Herstel 401 stemmen,
- Hans van Heijningen 499 stemmen,
- Ewout Irrgang 488 stemmen,
- Meta Meijer 506 stemmen,
- Ronald van Raak 418 stemmen,
- Hubert Vankan 460 stemmen,
- Driek van Vugt 499 stemmen,
- Ries Baten 99 stemmen,
- Herman Beekers 515 stemmen,
- Kees Douw 116 stemmen,
- Henk van Gerven 330 stemmen,
- John Kuipers 280 stemmen,
- Jorge Meza 106 stemmen,
- Danny Nijman 57 stemmen,
- Peter van Ovost 34 stemmen,
- Johan Wester 52 stemmen.

Op basis hiervan zijn gekozen tot algemene bestuursleden:

- Willem Bouman,
- Tuur Elzinga,
- Yorick Haan,
- Hans van Heijningen,
- Ewout Irrgang,
- Meta Meijer,
- Ronald van Raak,
- Hubert Vankan,
- Driek van Vugt,
- Herman Beekers.

Kandidaten voor de functie van scholingssecretaris:

- Hulya Sahin (heeft zich teruggetrokken) maar heeft toch 22 stemmen,
- Jola Brocaar, 80 stemmen,
- Rosita van Gijlswijk, 555 stemmen.

Als scholingssecretaris is met 555 stemmen gekozen: Rosita van Gijlswijk.

Als afdelingssecretaris is met 640 stemmen gekozen: Hans van Leeuwen.

Als penningmeester is met 638 stemmen gekozen: Marga van Broekhoven.

Kandidaten voor de functie van algemeen secretaris:

- Toine Dumoulin 11 stemmen,
- Peter van Ovost 11 stemmen,
- Nico Heijmans 253 stemmen,
- Paulus Jansen 388 stemmen.

Als algemeen secretaris is met 388 stemmen gekozen: Paulus Jansen.

Kandidaten voor de functie van partijvoorzitter:

- Hans de Boer 122 stemmen,
- Jan Marijnissen 523 stemmen.

Als partijvoorzitter is met 523 stemmen gekozen: Jan Marijnissen.

Ter afsluiting wordt het strijdlid gezongen.